



Országgyűlési Napló

Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, dr. Szűcs Lajos,*
Tordai Bence, dr. Varga László



Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	20891
Napirend előtti felszólalások:	
Burány Sándor (Párbeszéd)	20891
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	20893
Schmuck Erzsébet (LMP)	20894
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	20896
Varju László (DK)	20897
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	20899
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	20901
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	20902
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	20904
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	20906
Dr. Rétvári Bence (KDNP)	20908
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	20910
Halász János (Fidesz).....	20911
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	20913
A koronavírus gazdasági hatásaival kapcsolatos európai uniós gazdasági intézkedésekről szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája.....	
Kövér László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	20915
Kövér László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	20916
Felszólalók:	
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	20921
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	20923
Dr. Deutsch Tamás európai parlamenti képviselő, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	20925
Ügyrendi kérdésben felszólalók:	
Soltész Miklós (KDNP)	20928
Nunkovics Tibor (Jobbik).....	20928
Felszólalók:	
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	20929
Jakab Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	20933
Dr. Simicskó István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	20935
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	20938
Dr. Dobrev Klára európai parlamenti képviselő, a DK képviselőcsoportja részéről	20943
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	20949
Donáth Anna Júlia európai parlamenti képviselő.....	20954
Ügyrendi kérdésben felszólalók:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20955
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	20955
Felszólalók:	
Hollik István (KDNP)	20956
Kocsis Máté (Fidesz)	20957
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	20958
Mesterházy Attila (MSZP)	20959
Nacsa Lőrinc (KDNP)	20961
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	20963
Mesterházy Attila (MSZP)	20965
Kósa Lajos (Fidesz)	20965
Balczó Zoltán (Jobbik)	20966
Győri Enikő európai parlamenti képviselő	20967
Bana Tibor (független).....	20969
Mesterházy Attila (MSZP)	20970

Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	20971
Németh Zsolt (Fidesz)	20972
Mesterházy Attila (MSZP)	20973
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	20974
Volner János (független)	20975
Hidvéghi Balázs európai parlamenti képviselő	20976
Mesterházy Attila (MSZP)	20978
Kövér László (Fidesz) előterjesztői válasza	20979

A rövid távú szálláshelykiadással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája	20982
---	-------

Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója	20982
---	-------

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	20984
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	20986
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	20988
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről	20990
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	20993
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	20995
Volner János (független)	20997
Ander Balázs (Jobbik)	20999
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előadói válasza	21000

A koronavírus gazdasági hatásaival kapcsolatos európai uniós gazdasági intézkedésekről szóló határozati javaslat zárószavazása	21002
---	-------

A rövid távú szálláshelykiadással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	21002
---	-------

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	21003
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	21005
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	21007
Kálló Gergely (Jobbik)	21008

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	21010
--	-------

Az ülés bezárása	21010
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen volt:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, KOVÁCS PÁL államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés nyári 4. rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2020. július 14-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, s köszöntöm mindazokat, akik a mai ülésnapunkat figyelemmel kísérik. Az Országgyűlés nyári 4. rendkívüli ülésének 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Varga László jegyző urak lesznek a segítségemre.

Napirend előtti felszólalások következnek. A Párbeszéd képviselőcsoportjából Burány Sándor képviselő úr jelentkezett „Aktuális ügyekről” címmel napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! A koronavírus-járvány idején, most, hogy az első hullámon túl vagyunk, minden ország Európában, Magyarország is, lázasan töri a fejét azon, hogy milyen módon lehet a válság gazdasági mellékhatásait enyhíteni, semlegesíteni. Pontosan tudjuk, hogy ez a járvány nemcsak az egészségünket, nemcsak az életünket veszélyezteti, veszélyeztette, hanem a munkahelyeket is komoly mértékben sodorta bajba. Világosan jelzik a statisztikai adatok, hogy ez sajnos be is következett. Ilyenkor tehát minden kormánynak azon kellene elsősorban dolgoznia, minden parlamentnek azon kellene gondolkodnia, hogy melyek azok az intézkedések, amelyekkel a még meglévő, de bajba került munkahelyek megőrizhetők, és melyek azok az intézkedések, amelyekkel az állásukat elvesztő, a munkájukat nélkülöző embereken tudnánk segíteni.

Korábban már esett szó arról, ezért most sok szót erre nem akarok vesztegetni, hogy ezek a gazdaságvédő intézkedések miért elégtelenek, és miért van az, hogy bár a kormány azt ígéri, hogy mindenkinek lesz munkája, aki most elveszítette, de maga a kormány is hosszú távú munkanélküliséggel számol, a munkanélküliek száma pedig meghaladta a 400 ezer főt. Ebben a helyzetben az ő segítségükről kellene beszélnünk, erről kellene vitatkoznunk, és arról, hogy a meglévő munkahelyeket hogyan őrizzük meg.

De nem, Parragh László kamarai elnök érkezettnek látta az időt, hogy a vállalkozókon rúgjon egyet. Furcsa ország, úgy tűnik, a mienk. Más országokban a kamarai elnökök azon dolgoznak, hogy a vállalkozóknak milyen könnyítéseket tudnak kieszközölni, hogyan lehetne még hatékonyabbá tenni a munkájukat. Nálunk nem így van, most Parragh

László kamarai elnök úgy viselkedett, mint ha ő lenne a NAV elnöke, és azon kezdett el hangosan töprengeni, hogyan lehetne a katás vállalkozók adórendszerén szigorítani. A kormány kapva kapott az ötleten. Kapva kapott az ötleten egy olyan időszakban, amikor minden kormány azon dolgozik, hogyan lehetne könnyíteni a terheken. A kamarai elnök ötletét az Orbán-kormány megvette, és miközben a munkanélküliség 400 ezer fő fölé emelkedett, közel 400 ezer katás vállalkozó sorsát nehezítette meg a kormány és a köztársasági elnök, aki sürgősen ki is hirdette a törvényt.

Ennek a katának számos előnye volt. Ne feledkezzünk meg arról, hogy a kiinduló feltételek között meg kell említenünk azt, hogy Magyarországon minél alacsonyabb valakinek a jövedelme munkavállalóként, annál magasabb az úgynevezett adóék, annál több járulék és adó terhelődik az ő bérére. Ez elsősorban annak köszönhető, hogy amikor önök bevezették az úgynevezett egykulcsos jövedelemadót, akkor bár az ígérték, hogy ez adókönyvités a többség számára, ez azonban nem így volt. A bevezetés évében ez az egykulcsos adó mindössze az adózók 20 százalékának jelentett tényleges adócsökkentést, és legalább kétharmadának, 60 százalékának viszont tételes adóemelését jelentett. Ez az igazságtalan adórendszer azóta is érvényben van. Példátlan módon a legkisebb kereseteket Magyarországon sújtjuk a legnagyobb személyijövedelemadó-teherrel az Európai Unió keretein belül.

Egy ilyen helyzetben világos volt, hogy azok a kisvállalkozók, akik ezt a bért nem tudták, ezeket a terheket nem tudták kitermelni, igyekeztek olyan formát választani, és ezek a formák rendelkezésre álltak, ilyen volt például a kata is, amellyel ezt az adóterhet tudják csökkenteni, és az adózást egyúttal egyszerűbbé tudják tenni. Most ezt a kedvezményt szüntette meg jórészt a kormány és a mögötte álló fideszes többség az Országgyűlésben azzal, hogy egy büntetőadót vetett ki a katás vállalkozókra, akik közel 400 ezren vannak az országban.

A Párbeszéd javaslata egyértelmű volt, ebben a helyzetben pont a fordítottját kellett volna tenni, és az úgynevezett mediánérték alatt adózók esetében egy 9 százalékos második személyijövedelemadó-kulcsot kellett volna bevezetni, hogy az adóéket mérsékeljük. A kormány nem ezt az utat választotta, nem az adóterhek mérséklésében gondolkodott, hanem példátlan módon, egy kamarai elnök javaslatára, akinek védeni kellett volna a vállalkozók érdekeit, ezzel szemben elárulta őket, ennek a kamarai elnöknek a tanácsát, rossz tanácsát megfogadva, megbüntetett közel 400 ezer kisvállalkozót az országban.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Tordai Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Követve a felszólalását, felszólalása elején a munkahelyekről beszélt, a munkanélküliekről, és újra, a baloldal jeles képviselőjeként azt követelte, hogy minél több és hosszabb időre segélyt adjunk az embereknek. Ez örök vita közöttünk, hogy a jelenlegi kormány álláspontja szerint a munkanélkülieknek nem segélyt kell biztosítani, és ezzel elkényelmesíteni őket, hogy maradjatok otthon, majd a postás vinni fogja nem 3 hónapra, 6 hónapra vagy 9-re vagy 12 hónapra a magas összegű segélyt. Ehelyett a kormány azt mondja, hogy a munkahelyeket meg kell őrizni ebben a nehéz, válságos időben is, és lehetőség szerint új munkahelyeket kell teremteni.

A gazdaságvédelmi akcióterv ezen elv alapján készült el, és tisztelt képviselő úr, ha ön nem is ért egyet azzal, az elmúlt néhány hét vagy inkább több hónap azt mutatja, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv működik, működőképes. Több százezer munkahelyet sikerült megmenteni azáltal, hogy a munkáltatók támogatást kaptak azért, hogy csökkentett munkaidőben tudják foglalkoztatni az embereket, ugyanakkor a jövedelmüket sikerül ez által a támogatás által kipótolni. De különösen nagy hangsúlyt kap a munkahelyteremtési akció, amely azt tartalmazza, hogy azok a munkáltatók, akik fejlesztést, beruházást tudnak végrehajtani és új munkahelyet tudnak létrehozni, kiemelt és jelentős támogatásban részesülnek. És ehhez most az Európai Unió is segítséget ad, hiszen mentesíti az államot a szankciók alól, sőt arra ösztönzi, hogy minél több támogatást tudjon adni a munkáltatók részére, és ezt a gazdaságvédelmi akciótervvel a kormány meg is teszi.

(9.10)

Ami pedig a katás vállalkozásoknál bekövetkezett változásokat illeti, elég szomorú vagyok, hogy ön gazdasági szakember, és nem érti a lényegét. Valóban több mint 400 ezer katás van most Magyarországon. A felmérések szerint a 400 ezer katás körülbelül egynegyede már úgy számláz nagy cégeknek, hogy lényegében olyan szolgáltatást végez el, amit egyébként munkaviszonyban el tudna végezni, el is végzett; több ilyen munkaviszonyban lévő embert raktak ki kényszervállalkozásban katásnak, vagy foglalkoztatnak minimálbéren, és mellé beszámol bizonyos cégeknek. Amikor a kata rendszere elindult 2013-ban, ennek nem ez volt a célja. Az volt a célja, hogy a valóban kis vállalkozásokat segítse egyszerűsített adózással, könnyített adózással, kevesebb adóval, hiszen a havi 50 ezer forint adó persze van, akinek sok, de azért megfizethető ilyen kisvállalkozói körben is.

A katás vállalkozói adóztatási rendszer lényege, hogy olyan vállalkozásokat segítsen, akik közvetlenül

a lakosság részére végeznek szolgáltatásokat vagy termék-előállítás - ilyen a fodrász, a pedikűrös, a varrónő, vagy sorolhatnám -, és nem pedig azoknak a vállalkozásoknak, amelyek nagy cégeknek számláznak be valamiféle, akár mérnöki szolgáltatást vagy gazdasági szolgáltatást.

Még egyszer mondom, a 400 ezer főnek körülbelül egynegyede ebbe sorolható, majdnem százezer vállalkozás. Na, az ő számukra jelent változást majd a katában az, hogy aki évente több mint 3 millió forint összeget számláz be egyugyanazon cégnek, akkor a 3 millió forint fölötti összeg 40 százalékát a megbízója befizeti az államnak. Hangsúlyozom, a megbízója, a nagyvállalat, a multicég, és nem pedig a kisvállalkozó.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez pontosan a tisztességes kisvállalkozók érdekeit szolgálja. Nagyon sajnálom, ha ön ezt nem érti, és az ön pártja nem támogatja azt, hogy a kata rendszerében is igazságot szolgáltatunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyekről” címmel az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetek szélsőséges időjárási viszonyai azt üzenik, hogy a klímaválság súlyosbodik. Az éghajlatváltozással kapcsolatban eddig az Országgyűlésben elsősorban a szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséről beszéltünk, és kevesebb figyelmet kapott a nyelők, a zöldfelületek helyzete. De tudjuk azt, hogy a klímasemlegesség elérése érdekében a zöldfelületek megóvása és növelése legalább annyira fontos, mint a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése. Sajnos mindkettő tekintetében vesztesre állunk.

Az elmúlt években azt tapasztaltuk, hogy a kormány nem szereti a fákat, és a zöldfelületek védelmét sem tartja igazán fontosnak. A kiemelt kormányzati beruházásoknak, a nagyberuházásoknak nagyon sok fa esett áldozatul, és bizony nem kevés zöldfelület, sőt olyan zöldfelületek is, amelyek valamilyen természetvédelmi oltalom alatt álltak. Múlt héten két olyan, helyi civilek által szervezett demonstráción vettem részt, amelyen a résztvevők a természeti értékek, a zöldfelületek megóvása érdekében és a fák kivágása ellen demonstráltak. Az egyik megmozdulás a Hajógyári-szigeten tervezett fakivágások ellen volt, míg a másik a tatai Öreg-tó természeti értékeinek megóvása érdekében szerveződött.

A Hajógyári-szigeten mintegy ezer fa kivágását tervezik, hogy helyette gátat emeljenek. A Duna-parton nem betonra, hanem természetes környezetre van szükség. A természetes környezet segíti az emberek

pihenését, rekreálódását, a nyári hőségben csökkenti a klímaváltozás miatti elviselhetetlen hőséget.

A másik ügy a tatai Öreg-tó ügye, ahol a Mészáros Lőrinc érdekeltségébe tartozó Hell Energy cégcsoport tagja, az Avalon-szállodalánc akar, tervez egy 120 szobából álló luxushotelt megépíteni olyan területen, amely természetvédelmi védettség alatt áll.

A luxusszálloda mélygarázsa 10 méter mélyen, védett forráskészlet mellett lenne. A helyszín Ramsári madárvédelmi és természetvédelmi terület. A tervezett létesítmény minden szempontból védett terület, a vadludak és védett vagy fokozottan védett madarak nemzetközi vonulási pihenőhelye - és itt megállok egy pillanatra. Múlt héten a tatai demonstráción sok ezren vettek részt, nagyon sok fiatal, fiatal családok gyerekekkel jöttek oda, és szakemberek, környezetvédő civil szervezetek szólaltak meg a tatai Öreg-tó megvédése, megóvása érdekében. Képviselőtársaim, önöknek el kellene jönniük ilyen eseményekre, mert ha meghallgatnák az embereket, akkor tudnák azt, hogy az emberek számára a természeti értékek, az egészséges környezet, a zöldfelület megóvása egyre fontosabb. Az emberek tisztában vannak azzal, hogy ha elpusztítjuk a természetes környezetet, akkor a klímaváltozás is felgyorsul, és a jövő nemzedéknek valóban nem lesz jövője. Itt szeretném felhívni az önök figyelmét arra, hogy a legújabb adatok szerint öt éven belül az éghajlatváltozás felgyorsul, és a hőmérséklet-emelkedés eléri, sőt meghaladjuk a másfél Celsius-fokot. Tudósok szerint ez a fordulópont, és ha ezen túl leszünk, akkor nem biztos, hogy lesz visszaút. Kérdéses lesz az emberiség jövője. Ennek nagyon komoly kihatása lesz a magyar gazdaságra és a magyar társadalomra is.

Szeretnék még egy másik példát is hozni. Itt van a hajdúnánási MotoGP esete. Kérdéseket intéztem Palkovics miniszter úrhoz, kaptam Schanda államtitkár úr aláírásával számomra egy semmitmondó választ. Ebben a válaszban nem szerepel, nem beszélnek semmit arról, hogy készült környezeti hatástanulmány, vagy történt volna társadalmi egyeztetés, hogy milyen költséghatékonysági vizsgálatok készültek. Nem, csak a szokásos beszédet halljuk, hogy akkor ez - nem tudom - hány ezer munkahelyet teremt, de arról semmi nem szól, hogy hogyan fogja tönkretenni a természetes környezetünket.

Tisztelt Ház! Azt látjuk, hogy ezek mögött általában mindig egy érdekcsoport anyagi, gazdasági, rövid távú érdekei állnak. Itt az ideje végiggondolni, hogy mi a fontos: a rövid távú gazdasági érdekek, vagy pedig az, hogy a mai fiataloknak legyen jövője. Biztosak vagyunk abban, gondolják végig, hogy a jövő zöld lesz vagy nem lesz. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a DK sorairól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony imént elhangzott napirend előtti

felszólalására a kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Megtiszteltetés, hogy válaszolhatok, ha már így külön meg is szólított. Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy azzal kezdjem, hogy egyértelmű a tény, és teljesen világos, hogy a teremtett világ védelme a magyar kormány számára kiemelten fontos. Azt is gondoljuk, és azt is valljuk, hogy a teremtett világ védelme, a környezeti örökségünk védelme nem politikai divat kérdése, hiába próbálnak ebből újra és újra valamifajta politikai hecckampányt csinálni.

(9.20)

Az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy a kormány cselekszik, és ebben a fontos kérdésben újabb és újabb lépéseket tesz, ellentétben sajnos a baloldal teljes egészével. Engedje meg, hogy felhívjam a figyelmet és emlékeztessem arra a saját döntésére is, hogy Magyarország támogatta azt, hogy 2050-re az Európai Unió az első klímasemleges kontinenssé váljon. Ráadásul hazánk ennél nagyobb vállalást is tett, hiszen nemcsak azt mondjuk, hogy az Európai Unió egésze váljon klímasemleges régióvá, hanem ezen belül Magyarország is teljesítse ezt a célt 2050-re. Megadtuk és megteremtettük azt a lehetőséget az önök segítségével, többek között az ön segítségével, hiszen ön nyújtott be egy törvényjavaslatot, egy országgyűlési határozatot, amelynek a tartalmában szintén szerepelt ez a célkitűzés. De önök ezt a javaslatot leszavazták. Önök nem támogatták azt a célt - bármennyit is beszélnek erről a kérdéstről -, hogy Magyarország 2050-re klímasemleges országgá váljon. Leszavazták azt a határozatot és leszavazták azt a törvényt, amely ezt világossá és egyértelművé tette volna.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ebben az Országgyűlésben szintén megszülettek azok a döntések, amelyek ennek a menetrendjét is tartalmazzák, a világos víziót tartalmazzák azzal kapcsolatban, hogy hogy lehet ezt a célt elérni. Az ehhez szükséges lépéseket pedig hosszú és alapos előkészítést követően szakmai, reális és megvalósítható kormányzati stratégiák és akciótervek segítik elő. Világossá tettük, hogy a klímasemleges gazdaságra való átállás költségeit a klímarombolókkal kell megfizettetni, és azt is gondoljuk, hogy úgy kell átalakítani a gazdaságot, úgy kell átalakítani az egész szerkezetet, hogy ennek a költségei semmiképpen sem a családok által fizetett energia- és élelmiszerárakban jelenjenek meg.

Tisztelt Képviselő Asszony! Emellett számtalan konkrét intézkedést teszünk, hiszen mi nem azt gon-

doljuk, hogy klímavészhelyzetet kell hirdetni és itt befejeződött a cselekvés. Azt látjuk, hogy vannak városok, ahol ez történik, vannak olyan politikai testületek, ahol kihirdetik a klímavészhelyzetet, és mintha ezzel befejezték volna a cselekvés lehetőségét. Ezzel szemben a kormány konkrét intézkedéseket tesz. Felsorolhatnám most a klíma- és természetvédelmi akcióterv egyes pontjait vagy a különböző kormányzati stratégiákban szereplő konkrét intézkedéseket, de engedje meg, hogy csak a legaktuálisabbakat emeljem ki. Az elmúlt hónapban hirdettük meg az olcsó elektromos autók megjelenését és használatát támogató pályázatunkat. 5 milliárd forintos keretet hirdettünk meg, és a 11 millió forint alatti gépjárművek után 2,5 millió forint támogatást biztosítunk. De a taxisoknak még ennél is nagyobb támogatást adunk, hiszen ők azok, akik nagyon sokat használják a gépjárműveiket. Ezzel is segítjük egyébként, hogy Budapesten is sokkal jobb minőségű környezetben élhessünk. Ezt teszi a kormányzat. És mit tesz Budapest főváros? Nem látunk semmilyen intézkedést.

De láthatjuk azt, hogy ezzel párhuzamosan támogatjuk az elektromos buszok forgalomba állítását, és kibocsátottunk zöldkötvényt. 1,5 milliárd euró értékben bocsátottunk ki zöldkötvényt, amit csak zöldberuházásokra lehet fordítani. Vagy az elmúlt hónapban 100 milliárd forintos kerettel hirdettük meg a magyar high-tech- és zöldpályázati konstrukciót, amely közel 200 milliárd forintnyi beruházást fog ösztönözni magyar kkv-knál, hogy zöldberuházásokat hajtsanak végre.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ezt jelenti cselekedni. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr: „Aktuális ügyek” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Néhány héttel ezelőtt az Országgyűlés egyik szép termében a Költségvetési bizottság gyűlt össze, hogy megvitassa az idei év mindannyiunkat érintő legfontosabb törvényét, a költségvetésről szóló törvényt. Erre a tanácskozási nemcsak minisztériumi, hanem önkormányzati vezetők is jöttek, hogy kifejtsek álláspontjukat az ország pénzügyeiről. A Költségvetési bizottság kormánypárti képviselői, azaz a többség rendkívül udvariatlan módon még szót sem adott nekik.

Hadd kezdjem azzal a felszólalásomat, hogy nyilvánosan elnézést kérek az önök faragatlanságáért, és megragadom az alkalmat, hogy megköszönjem a magyar önkormányzatoknak az elmúlt hónapokban végzett munkáját. Mert nem elég, hogy a kormány ma-gukra hagyta őket a járvány elleni védekezésben, a

kormány helyett végzett munkájukban, még ebből a Házból is eltanácsolták a települések vezetőit. Nem elég, hogy ők vittek védőfelszereléseket a kórházakba, hogy ők szervezték a maszkosztást az embereknek, hogy ők segítettek az idős embereknek, a magyar polgároknak bevásárolni, nem elég, hogy a DK-s vezetésű önkormányzatok szerveztek támogatást a válságban elbocsátottaknak, vagy adtak otthonápolási támogatást a kórházból hazaküldött betegek családjinak a kormány helyett. Ezek az önkormányzatok nemhogy köszönömöt nem kaptak, hanem ráadásul folyamatos kormányzati megszorításokkal, pénzelvonással kell megküzdeniük. Ezért a magyar önkormányzatoknak én köszönöm meg, hogy vigyáztak az országra a kormány helyett. Ezért minden polgármestert és önkormányzati képviselőt, különösen a kormányzati szembeszélben dolgozó ellenzékieket elismerés illeti. Köszönöm nekik, mert becsülettel helytálltak, vigyáztak az országra a kormány helyett.

S mit tett eközben a kormány? Újabb, több száz milliárdos lélegeztetőgépre kapcsolta az oligarcháit, és a biztonságuk érdekében kitömté őket jó sok közpénzzel válságkezelés címszó alatt. Mert még ebben a válságos időszakban is a tavalyi önkormányzati választás eredményét elfogadni képtelen kormány inkább háborúzik az önkormányzatokkal, mintsem hogy meghallgatná őket. Én úgy látom, hogy Orbán Viktor pártelnök a mai napig nem dolgozta fel a Fidesz tavaly őszi vereségét. Orbán Viktor láthatóan nem tudja elfogadni, hogy az emberek a Fideszt leváltották, leszavazták a fideszes polgármestereket, és az ellenállók visszavették a városaik, falvaikat, kerületeiket. Orbán Viktor miniszterelnök a hatalmával visszaélve áll bosszút a NER-nek ellenállni merő önkormányzatokon.

Már azt is tudom, hogy a Fidesz-KDNP-kormány egésze gonoszság tantárgyból is biztosan jelesre vizsgázott a korábbiakban. Támogatás helyett ígérték egy lehívható hitelkeretet a gazdasági válság miatt bajba jutott önkormányzatoknak. Mármint azoknak az önkormányzatoknak, amelyekről törvényi erővel elvonták az iparűzésiadó-bevételüket, sőt szolidaritási hozzájárulásnak hazudott gonoszsági adót vetettek ki rájuk. Nem azt ígérték, hogy kifizetik a védekezés költségeit. Nem! Nem azt ígérték, hogy visszaadják az önkormányzatoknak, amit jogtalanul elvettek tőlük. Nem! Önök arra készültek, hogy kölcsönt adnak azoknak, akiket a joggal visszaélve tönkretettek. Mintha én most odamennék az államtitkár úrhoz, elvonnám minden vagyonát, majd azt mondom, nincsen semmi baj, majd adok neked kölcsön. Önök ezt tették az önkormányzatokkal. Önök pontosan ennyire cinikusak, arcátlanok, amikor az önkormányzatoknak szánt 200 milliárd forintos keretet is eltüntették a jövő évi költségvetésből.

Persze értjük, hogy mi a céljuk. Nézzünk egy ismert példát! Niedermüller Péter kollégám, a VII. kerület DK-s polgármestere éppen most nyert pert a

kormánypropaganda ellen, mert azt hazudták, hogy a VII. kerületben csökkentik az önkormányzati dolgozók fizetését és elveszik a ruhapénzt. Hát, nem jött be, mert sem a VII. kerületi, sem más DK-s vezetésű önkormányzat nem tett ilyet. Hallom, hogy most azt mondják, hogy akkor még nem vontunk el eleget. Teljesen nyilvánvaló, hogy mi a céljuk, a saját propagandistáik kotyogták ki a rágalmazó cikkekkel. Önök büntetni akarják azokat a kerületeket, városokat, falvakat, ahol az emberek nemet mondtak a Fideszre. De én azt mondom, hogy még néhány hónap, és az ország mond nemet a Fideszre.

Élég volt abból, hogy a családok, városok, iskolák, egyetemek, kórházak ellen háborúznak azért, hogy néhány embernek legyen újabb jachtja és helikoptere. Nézzék, én se kalácsot, se tanácsot nem adok önöknek, de melegen ajánlom, hogy fogadják el és tartsák tiszteltben az európai magyarok döntését. Köszönöm a figyelmüket.

(9.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Térjünk akkor vissza a bizonyos költségvetési bizottsági ülésre, ahová önök meghívták az ellenzéki polgármestereket, hogy politikai balhét csináljanak, és elmondják, hogy mekkora bajban vannak az önkormányzatok. Ehelyett, ha megengedi, most három polgármester leveléből fogok idézni, hogy mi a véleményük a 2021-es költségvetésről, akiket oda-küldtek arra a bizottsági ülésre.

Salgótarján megyei jogú város polgármesterének levele: „A 2020. évi általános működési támogatást csökkentő adóerő-képességtől függő, úgynevezett beszámítás a 2021. évi költségvetési törvényjavaslatban nem szerepel, megszűnik. Ez kedvező változás az önkormányzatunkra nézve, mert a szolidaritási hozzájárulás 2021-re tervezett emelése ellenére az alacsony adóerő-képesség miatt csökken a tervezett elvonás.” Ezt írja Salgótarján megyei jogú város polgármestere.

De Zugló polgármestere, Horváth Csaba, bizonyára ismeri, a következőt írja a 2021. évi költségvetésről: „A tervezetben szereplő szolidaritási hozzájárulás változásának többszörösére emelkedése értékeléséhez figyelembe kell venni, hogy a településüzemeltetési támogatások beszámítását nem alkalmazza a javaslat.

Az előző évi kerületi adatokkal számolva ezen támogatási bevételek kompenzálhatják a szolidaritási hozzájárulás emelkedését, így a szolidaritási

hozzájárulás összegének drasztikus növekedése önmagában nem jelenti automatikusan összességében a költségvetési elvonások ugyanolyan mértékű emelkedését.” Tehát mit ír a polgármester? Nincs is akkora baj, mint amit ön a parlamentben rendszeresen állít.

De még folytatom. A VIII. kerületi polgármester, Pikó András azt mondja: „Míg a megváltozott szolidaritási hozzájárulás több mint 940 millió forint pluszterhet jelent majd a VIII. kerület számára, ezt ellensúlyozza a támogatáscsökkentés rendszerének megszűnése, valamint egyes támogatási normatívák mértékének az emelkedése.” Miről beszélünk, tisztelt képviselő úr?

Az önök ellenzéki polgármesterei elismerik, hogy a költségvetésben ugyan vannak változások, negatívak önkormányzati szempontból, és ugyanakkor pedig pozitívak is. Ezt ők maguk írják le, ez elhangzott a Költségvetési bizottság ülésén.

Nézze, én azt látom, hogy önöknek, miután az elmúlt év őszén sikerült néhány önkormányzati vezetést elnyerni, megkapni feladatként, felelősségként, önök mást sem csinálnak, mint hogy összekeverik, azt gondolják, hogy az önkormányzati gazdálkodás másról sem szól, csak kéregetésről, kunyerálásról és a kormányra mutogatásról. Az önkormányzati vezetés, egy polgármesteri pozíció, önkormányzati képviselői pozíció felelősséggel és feladattal jár; felelősséggel az adott önkormányzat gazdálkodási egyensúlyának megteremtésére, és bizony ez nem könnyű feladat. De ha nehézséggel találkozunk, az nem azt jelenti, hogy ellenzéki polgármesterként egyet tegyék: a kormánytól kérjek pénzt.

Tisztelt Képviselő Úr! Mindenki tudja, hogy az országban a koronavírus-járvány miatt nagyon nehéz helyzet van. Nehéz a helyzete a költségvetésnek, nehéz a helyzete a gazdaságnak, és bizony nehéz a helyzete az önkormányzatoknak, de nehéz a helyzetük az embereknek is. Ezért, amikor arról beszélünk, hogy kevesebb a forrása az önkormányzatoknak például a gépjárműadó elvétele miatt, akkor az összes önkormányzati költségvetésnek az 1 százalékát vonja el az állam a szolidaritási elv alapján azért, hogy az önkormányzati rendszer, aki bevételeket szed be, ő is járjon hozzá a koronavírus-járvány elleni védekezéshez. Ebben a főváros és néhány fővárosi kerület nem kíván részt venni. Ezt mi nem tudjuk elfogadni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön attól a kormánytól kér forrást, pénzt, pénzt és újabb pénzt, akinek szintén kevesebb a bevétele. A kormány szintén kevesebb bevételt tud a koronavírus-járvány okozta gazdasági nehézségek miatt beszélni. Nem lehet tudni, hogy mennyivel lesz kevesebb a bevétele a költségvetésnek, 1000 milliárd vagy 2000 milliárd, tisztelt képviselő úr, a nehézségben mindenkinek együtt, közösen kell részt venni, így az önök önkormányzatainak is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! „Mit tesz a Kormány a munkavállalók jogaiért?” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is engedjék meg, hogy őszinte részvételemet fejezzem ki Koncz Ferenc képviselőtársunk elvesztésében. Ezek mindig elképesztő veszteségek.

És akkor most a napirend előtti. Megdöbbenő és embertelen, ami Vásárosnaményban történik. Az A.R.J. Ruhagyár 530 dolgozója március 23-a óta, azaz közel négy hónapja nem kap semmilyen fizetést. Mivel a dolgozók jogviszonyát a cég nem szüntette meg, az őket megillető felmondásra és a végkielégítésre sem számíthatnak. Ahhoz, hogy az álláskeresői támogatást megkapják, a munkaviszonyukat kellene megszüntetni. Ezzel azonban a több évtizedes munkaviszony után járó végkielégítésüket is elvesztik, vagyis a dolgozóknak nincsen munkájuk, se fizetésük, se új munkahelyeket nem kereshetnek, se álláskeresői támogatást nem kaphatnak. Olyan csapda ez, amelybe egy külföldi tulajdonos zárta be magyar dolgozók százait.

Eddig azt hittük, a keményen dolgozó kisemberek ilyen fokú kizsákmányolása és zsarolása elképzelhetetlen abban az országban, ahol pont ezeknek az embereknek a védelmét hirdeti a kormány. Félézer dolgozót sodort a tönk szélére egy angolnak gondolt, de Dubajból üzengető cégtulajdonos, aki a cégjegyzék szerint négy évvel az újság megszüntetése után még mindig a Népszabadságban teszi közzé hirdetményeit.

Önök a híradások szerint többször is tárgyaltak a tulajdonossal. Ötmilliárd forintot ígértek fejlesztésre nem is olyan régen, tavaly októberben, és mindeközben arra sem vették a fáradságot, hogy megnézzék a cégjegyzéket. Vagy ha Dubajban van egy cég bejegyezve, az önöknek menlevelet ad?

Tisztelt Ház! Foglaljuk össze, ami történt! A kormány dubajozott egy jót, közben 530 ember elvesztette az állását, sőt a reményét is arra, hogy valaha is viszontláthassa a pénzét. Önök folyton azt szajkózzák, hogy a magyar emberek érdekeit védik, a keményen dolgozó kisembereket. Hát, most itt lenne a lehetőség, hogy védjék. A kormány azonban tétlenül nézi, hogy több mint 500 magyar dolgozót tönkretesz egy külföldi tulajdonos; mint például Baráth Évát, aki 36 éve lépett be a vásárosnaményi ruhagyárba, nem sokkal azután, hogy elvégezte a szakiskolát, és varrónó lett belőle. A most 53 éves asszony ez idő alatt megállás nélkül görnyedt a gépek fölé, előbb két, majd egy műszakban.

Ezt tette egészen idén március 23-ig, amikor egyoldalúan fizetés nélküli szabadságra küldték őt,

és 530 társát. Nem dúskált a pénzben addig sem, annyi volt a havi fizetése, amennyit a miniszterelnök veje, Tiborcz István simán elköltött egy kétszemélyes vacsorára kedvelt helyén, a Four Seasonsban, már ha ő fizeti, és nem neki fizetnek. Százezer forint! Hol voltak önök ez idő tájt? Hol van a legkiválóbb munkahelyteremtő csomag, amivel annyit dicsekednek? Hol voltak önök akkor, amikor a város kiváló polgármestere a veszélyre figyelmeztetett? Talán jachtjaitkon az Adrián?

Ezúton is gratulálok a nagy magyar jachttulajdonosnak, Szíjj László úrnak! Az önök által sok milliárd közpénzzel kitömött Dunaaszfalt tulajdonosa egyetlen jachtjának egyetlen óra alatt annyi az üzemeltetési költsége, mint Baráth Éva vásárosnaményi varrónó egész éves fizetése.

Nem öndicsérő plakátokra kellene költeni a pénzt, hanem valódi segítségnyújtásra. Ne láthatatlan, kitalált ellenségekkel hadakozzanak, hanem védjék meg a keményen dolgozó magyar embereket, amikor tényleg baj van! A Fidesz-kormány tehetetlenségét jelzi, hogy egy külföldi tulajdonos ezt megteheti a magyar dolgozókkal.

Tisztelt Ház! Emlékezzenek, mi valódi intézkedéseket javasoltunk. Javasoltuk, hogy a kormány vállalja át az állás nélkül maradt emberek teljes munkabérének 80 százalékát. Javasoltuk, hogy az álláskeresői idő ne három, hanem kilenc hónap legyen, és az összege érje el a havi nettó százezer forintot.

(9.40)

Rengeteg érdemi javaslatot tettünk le az asztalra, de önök ezeket mind lesöpörték. Még most sem késő kiállni, és azt mondani, tévedtünk. Cserben hagyás helyett adjanak valódi támogatást a munka nélkül maradt embereknek!

És azt javaslom, jól fontolják meg, mit válaszolnak, mert a vásárosnaményi emberek figyelik, hogy mit mondanak. 530 ember nem másra mutogatást meg múltban vájkálást vár a kormánytól, hanem valódi tetteket. Kíváncsiak várják, képesek-e önök még ilyesmire.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Egy fontos témát hozott az Országgyűlés elé, és éppen ezért különösen szomorú és felhőborító is, hogy politikai haszonlesésre használja fel magyar emberek szerencsétlen helyzetét. Ezt ne tegye!

Itt valóban arról van szó, hogy vannak szerencsétlen emberek, akikkel a foglalkoztatójuk, a munkáltatójuk, egy külföldi tulajdonos végtelenül tisztességtelen módon bánt el. Olyan helyzetet teremtett, ahol a magyar állam nem tud egyértelmű segítséget biztosítani közvetlenül a munkavállalóknak. Az ön által javasolt intézkedések, az álláskeresői járadék és a hozzá kapcsolódó egyéb támogatások mind-mind azt feltételezik, hogy megszűnik az állás. Ön is arról beszélt, hogy aki elveszíti az állását, annak milyen támogatást adjunk. Itt sajnos abba a helyzetbe vitte bele ez a külföldi felelőtlen tulajdonos a saját munkavállalóit, hogy nem szüntette meg a munkaviszonyt, nem szüntette meg a munkaszerződést, és így a szükséges intézkedéseket és a szükséges támogatásokat nem tudtuk és nem lehet biztosítani a munkavállalók számára. Ez egy felelőtlen és elítélendő döntés, ebben egyetértünk.

Éppen ezért az a kérésem, hogy ne akarjon ebből politikai hasznot húzni, hanem keressük meg azokat a megoldásokat és azokat a lehetőségeket, amikkel ezeknek az embereknek segíteni tudunk. Mert mi segítséget ajánlottunk egyébként ennek a cégnek is. Ott voltak és ott vannak azok a lehetőségek, amelyek számukra is elérhetőek. Ott vannak azok a hitellehetőségek, amelyekből a munkabér kifizetéséhez szükséges fedezetet rendelkezésre lehet állítani, vagy ott van a csökkentett munkaidőre szóló bértámogatás programja, és még hosszasan lehetne sorolni mindazokat a támogatásokat, amelyeket a cég igénybe vehetett volna. De nem tette. De egy magáncég tulajdonosának a bűnét azért egy jogállamban ne a kormányon tessék számonkérni!

És tisztelt képviselő asszony, ha már erről beszélünk, és ha már arról beszélünk, hogy milyen segítséget, milyen támogatást és milyen lehetőségeket biztosított a kormány a gazdasági nehézségben érintett cégek és vállalkozások számára, akkor engedje meg, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy bár számtalan fake news és számtalan álhír jelent meg különböző portálokon, mégiscsak az a helyzet, hogy a magyar munkanélküliségi adatok kifejezetten jók, a magyar foglalkoztatási adatok kifejezetten jók európai összehasonlításban. Nézzük meg, hogy míg Magyarországon a munkanélküliség ebben az időszakban is lényegesen alacsonyabb, mint az európai átlag, az egyik legalacsonyabb Európában, eközben Görögországban 20 százalékos, Spanyolországban 19 százalékos, Franciaországban és Svédországban 10 százalékos, Szlovákiában 9 százalékos munkanélküliséget vár az uniós előrejelzés. Tehát azt lehet mondani, hogy európai összehasonlításban is kimagaslóak a magyar intézkedések.

Ez azért lehet így, mert ellentétben az önök kormányzásának időszakával, 2010-2020 között mintegy 900 ezer emberrel többen dolgoznak Magyarországon, a foglalkoztatási ráta pedig 54 százalékról 70

százalék fölé emelkedett, a munkanélküliségi pedig 12 százalékról 3,3 százalékra esett 2019. év végére.

És azt is el lehet most már mondani, tisztelt képviselő asszony, hogy a járvány előtt 4,5 millióan dolgoztak Magyarországon, a mélyponton ez 4,37 millióra esett vissza, de most már örömmel számolhatunk be arról, hogy elkezdődött a kilábalás, hiszen az elmúlt hetekben elkezdett növekedni a foglalkoztatás Magyarországon, hétről hétre több és több magyar ember tud dolgozni és munkával bért keresni. És ez nem magától van így, tisztelt képviselő asszony! Ez azért van így, mert a kormány a szükséges intézkedéseket időben és szakszerűen meghozta, beruházástámogatásokat indított, bértámogatást indított, gazdasági akcióttervet fogadott el, és az összes olyan intézkedést meghozta, amivel lehetett csökkenteni a járvány gazdasági hatásait.

Tisztelt Képviselő Asszony! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Azt kérem, hogy ne bírálja azokat az intézkedéseket, amelyek sok százezer, millió magyar ember munkahelyének a megvédéséhez és új munkahelyek létrejöttéhez tudtak hozzájárulni. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! „A magyar polgárok pénzét nem adjuk!” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Brenner Koloman képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett napirend előtti fel szólalásra. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Furcsa „dolgok mostan történülnek”, hiszen egy normális európai uniós csúcstalálkozó előtt az szokott történni, hogy házelnök úr - Orbán Viktor miniszterelnök úrral közösen - összehívja az úgynevezett konzultációs testületet - ezeken az üléseken jómagam is korábban részt szoktam venni mint a Jobbik frakcióvezető-helyettese -, majd ott miniszterelnök úr elég részletesen be szokott arról számolni, hogy milyen álláspontot képvisel majd a kormány a következő európai uniós csúcson. Kérdéseket tettünk fel, tisztességes válaszokat kaptunk időnként, és ezek után a miniszterelnök, úgy is mint Brüsszel legfontosabb megjelenítője, hiszen az Európai Tanács az Európai Unió legfontosabb döntéshozó szerve, nem magát állította meg, hanem kiment az Európai Unió csúcstalálkozójára, és döntött minden olyan kérdésben, amelyben az Európai Unió legfontosabb csúcsszerve dönteni szokott.

Ehhez képest, tisztelt képviselőtársaim, furcsa dolgok történülnek, hiszen itt vagyunk egy rendkívüli ülésnapon, ahol egy határozati javaslatról vitatkozunk. Ez a határozati javaslat, amelyről egyébként a Jobbik vezérszónoka, Balczó Zoltán kedves képviselőtársam - kis kitérő: aki az Európai Parlamentben

nem, nem, soha nem szavazott meg hazánk ellen semmilyen jogállami és egyéb kritériumot, zárójel bezárva - ki fogja részletesen is fejteni a véleményünket, illetve ismertetni fogja a néppárti Jobbik módosító javaslatát. Ugyanakkor azt azért le szeretném szögezni, hogy lássuk be, hogy kizárólag asztalcsapdosásra jó ez a határozati javaslat, nem pedig olyan kiegyensúlyozott tárgyalásra, amit a Jobbik régóta javasol, és amire jelen pillanatban, a koronavírus-járvány okozta gazdasági és politikai krízishelyzetében az Európai Uniónak, kiemelkedően szükség volna, mégpedig egy új kiegyezésre Nyugat-Európa és Közép-Kelet-Európa között. És most, ezen a csúcstalálkozón mind az északi és déli államok, mind a nyugati és közép-keleti államok között egy tisztességes és jó, új kiegyezésre volna szükség, nem pedig olyan asztalcsapkodásra, amely ebben a határozati javaslatban benne van, és amely veszélyezteti a magyar polgárok EU-s pénzét.

Veszélyezteti a magyar polgárok EU-s pénzét, amely nem könyöradomány, hanem jól megérdemelt. Ráadásul itt is szeretnék utalni arra, hogy harminc évvel ezelőtt a rendszerváltozás időszakában - én életkoromnál fogva erre jól emlékszem - mindannyian azt hittük, hogy mind az európai integráció, mind a parlamentáris demokrácia intézményrendszerének a létrehozása elhozza minden magyar polgárnak azt a jólétet és szabadságot, amit elvártunk. Ehhez képest az elmúlt tíz évben a Fidesz egypárti túlhatalmat épített ki, és folytatta azt a neoliberális gazdaságpolitikát és a magyar munkavállalók megnyomorítását, amit az elődeik tettek az előző húsz évben. Itt tartunk jelenleg, és azért azt lássuk be, hogy az elmúlt tíz évben hihetetlen bősége volt az EU-forrásoknak, egy Marshall-segélynyi pénz veszett el Mészáros Lőrinc betonjában, és ezekhez képest most ott tartunk, hogy hol vagyunk mi Szlovéniától?

(9.50)

Nem az osztrák életszínvonalat mondom, pedig mondhatnám soproni poncichter polgárként, amit annak idején, harminc évvel ezelőtt mindannyian elvártunk. Ehhez képest itt tartunk, meg ott, hogy gyakorlatilag a jogállamisági kritériumokkal önök nyíltan beismerik, hogy félnek az Európai Ügyészségtől, amely nem jelenti, tisztelt képviselőtársaim, a nemzeti szuverenitás megcsonkítását, hiszen kizárólag az európai uniós polgárok pénzét felügyelné (*Dr. Rétvári Bence: Az nem a miénk?*), ahogy azt a Jobbik nagyon régóta javasolta.

Tetszenek félni valamitől esetleg, vagy miért ilyen nagy probléma ez? Még egyszer leszögezném: az európai kultúra egyik alapértéke a római jog a kereszténység és a görög kultúra mellett. Akkor miért tetszenek félni a jogállamisági kritériumoktól, amelyekről egyébként Varga Judit miniszter asszony a Külügyi bizottság ülésén azt mondta, hogy semmi kifogása

nincs a fideszes kormánynak ellene, ha minden tagállamra azonos kritériumok vonatkoznak? Mi ezt támogatjuk, és ha ennek a jogállamisági kritériumrendszernek majd hazánk úgy fog megfelelni, ahogy azt mindannyian látjuk a torz médiahelyzettől kezdve a parlamenti demokratikus intézményrendszer kiüresítésén, megszállásán át az összes többiig, akkor majd tessék elfogadni ezt a döntést.

Még egyszer hangsúlyozom, hogy nem a balliberális európai uniós képviselők túlzott toleranciájáról beszélek, amikor a jogállamisági kritériumokról beszélek, például a migráció kapcsán, amelyben a Jobbik álláspontja kezdettől fogva egyértelmű volt, és a mai napig javasoljuk a határország felállítását, nem ezekről beszéltem, hanem arról, hogy egy normálisan, tisztességesen működő kompromisszumra kell törekednünk. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzott, alelnök úr által elmondott napirend előtti felszólalásra a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Alelnök Úr! Egy témát érintett, de több helyről közelítette meg. Engedje meg, hogy pontszerűen reagáljak a felvetésekre.

Egyrészt alelnök úr mint az Országgyűlés megválasztott alelnöke nem érti, hogy a magyar Országgyűlés miért tárgyal európai uniós tárgyalási pozíciókkal összefüggésben. (*Németh Szilárd István: Na, ezért nem választották meg elsőre!*) Én pedig ezt nem értem. Szerintem ez a magyar parlamentarizmusnak egy szép gesztusa, egy szép működési modellje. Bár minden más európai uniós országban úgy működne a népképviselő és a kormány közötti egyeztetés és kapcsolatrendszer, ahogy az Magyarországon működik! Szerintem, és ezt alkotmányos alapok is megerősítik, a magyar kormány ilyen tárgyalásokon olyan pozíciókat tud felvenni és olyan pozíciót kutya kötelessége felvenni, ami népképviselői alapon áll. Én úgy tudom, hogy az Országgyűlés az a népképviselői szerv, amely ezt a mandátumot, ezt a megerősítést meg tudja adni.

Tehát amellet, hogy a magyar parlamentben, ahogy ön is elmondta nagyon korrekten, a konzultációs testületben a miniszterelnök úr folyamatosan tájékoztatja az összes parlamenti párt vezetőjét a saját helyzetértékeléséről, ezen túlmenően szerintem az egy fontos dolog, még egy ilyen nyári időszakban is, hogy beszéljünk arról, hogy az előttünk álló uniós tárgyalásokon Magyarország Kormányának milyen stratégiát kell folytatnia és milyen pozíciót kell elfoglalnia. Lehet, hogy sokaknak ez a nyaralásába kerül, de azért ne legyünk restek, hanem jöjjünk el, mondjuk el

a pozíciókat, mondjuk el az álláspontunkat, és határozzuk meg azt a stratégiát, amellyel a legjobban tudjuk képviselni hazánk érdekeit.

Az uniós forrásokkal kapcsolatban is tett megjegyzést. Ismét csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy önnek akkor vitája nem velünk van, hanem például Angela Merkel német kancellár asszonnyal, aki azt mondta, hogy a strukturális és kohéziós alapokat Magyarország jól használta fel, ami egyértelműen látszik a gazdasági adatokból, abból, hogy éllovasok vagyunk évek óta a gazdasági növekedés tekintetében. Ha vita van önök között, beszéljék ezt meg, mi e tekintetben Angela Merkel kancellár asszonnyal értünk egyet, és azt gondolom, hogy a tények, az adatok, illetve a statisztika is a mi oldalunkon állnak. Azt értem, hogy önök erre egy politikai - nem tudom - terméket, narratívát építenek, de az sajnos nem fog működni, mivel semmi köze a valósághoz.

Van itt két ügyünk is, az egyik az MFF, a következő időszakra vonatkozó költségvetési tárgyalás, a másik a következő nemzedékek uniós eszközrendszere. Azért az mégiscsak furcsa dolog lenne, hogy miután meg tudunk abban egyezni - és ebben, mondjuk, német-magyar egység van -, hogy Magyarország jól használta fel az uniós forrásokat, ezek után olyan következő időszakra vonatkozó költségvetési keretre tesznek le javaslatot Brüsszelben, amely az eddigi forrásokat jól felhasználó országokat bünteti és a rosszul felhasználó országokat meg jutalmazza. Szerintünk ez nincs rendben, ez kettős mérce, ez igazságtalanság és elfogadhatatlan, pártpolitikai logikán túlmutatóan.

A következő generációra vonatkozó hitelfelvételi csomaggal pedig mi mindig óvatosak vagyunk. Megértjük, hogy vannak olyan országok, amelyeknek segítségre van szükségük, szolidaritásunkat ki is tudjuk fejezni e tekintetben, de óvatosnak kell lenni, mert attól még, hogy valamit Next Generation Fundnak nevezünk, az a következő generációk eladósodását fogja szolgálni, ha nem figyelünk oda. Magyarország már volt egyszer ezen az úton, úgyhogy óvatosak leszünk.

Ráadásul feltételeket is szeretnénk meghatározni, mert ugyan a jogállamiság értéke egy fontos dolog, és mi hajlandók vagyunk arra - szerintem ez intellektuálisan egy nagy kihívás -, hogy áttekintsük egyenlő mércével a jogállamiság helyzetét az egyes európai országokban, de kérem szépen, nem ez történik.

Ez egy pallos. Ez egy politikai pallos, amit jobboldali, konzervatív, keresztény kormányok és politikai erők ellen használnak Európában. Mi köze van a jogállamiságnak ahhoz, hogy mi van a magyar tankönyvekben? Miért kell a jogállamiság fogalmában belekötni abba, hogy szerintünk a család egy alkotmányos érték, és az alkotmányban rögzíteni kell? Szerintünk ez elfogadhatatlan. És itt van egy olyan pillanat, amikor megálljt tudunk parancsolni ennek a dolognak, és ha a magyar Országgyűlés erre ad felhatalmazást Magyarország Kormányának, akkor

Magyarország Kormánya ezt fogja képviselni az összes tárgyalásztalnál.

Képviselő úr felszólalására csak annyit mondanék, hogy a bátorság nem a beszédben van, hanem a választásban. Tehát ha önök ezekkel egyetértenek, akkor ne csak beszéljenek róla, hanem válasszák ezt az oldalt, és támogassák azt a határozati javaslatot, amiről most fog dönteni a parlament.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! „Kiállás a családi, keresztény és nemzeti jelképeink mellett - 100 közéleti személyiség és több tízezer aláíró vette védelmébe a Szent Koronát” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Rétvári Bence képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sok józan gondolkodású emberrel közösen mi is úgy gondoljuk Magyarországon, hogy a homoszexualitás magánügy.

Ezért nem értjük, hogy miért kell nyárról nyárra feldúltni a békés, békeszerető emberek hétköznapijait, és egyfajta provokációval keresztény, nemzeti jelképeket sérteni a melegfelvonulás során.

Láttuk már, amikor a Szentírást próbálták kifigurázni, kigúnyolni, láttuk, hogy különböző egyházi öltözöket próbáltak gúny tárgyává tenni és éppen ezért hívó emberek millióit megsérteni, most pedig legújabbán azt láthattuk, hogy az egyik legfontosabb nemzeti és keresztény jelképünket, a Szent Koronát egy szivárványos sávban ábrázolva tették a melegfelvonulás jelképévé, tudva és akarva, hogy ezzel megsértik azokat az embereket, akik számára a Szent Korona egy vallási, keresztény alapú jelkép is és a nemzeti egységnek is szimbóluma, ahogy ezt az Alaptörvény is megfogalmazza.

Nem értik a csöndes többség tagjai, nem értik a józan gondolkodású, mértéktartó emberek, hogy miért kell minden nyáron nemzeti és keresztény jelképeket megsérteni, megtámadni, miért kell ezt az időszakot a szélsőségek terepévé tenni. Egyértelmű, hogy ezek a felvonulások nem a homoszexuális emberek elfogadásáról szólnak legfőképp, hanem igazából talajt és témát veszített baloldali és liberális politikai erők vagy társadalmi erők számára egy feltűnési lehetőség, egy provokációs lehetőség. Ketten érzik jól magukat ezekben a napokban, egyrészt azok, akik a nemzeti-konzervatív gondolkodásukat akarják sértegetni, provokálni ezekkel a jelképekkel, amelyeket a korábbiakban mondtam, másrészt pedig azok a szélsőséges extrém csoportok, akik viszont a kordon másik oldaláról őket szeretik sértegetni vagy megdobálni. A józan többség számára egyik sem egy szimpatikus útvonal. Ez a kezdeményezés, a melegfelvonulás inkább

megosztja a társadalmat, mintsem hogy a társadalmi békét vagy bárkinek az elfogadását jelentené.

(10.00)

Aki csak ez alapján ítélné meg a homoszexuálisokat, annak nyilván egy torz képe lenne, hiszen egy olyasfajta provokatív, szélsőséges, harsány, magamutogató embercsoportnak képzelné őket, ami egy kisebb részükre lehetséges, hogy igaz, de a többségükre az én meglátásom szerint egyáltalán nem igaz. Ha pedig mindezt egy Szent Korona elleni ilyesfajta támadással vagy a Szent Koronának a megtámadásával együtt teszik, akkor még inkább azt hiszem, hogy sokak számára visszatetszést keltenek.

Az is azt mutatja, hogy ez nem a homoszexuális emberekért, hanem a család és a nemzeti értékek ellen szerveződik, hogy azokban az országokban szervezik, ahol a jogegyenlőség homoszexuálisok és nem homoszexuálisok között megadatott: az USA-ban és Európában, és ott, ahol nincs jogegyenlőség - a Közel-Keleten és a no-go zónákban -, ezt nem szervezik. Csak ott szervezik a jogegyenlőségért való felvonulást, ahol van; ahol hiányzik, ott nem vonulnak föl ennek érdekében. Láthatjuk tehát, hogy a tolerancia nevében a leginkább intoleránsak ezek a szervezők, és közösségeket sértegetnek. De ezt nem kell szerintem mindig mindenáron eltűnünk, éppen ezért az Értékvédők 10 pontját nagyon sokan támogatták: a vasárnap.hu-n száz vezető közéleti személyiség, a citizengo-n pedig több mint 23 ezer polgár. Hadd ismeressem ezt a 10 pontot!

1. Hiszünk Istenben.
2. Tiszteljük nemzeti és keresztény jelképeinket, csakis méltó módon használjuk őket.
3. Felismerjük, hogy a család a társadalom alapsejtje. Az erős nemzet erős családokra épül.
4. Kimondjuk, amit Alaptörvényünk is megerősít: a házasság egy férfi és egy nő szövetsége.
5. Felismerjük férfi és nő kapcsolatának szép, egymást kiegészítő voltát, illetve azt a különlegességét, hogy szerelmükből új élet fakad.
6. Belátjuk, hogy az emberi nem férfiaktól és nőktől áll. Teremtett nemünket megváltoztatni nem lehet. Az ilyen irányú próbálkozás szimpla kozmetika.
7. Tudjuk, hogy egy gyermeknek szüksége van szerető anyára és apára.
8. Ahogy az ENSZ gyermekjogi egyezményének 7. cikke is rendelkezik: „A gyermeknek joga van ahhoz, hogy lehetőség szerint ismerje a szüleit, valamint ahhoz, hogy ők neveljék.”
9. Megvédjük gyermekeinket az őket befolyásoló LMBTQI-ideológiától, amely az utóbbi időben kifejezetten őket érzékenyíti.
10. Nem félünk kiállni a számunkra legfontosabb értékek mellett, még ha meg is bélyegeznek minket ezért.

Olyan emberek írták ezt alá többek között, mint a ferences tartományfőnök vagy zenei producerek, tudósok, közgazdászok, egyetemi docensek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), Bíró László tábori püspök, Botos Máté történész, Csókay András idegsebész, Kozma Imre atya, Maklár Ákos, a KÉSZ elnöke, Márfi Gyula nyugalmazott érsek, Moys Zoltán, a Hazajáró főszerkesztője, Náray-Szabó Gábor, Rojkovich Bernadette, Prokopp Mária, Roska Péter, Gidófalvy Attila zenész vagy Veres András, a Püspöki Konferencia elnöke.

Zárasképp hadd idézzem az Alaptörvényt: Tiszteletben tartjuk a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét.

Védjük meg a Szent Koronát! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, de tisztelettel felhívom a figyelmét az időkeret tartására. Az ön elhangzott napirend előtti felszólalására Völner Pál államtitkár úr válaszol a kormány nevében. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr, Képviselő Úr! Először is szeretném megköszönni azt a visszafogottságot, amelyet a felszólalásában tanúsított, és ahogyan túpontosan leválasztotta azokat a közösségeket és azokat az önjelölt csoportokat, amelyek ezeknek a közösségeknek a képviselőjében léptek fel.

Itt is le kell választanunk a csendes többséget a harsány és provokatív kisebbségtől, amely fő céljának tekinti a többségi társadalomnak a provokálását, a hagyományos család, férfi-nő családfelfogás tagadóit, azokat, akik nem a tiszteletről - amelyről mindig beszélnek - szóló rendezvényeket szerveznek, hanem provokálják a tradicionális, hagyományos többségi társadalmat.

A képviselő úr idézte az Alaptörvényből a Nemzeti hitvallás vonatkozó részét, amely szerint tiszteletben tartjuk történelmi alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és nemzeti egységét. Minden olyan provokáció, amely a megosztásról szól, pontosan ennek a tanításnak, ennek a kinyilvánításnak mond ellent, ezért elfogadhatatlan és a nemzet egységére veszélyes.

Az Alaptörvény IX. cikke kimondja azt is, hogy mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, de egyben arról is rendelkezik, hogy a véleménynyilvánítás nem korlátlan, hanem megvannak azok a keretei, amelyek szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. Ha a Szent Korona történelmünkben betöltött szerepére, alkotmányban

foglalt szerepére, hagyományaira gondolunk, akkor igenis a nemzet méltóságát jeleníti meg, és minden olyan környezetben való felhasználása, amely ezt sérti, az Alaptörvény eme védő cikkelyének mond ellent. Az ilyen közösséghez tartozó személyek a törvényekben meghatározottak szerint jogosultak a közösséget sértő véleménynyilvánítás ellen emberi méltóságuk megsértése miatt igényeiket akár bíróság előtt is érvényesíteni.

Azok, akik ezt a petíciót megfogalmazták, akik ehhez csatlakoztak, nem jogi elégtételt kívánnak kapni. Azt akarják a társadalom széles rétegei előtt nyilvánítani, hogy eddig és ne tovább; azt, hogy mindenki tudatában legyen annak, hogy itt nem a jogokkal való élés, hanem a joggal visszaélés esete valósul meg, amely mások jogait sérti. Értjük persze, hogy ezeknek a szervezeteknek, hogy úgy mondjam, útjában áll az Alaptörvénynek az a rendelkezése, amely szerint Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. És itt van leírva, hogy a családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony. Mindig folynak ezek a viták ezen a területen, de az nem visz előre, és nem teszi elfogadhatóvá a kisebbség álláspontját, ha a többséget ilyen durva módon provokálja.

Maga a büntető törvénykönyv is rendelkezik egyébként a nemzeti jelképek megsértéséről, hogy aki nagy nyilvánosság előtt Magyarország Himnuszát, zászlaját, címerét vagy a Szent Koronát sértő vagy lealacsonyító kifejezést használ, illetve azokat más módon meggyalázza, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. De megint csak azt mondom, ne a büntetőjogról beszéljünk, hanem álljunk vissza az emberi normalitás talajára, és szálljanak magukba azok, akik évről évre provokálnak bennünket.

Ugyanakkor azt is le kell szögezni, hogy önmagában már az is egy jelképnek a - hogy úgy mondjam - kisajátítása, hiszen a szívárvány, ha a keresztény kultúrkörben élünk, akkor tudjuk, hogy az Isten és az ember közötti szövetség jelképe, amely a vízőzön után megjelent, ezek után még a Szent Koronát mint a nemzeti egységet is bevonni ebbe a provokációs körbe, azt hiszem, nem fér bele a jogállami keretek közé.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! „Aktuális ügy” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Halász János képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Közös erőfeszítéssel

az első csatát a vírussal szemben megnyertük, a sikeres védekezésnek köszönhetően a magyarországi járványügyi adatok kedvezőek. Az életet sikerült május közepe óta több intézkedéssel újraindítani, és jelenleg Magyarország az egyik legbiztonságosabb ország a járvány szempontjából is. Azonban amíg nincs vakcina, addig a vírus velünk marad. A veszély még nem múlt el, ezért szükség van a járványügyi készség fenntartására. Ezzel együtt most a legfontosabb feladat gőzerővel dolgozni a gazdaság újraindításán.

Emlékezhettünk rá, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr már a veszélyhelyzet legelején bejelentette, hogy az év végéig felfüggesztjük minden magánszemély és vállalkozás hiteleinek tőke- és kamatfizetési kötelezettségét.

(10.10)

Szintén már a vírus megjelenését követően több mint 81 ezer kisvállalkozó kapott június 30-áig mentességet az átalányadó-fizetési kötelezettsége alól. Felfüggesztettük a kilakoltatásokat, lefoglalásokat és az adóvégrehajtásokat. A lejáró gyes-, gyet- és gyed-jogosultságokat szintén meghosszabbítottuk a veszélyhelyzet megszűntéig. Számtalan segítő intézkedést hozott a kormány. Munkahelyvédelmi intézkedéseink több mint 1,2 millió munkavállaló munkahelyének megtartásához járultak hozzá.

Tisztelt Ház! Sajnos, a baloldalra a járvány okozta egészségügyi veszélyhelyzetben sem számíhattak a magyar emberek. A baloldal ugyanis elutasította még a koronavírus elleni védekezésről szóló törvényjavaslatot is. A baloldali pártok nem hogy nem segítettek, de szándékosan hátráltatták a védekezést. Elképesztő, hogy egy percig sem a vírus, hanem folyamatosan a kormány ellen küzdöttek. Megdöbbentő és szomorú, hogy a magyar baloldal még egy ilyen súlyos helyzetben sem a magyar emberek életét védi, hanem pártpolitikai érdekek mentén politizál, rémhíreket terjeszt, hírhamisító videókat gyárt, diktatúrázik, és a magyarok ellen uszít Brüsszelben. Pedig a széthúzás helyett most összefogásra van szükség.

Minél többen összefogunk, annál jobban tudunk segíteni a családoknak. Minél többen összefogunk, annál több munkahelyet tudunk megmenteni. De ne legyen senkinek kétsége: a baloldal nélkül is legyőzzük ezt a válságot; de nem úgy, ahogy ők tették azt annak idején. A 2008-as gazdasági válság idején Gyurcsányék kormányoztak. Nézzük, hogyan kezelték ők akkor a válságot! Hiteleket vettek fel, eladósították az országot, és elvettek az emberektől, elvettek a családoktól. Elvettek egyhavi fizetést az egészségügyi dolgozóktól, a pedagógusoktól, a közszféra alkalmazottaitól is. Megszüntették a 13. havi nyugdíjat. Több millió nyugdíjas egyhavi nyugdíját vették így el.

Mi a válságot nem így kezeljük. Most a vállalkozások, családok segítése és a munkahelyteremtés mellett a pedagógusok 10 százalékos béremelést kapnak

2020-ban; az egészségügyi dolgozók 500 ezer forintos egyszeri juttatást kaptak, és idős honfitársainkra is figyelünk; idős honfitársainkra, akik a bajban is számíthatnak a kormányra. Ezért fokozatosan visszaépítjük a baloldal által elvett 13. havi nyugdíjat. A 13. havi nyugdíj első részletét is tartalmazza a 2021. évi költségvetés, és szégyen, hogy ezt a költségvetést a baloldal nem szavazta meg.

Tisztelt Ház! Mi, magyarok közös erőfeszítéssel az első csatát a vírussal szemben megnyertük, az életet újrarendítettük. Hazánk egész Európában az egyik legbiztonságosabb ország lett a járvány szempontjából. A világban azonban nem mindenhol volt ennyire sikeres a védekezés. Ezért a járvány sok helyen újra fellángolt. Most tehát meg kell védenünk a biztonságunkat. Meg kell akadályoznunk a vírus behurcolását külföldről. Csak akkor van esély arra, hogy az életünket korlátozó intézkedések újbóli bevezetését elkerüljük, ha a vírust a határokon kívül tartjuk.

Nekünk a magyar emberek biztonsága a legfontosabb, ezért mindent meg kell tenni, ami lehetséges, hogy megakadályozzuk a vírus visszatérését. A Fidesz-frakció ezért teljes erejével támogatja a kormány legújabb járványügyi intézkedéseit is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Halász János képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr!

ELNÖK: Még nem jelent meg a neve, államtitkár úr. *(Menczer Tamás: Megjelent, elnök úr.)* Megjelent, köszönöm. *(Zaj, közbeszólások.)* A technikai személynél kérem Menczer Tamás államtitkár úrnak a szó megadását. *(A kijelzőtáblán megjelenik Menczer Tamás neve.)* Most jelent meg. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Most talán rendben lesz. Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Így, hogy most már hallható is, azt gondolom, hogy önnek igaza van akkor, amikor összszegést készít, mert ha visszatekintünk arra, hogy mi van mögöttünk, milyen időszak van mögöttünk, azt is megnézzük, hogy milyen helyzet van Európában, és arra gondolunk, hogy mire kell esetleg felkészülnünk, akkor, úgy gondolom, hogy helyes, ha értékeljük a helyzetünket, dacára annak, hogy ahogyan ön is arra utalást tett, a meccs még tart, mert a vírus itt van közöttünk, és vakcina továbbra sincs, ezzel együtt jogos az, hogy a helyzetünket értékeljük.

Az első fázist valóban sikeresen tudtuk venni, a vírus elleni védekezés első fázisát sikerrel zártuk, és ez kizárólag a magyar emberek és a magyar kormány összefogásának köszönhető. Ezt azért is kell külön hangsúlyozni, és azért is nagy eredmény, mert egy rendkívül bizonytalan időszakban értük el ezt a sikert. Ezzel a vírussal kapcsolatban rendkívül sok volt a bizonytalanság. Halkan jegyzem meg: a bizonytalanság most sem sokkal kisebb. Ismeretlen vírusról volt szó, nem tudtuk, most sem tudjuk, hogy mikor lesz vakcina, talán a jövő évben, vagy nem. Ha a jövő évben igen, akkor nem tudjuk, hogy annak melyik részében, és azt sem tudtuk, és igazából most is bizonytalanságban vagyunk azzal kapcsolatban, hogy ha valaki elkapta, akkor védetté válik-e, és ha igen, akkor milyen távon, rövid távon, középtávon vagy esetleg hosszú távon.

Ebben a helyzetben rendkívül fontos volt, hogy az operatív törzs és a kormány intézkedéseket hozott, és ami még fontosabb volt, az az, hogy időben hozott intézkedéseket. Szeretném a tisztelt Házat emlékeztetni, hogy az első regisztrált fertőzött időpontjához képest a vészhelyzetet Magyarország a 7. napon hirdette ki, Spanyolország a 44., Olaszország a 38., Franciaország a 58. napon. A szórakozóhelyek bezárását Magyarország a 13. napon rendelte el, Olaszország a 37., Spanyolország a 44., Franciaország a 54., Németország a 55. napon. Vagy például az iskolai tanítás felfüggesztését Magyarország a 12. napon rendelte el, a spanyolok a 41., a németek a 49., a franciák a 52. napon például. Tehát ezek a számok is mutatják azt, hogy a magyar védekezés időben hozott döntésekre épült és alapult, és sokkal eredményesebb volt, mint más nyugati országok védekezései.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sajnálatos az, hogy ebben az összefogásban kizárólag a baloldal nem vett részt, de azt gondolom, hogy a helyzet még ennél is súlyosabb. Nemhogy nem vettek ebben részt, ezt a védekezést akadályozták, sőt, ami még súlyosabb, a védekezést és a védekezésben szereplőket folyamatosan támadták.

Emlékezhettünk az elhíresült kamu videóra Korózs Lajos képviselő úr főszerrelésével. Egyébként, ha jól figyeltem a sajtót, Korózs képviselő úr a napokban ismét feltűnt, dacára annak, hogy egy ekkora bukta után minden jóérezésű ember sírva ment volna el a világ végéig szégyenében. Korózs képviselő úr nem ilyen, őt nem ilyen fából faragták. Ő újra feltűnt, és újra megmondta a tutit, osztotta az észet. Őt ez az elképesztő szégyen és hazugság nem zavarta, de ezen sem kell igazából meglepődnünk, mert tudhatjuk, hogy a „hazudtunk reggel, délben, éjjel, este” - Gyurcsány Ferenc az ellenzék tanítómestere, ez ismert.

És ha már Gyurcsány Ferenc, emlékezhettünk arra, hogy a gyurcsányista Varga Zoltán többször és a lehető legaljasabb módon támadta azt a szakembert, az országos tisztifőorvost, aki a védekezést vezette, de az ellenzék ettől a képviselőtől és Gyurcsány Ferenc-től nem határolódott el. Ez is mutatja, hogy az összes

párt Gyurcsány Ferenc köpenyéből bújt elő. Pontosabban, nem az összes párt, egy kivétel van: a Jobbik. Ők nem Gyurcsány Ferenc köpenyéből bújtak elő, ők most próbálnak meg oda bebújni. Ez az egyetlen különbség és kivétel van. *(Balczó Zoltán tapsol.)*

Szeretném azt rögzíteni, hogy az, hogy a magyar baloldal ebben a helyzetben is, egy világvárvány alatt a politikai haszonszerzést helyezte előtérbe, az a rendszerváltás óta tartó időszak legaljasabb és legembertelenebb cselekedete volt. De ez az aknamunka sem tudta az eredményes védekezést megakadályozni, viszont, ahogy ön is említette, a régióban és Európában több országban a helyzet folyamatosan romlik, ezért három csoportra osztotta az operatív törzs és a kormány a világ országait. A zöld jelzésűekből a közlekedés problémamentes, sárga és piros jelzés esetében a magyar állampolgároknak karanténra kell számítani, vagy pedig öt napon belül - 48 óra különbséggel - két negatív PCR-teszttel kell rendelkezniük. Piros jelzésű országokból pedig külföldi állampolgárok egyáltalán nem jöhetnek be.

A kormány és az operatív törzs rendszeresen értékeli a helyzetet, rendszeresen értékeli a vírushelyzetet, és ha kell, természetesen változtatásokat vezet be. Mindez annak a feltétele, hogy itt, az ország határain belül a lehető legbiztonságosabban és lehetőleg a leginkább korlátozásmentesen élhessünk. A téma felvetését köszönöm, és kérjük továbbra is a támogatást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére érkezünk. Egy nagyon rövid technikai szünetet tartunk. Kérem, foglalják el helyüket ez alatt az idő alatt. *(Rövid szünet.)*

(10.20)

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Soron következik **a koronavírus gazdasági hatásaival kapcsolatos európai uniós gazdasági intézkedésekről** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A Kövér László fideszes, Simicskó István KDNP-s, Kocsis Máté fideszes, Hollik István KDNP-s és Hörcsik Richárd fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés H/11282. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először az előterjesztő felszólalására kerül majd sor. Mielőtt megadnám a szót az előterjesztő képviselőjének, felhívom szíves figyelmét, hogy a nyitóbeszédre, a vitában történő további felszólalásra és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 25 perces időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Ház! Most felkérem Kövér László házelnök urat, a napirendi pont előterjesztőjét, hogy fárad-

jon az emelvényre, és az emelvényről tartsa meg a nyitóbeszédet. *(Kövér László a szónoki emelvényre lép.)*
Tisztelt házelnök úr, öné a szó.

KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A koronavírus-járvány rendkívüli kihívás elé állította az emberiséget, benne természetesen bennünket, magyarokat, éppúgy az Európai Unió tagállamait, nemkülönben pedig annak intézményeit. A közegészségügyi válsághelyzet kezelésére az Európai Unió tagállamainak jelentős része nem volt felkészülve, az Unió mint közös intézményrendszer pedig teljességgel alkalmatlannak bizonyult erre. Brüsszel mentségére legyen mondva, egyfelől nem is ilyen feladatok megoldására jött létre; másfelől éppen működésének egyik, sajnos sok esetben figyelmen kívül hagyott alapelve, a szubszidiaritás alapján menthető fel a felelősség alól; harmadrészt pedig - noha még abban is tehetetlenséget, bénultságot mutatott, amiben valóban hozzá tudott volna járulni a tagállami erőfeszítésekhez, jelesül ezek koordinációjában - bízunk benne, hogy a mögöttünk hagyott hónapok elegendő tapasztalatot halmoztak fel ahhoz, hogy a jövőben az Unió intézményei kellő szerénységgel és alázattal ugyan, de hatékonyan tudnak közreműködni az esetleges újabb hullám kihívásainak megválaszolásában.

Megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy Magyarország - közép-európai barátainkkal együtt - azon államok közé tartozik, amelyek bizonyították, hogy igenis lehetséges egy ilyen váratlan válsághelyzet sikeres kezelése is. A megoldás egyik kulcsa pedig nem más, mint az előrelátó és gyorsan reagáló állami intézmények és az ezekben a politikai hátsó szándékok által indított hisztériakampányok ellenére is folyamatosan megbízó állampolgárok együttműködése volt. Igen, tisztelt képviselőtársaim, a folyamatosan lekicsinyelt, problémásnak beállított, az alamizsnára szoruló, megtört, de hálátlan szegény rokon szerepére kárhoztatott visegrádi országok meg tudták óvni a polgáraikat attól az egészségügyi rendszer csődjével járó katasztrófától, amely az Unió régi tagállamainak nagyobbik részében tízezrek halálát okozta. Mi több, ezek az országok a 2008-as pénzügyi-gazdasági válság következményein is akként tudtak úrrá lenni, hogy az újabb gazdasági krízis, melyet most épp a világvárvány okozott, jóval enyhébbnek ígérkezik erre felé, mint az EU régebbi, ez esetben jellemzően déli tagállamaiban. A Nemzetközi Valutaalap prognózisa szerint a járvány következményeként az EU ideai gazdasági visszaesése eléri a 7,1 százalékot, a déli tagállamoké pedig a 8-10 százalékot, ezzel szemben Magyarországon - melyet az IMF a gazdaságilag legstabilabb vizsgált országnak tart - ezt csak 3,1 százalékra valószínűsíti. Minden jóslatot még az előtt való időkből származnak, mikor az Európai Unió Bizottsága meghirdette azt a gazdasági helyreállítási csomagot,

amely a jelen előterjesztés és az erről induló vita tárgyát képezi.

A magyar kormányzat, miként magának a járványnak a kezelésében, a gazdasági visszaesés mérséklése és a munkahelyek védelme érdekében is - ismét csak széles körű együttműködésben az érintett gazdasági szereplőkkel - időben és jó döntéseket hozott. Ezért ma nyugodtan kijelenthetjük, tisztelt képviselőtársaim, hogy Magyarország pénzügyeinek, államháztartásának rendbetétele, a gazdaság növekedési tartalékainak mozgásba hozása és a családok megerősítése után önerőből is képes kilábalni a jelenlegi gazdasági nehézségekből, azaz nincs, nem is lenne szüksége semmilyen uniós mentőövre, és ami azt illeti, a válságkezelés tervezett európai uniós megoldásával nem is értünk egyet.

Az Európai Unió Bizottsága kidolgozott egy helyreállítási tervet, amely az EU 2021 és 2027 közötti többéves pénzügyi keretét, azaz költségvetését össze kívánja kapcsolni egy, a tagállamok felhatalmazásával, az EU költségvetésének terhére a Bizottság által a pénzügyi piacokról felveendő 750 milliárd eurós hitellel, melynek nagyobbik felét, 500 milliárd eurót úgymond vissza nem térítendő támogatásként, kisebbik részét, 250 milliárdot pedig a tagállamoknak folyósítandó hitelként osztanának szét a válságból való kilábalást segítő gondolt programok finanszírozására. Az elosztás tervezett mechanizmusa azonban nem veszi figyelembe sem az országok egy főre jutó nemzeti össztermékének mértékét, sem az országok méretét, sem az országok gazdasági problémáinak különbözőségét, így az igazságtalan. A gazdagabb országokat előnyben részesíti a szegényebbekhez képest, a gazdaságaikat okos és fegyelmezett politikával rendbe tevő országokat bünteti, míg a fegyelmezetlen költségvetési politikával magukat adósságba verő országokat jutalmazza, és ismét csak a brüsszeli bürokrácia egójáról szól - ők már megint jobban akarják tudni, mi a jó megoldás, mint azok a kormányok, amelyek Prágában, Varsóban vagy éppen itt, Budapesten élvezik a polgáraik többségének bizalmát. És mindezt még meg is kívánják fejteni az úgynevezett jogállamisági kondicionalitással, azaz egy homályos, definiálatlan eljárásrend keretében a pénzek kifizetését össze akarják kötni valójában nem az úgynevezett európai értékeknek, hanem az EU globalista, bevándorlás-párti, nemzet-, hagyomány- és családellenes, egyre agresszívebb és egyre destruktívabb elitje által megfogalmazott politikai kívánalmaknak való megfelelés kötelezettségével.

Csakhogy, tisztelt hölgyeim és uraim, természetesen egy magára és választóira valamit is adó kormányzat ezeket a feltételeket még az úgynevezett EU-s támogatás esetében sem fogadhatja el, hiszen azok sem segélyek, hanem az Unió működését elősegítendő, általunk vállalt hozzájárulás nekünk jog szerint járó ellentételezése. Jelen esetben, vagyis a „Kö-

vetkező Generáció EU” gúnynévre hallgató helyreállítási csomaggal összefüggésben pedig bármiféle gazdaságon kívüli feltétel egyenesen abszurdítás. Itt ugyanis arról van szó, hogy a csomag háttérét nem a tagállamok gazdasági erejüknek arányában tett befizetései adják, hanem egy hitelfelvétel, amelyben a tagállamok együtt vesznek részt, azaz adósságközösség jön létre, hosszú távú, közös felelősségvállalással.

Ha közösen vesszük fel a hitelt, akkor a feltételekről is közösen kell döntenünk. Mint mondtam, nekünk erre a hitelre nem lenne szükségünk, ráadásul a 2028-ban kezdődő harmincéves törlesztési időszak végére többet fizetünk vissza, mint amennyit, 6-6,5 milliárd eurót most nekünk szánnak. De a déli államok iránti szolidaritásból, az EU működőképességének megőrzése érdekében mint egyszeri, a rendkívüli helyzet által kikényszerített kivételes eszközként hajlandók vagyunk hozzájárulni. Azonban csak akkor, ha mindez csak és kizárólag az Unió bajba jutott gazdaságainak stabilizálását és az egész gazdasági közösség versenyképesebbé tételének megalapozását, nem pedig a negyedik német-római szent birodalom létrehozatalának előmozdítását szolgálja. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

Mi azért csatlakoztunk az Európai Unióhoz, mert nemzeti érdekeink érvényesítésére fél évezredes viszszatekintésben ez tűnt - és tűnik egyelőre még ma is - a legkedvezőbb keretnek.

(10.30)

Mi továbbra is az erős nemzetek egyenrangú és szabad együttműködésén alapuló, erős Európai Unióban hiszünk, amelynek működtetéséhez és erősebbé tételéhez hajlandóak voltunk szuverenitásunk egy részének az Unió intézményén keresztül közös gyakorlásához hozzájárulni.

De a haza nem eladó, legalábbis a mi hitünk szerint, ezért hát nem vagyunk hajlandóak önként felcsatolni a nyakörvet, melyen a lánc végét olyanok fogják, akiknek feltett szándékuk a közép- és kelet-európai kis államok újbóli gyarmati alávetése. Immár 15 esztendeje vagyunk az Unió papíron egyenjogú és egyenrangú tagjai, eddig még minden uniós döntéshez lojálisan viszonyultunk; akkor is, ha sértette jogos érdekeinket, akkor is, ha meggyőződésünk szerint a közös uniós érdekeket is veszélyeztette, akkor is, ha nemcsak az igazságérzetünk, hanem a jogérzékünk is tiltakozott.

Nem kis áldozattal megvédtük és megvédjük az Unió külső határait. Az uniós forrásokkal igyekeztünk úgy sáfárkodni, hogy mindenki jól járjon általa: mi is, akik kapjuk, és azok is, akik befizetik. Ezért aztán, amikor Merkel kancellár asszony akként nyilatkozott - idézem -, hogyha ránézünk a magyar gazdasági növekedési rátákra, akkor láthatjuk, hogy ezt a pénzt az ország jól fektette be, hogy ez az embereket szol-

gálja - idézet vége -, akkor talán nemcsak arra vonatkoztak elismerő szavai, hogy sikerült a Gyurcsány és Bajnai vezette szocialista-balliberális kormányok által itt hagyott csódtömegben úrrá lenni, hogy ma Magyarország a visegrádi országokkal együtt része tud lenni az EU legdinamikusabban fejlődő régiójának, hanem arra is, hogy Németország és még némely más régi tagállam gazdasága több pénzt vihet innen haza, mint amennyit a kohéziós források finanszírozására ide befizet.

Magyarország legitim célnak tekinti az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, azonban erre már ma is rendelkezésre állnak a megfelelő eszközök az Európai Csalás Elleni Hivataltól, az OLAF-tól, tudják, amelyik azt állapította meg, hogy a négyes metrő építése során 100 milliárd forintot érintő visszaélés történt, a Bizottságnak az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló éves jelentéstételi kötelezettségén át az európai szemeszter keretében a korrupcióellenes fellépésről való rendszeres vizsgálatig.

Elfogadjuk, hogy az Unió alakítson ki egy, a jogállamiság érvényesülését vizsgáló eljárásmodot. Erre vonatkozóan 2014-ben már megszületett egy elvi egyetértés, amely szerint ennek kormányközi alapon, azaz az Európai Tanácsban, az Európai Unió intézményeinek hatásköri egyensúlyát fel nem borítva, a tagállamok nemzeti identitásának és egyenlőségének tiszteletben tartásával, az objektivitást, azaz a tényekhez való ragaszkodást szem előtt tartva kell működnie.

Vajon 2014 óta miért nem jött létre egy ilyen jogállamisági mechanizmus, tisztelt képviselőtársaim? Csak nem azért, mert akkor nem lehetne ideológiai furkósbotként forgatni az európai értékeknek és a jogállamiság egyelőre még definiálatlan kritériumainak való meg nem felelés vádját? Csak nem azért, mert akkor lenne hol feltenni ezeket a találós kérdéseket? Melyik országban figyeli meg az állambiztonság az egyik parlamenti párt képviselőit? Melyik ország rendőrségében van jelen intézményesült rasszizmus a miniszterelnök szerint? Melyik országban mondta ki a bíróság következmények nélkül, hogy egy országos választást a tömeges szabálytalanságok miatt meg kell ismételni? Melyik országban delegálnak pártok bírákat? Melyik országban nincs Alkotmánybíróság? Melyik országban követik el a legtöbb nemi erőszakot nők ellen? Melyik országban beszél meg az úgymond független bíró a baloldali politikusaival a jobboldali miniszterelnök ellen hozandó ítéletet? Melyik ország közszolgálati médiája uszít rendszeresen egy vagy több szövetséges ország kormányfője ellen? Melyik ország törvénykezése tehetetlen, ha a kommunista tömeggyilkosságok szellemi atyja szobrának felállítását kellene megakadályoznia? Melyik ország médiája tudja napokig elhallgatni, hogy illegális migránsok szervezett csoportja zaklatta szexuálisan helybéli nők tömegét egy nagyváros főterén egy szilveszteri karneválon? Melyik ország engedhette meg magának a Bizottság elnöke szerint, hogy a

szankciók veszélye nélkül semmibe vegye az Unió fiskális szabályait? És még sorolhatnám. *(Közbeszólás a KDNP soraiból: Így van!)*

A helyes megfejtők között egy-egy keretezett Jean-Claude Juncker-fotót sorsolunk ki *(Derült-ség. - Taps a kormánypártok soraiban.)*, amelyen a kis úttörők támogatása mellett éppen egy Marx-szobrot koszorúz meg. Segítségül annyit elárulok, hogy egyik kérdésre sem Magyarország a helyes válasz.

Nos, tisztelt képviselőtársak, József Attilával szólva: a csatlakozási kérelmünk beadása óta eltelt évtizedekben eleget játszottuk okos urak között a bambát. Megtanultuk a játékszabályokat, és mi is ezek szerint játszunk azokkal a lapokkal, amelyek a leosztásból nekünk jutottak, de hamiskártyásokkal nem szívesen ülünk egy asztalhoz. Az Európai Unió valóban az egyik legjobb dolog, ami Európában az elmúlt száz évben történt; nem tökéletes képződmény, és mint éppen látjuk, meglehetősen nehéz időket él meg. Magának az Uniónak éppúgy, mint a Bizottság által meghirdetett Következő Nemzedék EU-eszköznek csak akkor van esélye a sikerre, ha meg tudjuk őrizni, illetve helyre tudjuk állítani a tagállamok egymás, valamint az uniós intézmények felé fennálló bizalmát és együttműködési készségét. A felelősségünk óriási, hiszen mai döntésünk terhei és reménybeli hozadéka egyaránt a következő nemzedék számláján jelenik meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország elmúlt viharos évszázadaiban négy birodalomnak volt hosszabb-rövidebb ideig többé vagy kevésbé alárendelve, háromnak erőszakkal, egynek többé-kevésbé önszántából, bőven van tehát a mában is hasznosítható történelmi tapasztalatunk. Ugron Gábor a millennium évében egy képviselőházi vita során azt mondta, idézem: „Magyarország miniszterelnökének ugyanazon feladatokon kívül, amelyeket más államok miniszterelnökei végeznek, kötelessége Magyarország közjogi életét, anyagi érdekeit képviselni Auszriával szemben. A magyar miniszterelnöknek a magyar jogfelfogás kifejezőjének kell lennie, a magyar önérzetet, a magyar nemzet méltóságát kell képviselnie.” - eddig az idézet. Több mint száz esztendő elteltével csak annyi változott, hogy ezt a kötelességét a kormánynak már nem Béccsel, hanem Brüsszellel szemben kell teljesítenie. Várjuk ide vissza, hogy beszámoljon tárgyalásainak eredményéről. Ne legyen illúziója senkinek sem Brüsszelben, sem itt Budapesten: az Országgyűlés nem fog a helyreállítási csomaghoz kötött semmilyen politikai feltételt elfogadni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztés elfogadásával támogassuk és ösztökéljük a kormányt, hogy meg tudjon felelni ezen elvárásnak! *(Hosszan tartó taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm házelnök úr felszólalását. Tájékoztatom önt, házelnök úr, hogy a nyitóbeszédére összesen 15 perc

55 másodpercet használt el. Ennek megfelelően a vitában való felszólalásra vagy a zárszóra összesen 9 perc 5 másodperc időkerete van.

Most tisztelettel megkérdem Gulyás Gergelyt, a Miniszterelnökséget vezető miniszter urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Gulyás Gergely jelzésére:)* Igen. Tisztelt Miniszter Úr! Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom önt, hogy 15 perces időkeret áll az ön rendelkezésére. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar Országgyűlés az európai gyakorlathoz illeszkedve tárgyalja most meg azt az előterjesztést, amelyet hetek óta ismerünk, és amelyet az Európai Bizottság tett a koronavírus-járvány kezelésére. Számtalan parlament tesz így, és a helyes közjogi megoldás Magyarországon is az, ha az Országgyűlés ad mandátumot a kormánynak. Ha ezt követően egyébként a megegyezés létrejön, akkor a hitelfelvétel miatt amúgy is vannak olyan részei, amelyek miatt az országgyűlési ratifikáció elkerülhetetlen. Ez azt is előrevetíti, hogy előállhat olyan helyzet, hogy Brüsszelben megállapodás jön létre, ha akár a magyar, akár más Országgyűlés ezt a megállapodást nem ratifikálja. Tehát ebből látszik az, hogy a parlamentáris demokráciák működése, amit egyébként a lisszaboni szerződés megerősíteni szándékozott, elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy az Európai Unióban egy ilyen rendkívüli helyzetben valóban konszenzus jöhessen létre.

(10.40)

Azt tudjuk mondani, hogy az Európai Unió soha közösen hitelt nem vett fel, és bár kétségkívül ma döntően Németországnak köszönhetően kedvezőbb a hitelfelvétel, ha az Európai Unió teszi ezt meg, mint a déli államok, de a legújabb javaslat, a módosított javaslat szerint ne felejtsük el azt, hogy a nekünk szánt - nem hitelnek, hanem támogatásnak minősülő - pénzüsszegnek csak 70 százalékához juthat hozzá az ország, és ezt 2028 után az Európai Uniónak kell visszafizetni - itt nem a tagállam által felvehető hitelről, hanem a támogatásról van szó -, de az Európai Uniónak önmagában mint gazdasági egységnek pénzforrása nem létezik, tehát az Európai Unió mögött a tagállamok és tagállami befizetések állnak. Tehát ne legyen illúzióink, azt is részben a magyar adófizetőknek kell megfizetni, nem is beszélve arról a garanciavállalásról, amelyet olyan országok vonatkozásában is megteszünk, ha közös hitelt vállalunk, amelyeknek ma a hosszú távú gazdasági érvényesülése feltétlenül kétséges, vagy ha drámaiban akarnánk megfogalmazni, akkor ma a kompromisszumkényszer Európában azért áll fenn, mert jó néhány déli állam fizetőképessége kerül veszélybe, ha európai uniós mentőcsomag nélkül maradnak.

Éppen ezért az, hogy Magyarország egy olyan adósságvállaláshoz hozzájárul, ami idegen a magyar kormánypolitikától, ami ellentmond az Európai Unióról való gondolkodásunknak - hiszen úgy gondoljuk, hogy az integráció kereteit a lisszaboni szerződés megfelelően tartalmazza, és eddig mindig ódzkodtunk arról, hogy túllépjünk ezeken a kereteken -, kizárólag azért fogadható el, mert Magyarország jó szövetséges az Európai Unión belül. Szolidaritásunk tehát odáig terjed, hogy elfogadjunk egy olyan eszközt, amelynek a használatát nem tartjuk a legjobbnak, amely Magyarország számára már csak a garanciavállalás miatt is komoly kockázatokat jelent, de ami szükséges ahhoz, hogy néhány, egyébként az elmúlt években a maastrichti kritériumokat, és miután azok a lisszaboni szerződés részei, így a lisszaboni szerződést megsértő államoknak való segítségnyújtást garantálja. Ez azonban már nem jelentheti azt, hogy Magyarország olyan feltételeket is elfogadjon, amelyeket még a rendes költségvetés, tehát a hétéves európai uniós költségvetés keretében sem lettünk volna hajlandóak elfogadni.

S valóban - ahogy az előterjesztő házelnök kitért erre - a jogállamisági kondicionalitás kérdése nem azért kulcsfontosságú, mert a Nyugat-Európában divatos vádak szerint Közép-Európában, ezen belül is leginkább Lengyelországban és Magyarországon jogállami problémák vannak, mert ez az állítás valótlan. Az előterjesztésben elhangzó példák mutatják, hogy sokkal súlyosabb jogállami problémák vannak ma Nyugat-Európában, mint amelyeket Közép-Európa országaiban, így Magyarországon fel lehet lelteni.

Mára a 7. cikkelyes eljárás kizárólag arra jó, hogy más országok eljátszhassák a tagállami ellenzék szerepét az egyes országokban, különösen Lengyelországban és Magyarországon, és bár a magyar ellenzékre nézve nem csoda, ha külföldi támogatásra van szükség, de úgy gondoljuk, hogy nem ez a formája annak az Európai Uniónak, ami a kormányok közötti együttműködés alapján kell hogy álljon, és csak akkor lehet eredményes, ha egyébként 27 szétartó akarat, a különböző fejlődésű társadalom által megválasztott kormányok képesek konszenzusra jutni.

Éppen ezért nem Magyarországon kell a jogállamot féltetni, hanem az európai uniós együttműködést kell féltetni attól, hogy más tagállamok válnak belpolitikai viták részévé. Ezt érdemes elkerülni. Az elmúlt években bőségesen szereztünk tapasztalatot arról, hogy a jogállami kondicionalitás semmi mást nem jelent, mint egy olyan politikai bunkósbotot, ami a közép-európai társadalomfejlődéssel, adott esetben konzervatív kormányzatokkal egyet nem értő nyugat-európai államok politikai szankcióinak a bevezetését jelentheti, ezért ezt a magyar kormány nem fogja elfogadni, és miután teljes egyetértésre van szükség, ezért minden olyan kísérletet meg fogunk vétőzni, ami nem világos bírósági döntéshez vagy pedig a szintén az előterjesztésben említett 2014. december 16-ai

tanácsi következtetésekből foglalt feltételekhez köti az európai uniós pénzek kifizetését, és ez nem csupán a mentőcsomagra igaz, hanem igaz a költségvetésre is.

Ami viszont a következő, az előttünk álló időszakban rendkívül fontos lenne, hogy a déli államok is csak és kizárólag akkor tudnak majd élni ezzel a hitelfelvételi lehetőséggel és támogatással, ha a gazdaság fejlesztése érdekében használják föl. Ez az egyetlen olyan kritérium, amit indokolt előírni, de ennek az ellenőrzése is objektív módon, világos keretek mellett kell hogy történjen, nem elfeledve azt, hogy egy tagállam kormánya tudja azt, hogy az adott állam gazdasági érdekei mit kívánnak meg, és egy tagállam kormánya szuverén, amelyet a választópolgárok a gazdaságpolitikai döntések meghozatalára felruháztak.

A magyar kormány egy parlamentáris demokráciában természetesen egy ilyen jellegű és ilyen fontosságú kérdésnél az Országgyűléstől kér mandátumot, és a tárgyalásairól is itt az Országgyűlésben fog beszámolni. Éppen ezért mi a parlament mai határozatát a kormánynak és a miniszterelnöknek szabott, kötelező mandátumnak tekintjük. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tájékoztatom önt, hogy a vita keretében az időkeretéből 8 perc 25 másodperc marad további felszólalásra.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. július 13-án tartott ülésén megtárgyalta a koronavírus gazdasági hatásaival kapcsolatos európai uniós gazdasági intézkedésekről szóló H/11282. számú határozati javaslatot. Az összegző jelentést a bizottság kivételes eljárásban 22 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus-járvány példátlan kihívás elé állította Európa országait. Magyarország a kellő időben meghozott és hatékony intézkedéseknek köszönhetően a járvány elleni első csatát megnyerte. Most viszont a munkahelyek megőrzéséért és a gazdasági növekedés megindításáért kell cselekednünk. Sajnos, idén recesszió, munkanélküliség és növekvő államadósság fenyegeti az európai országok gazdaságait. Az Európai Unió tagjaként és az egységes piac részeként hazánk érdeke, hogy az EU megfelelő intézkedésekkel és eszközzel biztosítsa az európai gazdaság mihamarabbi helyreállítását.

Magyarország ugyan nem ért egyet a válságkezelés érdekében választott megoldással, mely adósságközösséget teremt a tagállamok között, de a jelenlegi rendkívüli helyzet súlyosságára való tekintettel ezt egyszeri intézkedésként kész elfogadni. Azonban mivel minden hitelfelvétel kockázatos, ezért a hitel felhasználásakor ésszerűen kell eljárni.

Az előttünk fekvő javaslat nyomatékosan rögzíti, hogy a közösen felvett hitelt méltányos és kiegyensúlyozott módon kell szétosztani, valamint hogy a pénz felhasználhatóságát függetleníteni kell a politikai szempontoktól. Ezt azért is fontos hangsúlyozni, mert a helyreállítási csomag uniós közös hitelfelvételen és nem pedig az egyes tagállamok különböző mértékű befizetésein alapszik. Az egyes tagállamokra eső pénzügyi források felhasználásában szabad kezet kell tehát biztosítani, viszont a közösen felvett hitelt kizárólag a gazdaság fejlesztése érdekében, a gazdasági növekedés szolgálatába állítva szabad felhasználni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Következő Nemzedék EU-eszköz sikerességének kulcsa a tagállamok egymás közötti, illetve az uniós intézmények irányába tanúsított együttműködése és bizalma, ugyanis ez az eszköz óriási felelősséget is jelent, mert azt valóban a következő nemzedék fogja megfizetni.

Az Országgyűlés a következő alapelvek figyelembevételére hívja fel a kormányt a Következő Nemzedék EU-eszköz, valamint az uniós többéves pénzügyi keret elfogadása során.

1. Az azonos helyzetben lévő tagállamoknak azonos elbánásban kell részesülniük.
2. A gazdagabb tagállamok polgárai ne kapjanak több támogatást, mint a szegényebb országok polgárai.
3. A folyamatban lévő, úgynevezett 7. cikkely szerinti eljárásokat a Következő Nemzedék EU-eszköz és a többéves pénzügyi keret elfogadása előtt le kell zárni.
4. A politikai pártok és politikai tevékenységet végző, civileknek álcázott szervezetek uniós forrásból nem támogathatóak.
5. A források politikai és ideológiai feltételekhez kötése a jogállamiság címszó alatt elfogadhatatlan.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakra való tekintettel az előttünk fekvő határozati javaslatot támogatjuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(10.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a frakciónak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc, a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő vagy szószólók felszólalására 8 perc időkeret áll rendelkezésére. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciónak álláspontját, és arra is felhívom a szíves figyelmüket, hogy

lehetőség van a vezérszónoki felszólalások során akár a 30 perces időkeret teljes kihasználására.

Most megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Deutsch Tamás képviselő úrnak, aki a felszólalását itt, az emelvényen mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. DEUTSCH TAMÁS európai parlamenti képviselő, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Az Európai Tanács és az Európai Parlament kiemelkedő jelentőségű uniós pénzügyi javaslatokról készül dönten. A többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatról és a Next Generation EU névre keresztelt helyreállítási eszközre vonatkozó 750 milliárd eurós közös uniós hitelfelvételi javaslatról folynak a tárgyalások. A Fidesz és a KDNP európai parlamenti képviselőinek az a határozott álláspontja, hogy a javaslatok a jelenlegi formájukban elfogadhatatlanok a magyar emberek, Magyarország számára.

Elfogadhatatlanok a javaslatok, mert a keretköltségvetésben és a hitelfelvételből előálló helyreállítási eszköz esetében is igazságtalan az uniós pénzek elosztása, mert az Európai Unió átlagos fejlettségéhez képest szegényebb országoktól áramoltat forrásokat a jelenleg még gazdagabb országok felé. Az uniós források igazságtalan elosztása pedig veszélyezteti az egyik legfontosabb közös uniós célkitűzés, a felzárkóztatás érvényesülését.

Elfogadhatatlanok a javaslatok az álságos módon jogállamisági feltételelességnek nevezett intézmény bevezetése miatt is, mivel ez valójában a tagállamokkal szembeni önkényes politikai zsarolás eszközét adja a brüsszeli bürokrácia kezébe. A politikai alapon történő pénzügyi nyomásgyakorlás lehetősége élesen elmentmond az uniós alapszerződés 4. cikke (2) bekezdésének, mely szerint „Az Unió tiszteletben tartja a tagállamoknak a nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének”. Az alkotmányos és nemzeti szuverenitásunk, szabadságunk ellen intézett politikai támadás mindez a jogállamisági mechanizmus bevezetésének szándéka. Ez a jogállamisági mechanizmus pont annyira szolgálja a jogállamiság ügyét, mint a kommunista időszakban a szocialista demokrácia szolgálta a demokrácia ügyét.

Nem örömteli, de sajnos semmi meglepő sincsen abban, hogy a tárgyalásokon keményen vitatkozni kell az Európai Bizottsággal. Természetes, hogy éles az érdekkonfliktus egyes országok, uniós tagállamok között. Végtelenül szomorú és szánalmas ugyanakkor, hogy a magyarországi ellenzéki pártok valamilyen európai parlamenti képviselője nem a magyar emberekért, hanem a hazája ellen dolgozik. Bármit és bármennyit is próbálnak terelni, egymással is vetélkedve, minden energiájukkal azon vannak, hogy minél több európai uniós forrást vegyenek el a magyar

emberektől. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyen! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Mészáros Lőrinc!)* Minden ellenzéki javaslat, amely a Magyarországnak járó pénzek helyett például a közvetlen brüsszeli források lózungját mantrázza, nem kevesebbet jelent, mintsem a magyar embereknek járó uniós források 97-98 százalékának az elvételét. Minden uniós pénz ugyanis, ami az úgynevezett magyar nemzeti borítékban van, száz százalékban a magyar emberekhez kerül, míg a közvetlen brüsszeli források maximum 2-3 százaléka jut el Magyarországra. A magyarországi ellenzéki európai parlamenti képviselők nem orbántalanítani, hanem magyartalanítani akarják a nekünk járó uniós forrásokat. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyen!)* Az ellenzékiek buzgó mocsing brüsszelitaként viselkedve nem a magyar érdekekre figyelnek.

Ami pedig a mindennapos mániákus mészáros-lőrinczésüket illeti, az üzletember közvetlen és közvetett tulajdonában álló gazdasági társaságok a hozzáférhető adatok tanúsága szerint messze nincsenek a legtöbb uniós támogatást kapó első 30-40 magyarországi cég között. Nézzük, kedves képviselőtársaim, a tényeket! Magyarországon a 2020. július 12-i állapot szerint a most futó 2014-20-as fejlesztési ciklusban összesen 245 336 pályázat érkezett be, amelyből 160 428 pályázatot támogattak, és 9848 milliárd forint támogatást már odaítéltek. A támogatott pályázatok után már 158 986 támogatási szerződést kötöttek meg, amelyre 9522 milliárd forint kötelezettségvállalást vállaltak. Ebből 143 625 pályázat után már kifizettek 7544 milliárd forintot. 143 625 pályázat. Tisztelt Képviselőtársaim! Ennyi Mészáros Lőrinc nincs Magyarországon. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)*

A régi kommunista taktikai tanács, hogy vádold meg az ellenfeledet azzal, amit te csinálsz. És a régi kommunistákból lett új magyar szocialisták, demokratikus koalíciók és pillanatnyi liberálisok sebészi pontossággal a régi kommunista útmutató szerint járnak el. Azok vádaskodnak jogállamisági problémákat kiáltva Magyarországgal szemben, akik kormányzásuk idején kishíján félholtra verették Révész Máriusz képviselőtársunkat, mert a békésen megemlékező emberek védelmében szólni merészelt a Gyurcsány Ferenc parancsára brutálisan fellépő karhatalmistáknak. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyen!)* Azok vádaskodnak, akik ha ma kormányon lennének, akkor a jobbikos új politikai kebelbarátaik javaslatára összeírnák, listáznák a magyar közélet zsidó, illetve zsidó származású szereplőit, amely listázás *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyen!)* elgondolásában egyébként semmi kivétnevalót nem talál a főpolgármesterük. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyen!)* Azok beszélnek könnyes szemmel a jogállamiságról, akiknek majd' évtizedes kormányzása a jogállamiság rendszerszintű sérelmének időszakát jelen-

tette. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: Gyalázat! - Soltész Miklós: Most is itt van az a jobbkios képviselő! Most is itt van az a jobbkios képviselő! - Zaj. - Az elnök cseppet.)

Az egyes ellenzéki európai parlamenti képviselők úgy fogalmazzák, hogy szerintük azért fél a magyar kormány a jogállamisági mechanizmustól, mert ebben az új rendszerben kiderülne az a sok-sok disznóság, amit ők már évek óta vizionálnak. Szerintük nem rettegnének, ha nem lenne takargatnivalónk. Nos, tisztelt Ház, ők szándékosan összekeverik az agresszív fojtogatást és a baráti ölelést. Az élet nagy ajándéka a barátság, de minden idegszálunkkal elutasítjuk az erőszakot.

Végül, de nem utolsósorban azok vádolják tisztességes magyar polgárok millióit korrupcióval, akiknek a nevéhez a rendszerváltoztatás óta eltelt időszak legkorruptabb kormányzása kapcsolódik, a 4-es metró százmilliárdos korrupciós ügyétől a Sukoró-ügyig. Azok vádaskodnak, akik a kormányzásuk idején az európai uniós fejlesztési források felhasználására az intézményesített korrupció szervezetrendszerét alakították ki. Létrehozták a saját kormányuk árnyékkormányát, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget. A parlament által ellenőrzött kormányzati intézményekből, a minisztériumokból kiszervezték az uniós pénzek felhasználását a kizárólag Gyurcsány Ferenc által irányított és Bajnai Gordon által vezetett és persze Gyurcsány Ferenc feleségét, Dobrev Klárát is magas pozícióban foglalkoztató árnyékkormányukba, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségbe. Az NFÜ-ben aztán politikai és magánüzleti alapon osztotta szét az uniós pénzeket a Gyurcsány-házaspár. És ez nem csupán politikai vélemény, hanem az Európai Unió hivatalos jogi álláspontja.

(11.00)

Az Európai Parlament által elfogadott 2018-as zárszámadási jelentés ugyanis egyértelműen kimondja, hogy Magyarországgal kapcsolatban a 2010 előtti időszakban gyökerező rendszerszintű pénzügyi visszaélések és korrupciós ügyek jelentik a legfőbb problémát. A jelentés továbbá megállapítja, hogy a szabálytalanságok, visszaélések kiugró növekedése is 2007-től erősödött. Az Európai Parlament hivatalos dokumentumából idéztem. Szóval, tisztelt Ház, a korrupciós szocialista bagoly mondja a fideszes verébnek, hogy nagyon visszaélős a feje.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Az Európai Parlament magyar néppárti delegációja nevében javaslom az Országgyűlés asztalán fekvő határozati indítvány elfogadását. Mi támogatjuk azokat a feltételeket, amelyek szerint az azonos helyzetben lévő tagállamoknak azonos elbánásban kell részesülniük, a gazdagabb tagállamok polgárai ne kapjanak több támogatást, mint a szegényebb országok polgárai, a folyamatban lévő úgynevezett 7. cikkely szerinti

eljárásokat a Következő Nemzedék EU-eszköz és az MFF elfogadása előtt le kell zárni, politikai pártok és politikai tevékenységet végző, civilnek álcázott szervezetek uniós forrásból ne legyenek támogathatók, s végül, de nem utolsósorban a források politikai és ideológiai feltételekhez kötése jogállamiság címszó alatt elfogadhatatlan. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Köszönöm a figyelmüket, ami megtisztelő volt. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, a felszólalását. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte... - Soltész Miklós képviselő úr **ügyrendben jelentkezett**. Az új házszabályi rendelkezések lehetővé teszik, hogy vezérszónoklati körben is megadjuk az ügyrendi felszólalásra a lehetőséget. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Amikor Magyarország, illetve az Európai Unió történetének egyik legfontosabb vitájában vagyunk benne, az egyik legnehezebb döntés előtt állunk, akkor - miközben a Fidesz felszólalója, Deutsch Tamás beszédének ahhoz a részéhez ért, amikor a Jobbikra utalva elmondta, hogy zsidó származású képviselők listázását kérte a Jobbik, majd hozzátette a képviselő úr, hogy ettől még a főpolgármester úr sem határolódott el, sem pedig a parlamenti baloldali frakciók -, nos, akkor Nunkovics Tibor teljesen egyértelmű szólást, illetve jelet tett, majd fölmutatott az emelvényen beszélő Deutsch Tamásra, őt is a zsidóságával vállalva - vállalva (sic!). (Nunkovics Tibor: Szégyen, amit mondasz! - Nem is hallhatták, hogy mit mondtam!) Többen látták, amit ön mondott, képviselő úr. (Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Így van! Láttuk! Szégyen, gyalázat!)

Tisztelt Elnök Úr! Amikor egy ilyen súlyos vitában vagyunk, akkor...

ELNÖK: Képviselő úr, egy perc az időkeret. Én tudom, hogy ez egy nagyon súlyos kifejezés volt, és ez egy nagyon súlyos dolog (Taps a kormánypártok soraiban.), úgy gondolom, hogy a Ház meg fogja vizsgálni ezt a felszólalási részt. (Nunkovics Tibor: Le van írva a jegyzőkönyvben, hogy mit mondtam!) Képviselő úr, ön most kért ügyrendben felszólalást. Megadom a szót. Egyperces az időkeret önnek is.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Szégyen az (Zaj a kormánypárti oldalon.), hogy nem hallják, hogy az ember mit mond. A bekiabálásért elnézést kérek, annak tartalma viszont semmilyen összefüggésben nincs azzal, amit önök itt most állítanak, és ezt majd a jegyzőkönyv bizonyítani is fogja. Szégyen, hogy ilyet csinálnak. Szégyen! (Dr. Rétvári Bence: Akkor mit mondtál? Még nem találta ki?)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az ügyrendbeli felszólalásokat befejeztük.

A Jobbik képviselőcsoportja azt jelezte számomra, hogy két felszólalójuk ismerteti a frakciójuk álláspontját. *(Mozgás. - Számos kormánypárti képviselő elhagyja az üléstermet.)* Elsőnek megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, aki szintén innen, az emelvényről mondja el a felszólalását. Megvárom, míg a képviselő úr felérkezik. Képviselőtársaimat pedig arra kérem, hogy foglalják el a helyüket, és úgy hallgassák Balczó képviselő úr előadását. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Természetesen tudomásul veszem, hogy az ellenzéki felszólalásokra már nincs igény, hogy sokan meghallgassák, de kérem, tegyék lehetővé, vagy hagyják el az üléstermet. *(Törő Gábor: Elhatárolódást kérünk!)*

ELNÖK: Képviselőtársaim! Kormánypárti képviselőtársaimat is arra kérem, hogy aki itt marad az ülésen, az foglaljon helyet, és csöndben hallgassa Balczó Zoltán képviselő úr felszólalását.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Akkor válaszolok. Nagyon sajnálom, hogy a beszédemet egy olyan intermezzo után kell megkezdeni, amikor a Fidesz, szokásához híven, a Jobbikot megint antiszemitizmussal rágalmozta *(Nagy zaj a kormánypárti oldalon.)*, és ezzel magára az Országgyűlésre húzza rá ezt a vádat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Házelnök Úr! *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Most jön a hazugság!)* Elnök Úr! Mit jelent az, hogy most jön a hazugság? Milyen vitát akarnak önök itt érdemben erről a kérdéstről, hogy még az első mondatot sem kezdtem el a tárgyban, és a képviselő azt mondja, hogy most jön a hazugság?! *(Moraj a kormánypárti oldalon. - Közbeszólások, köztük: Térj rá a felszólalásodra!)*

ELNÖK: Képviselőtársaim! Nagyon szépen kérem, hogy maradjanak csöndben. Folytassa, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Akkor most 1 perc 33 másodperc után megkezdem az érdemi felszólalásomat.

ELNÖK: Be fogjuk számítani az időkeretébe.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Egy formai kérdéssel hadd kezdjem. Sokat foglalkoztatott az, hogy egyáltalán miért kerül sor ma erre a plenáris vitára, erre a határozati javaslatra, hiszen az európai uniós csúcson az állam- és kormányfők a megválasztásukból adódó

szuverén módon vesznek részt. Eddig az volt a gyakorlat, hogy az úgynevezett konzultációs testület ülésén elmondta a miniszterelnök úr, hogy mit kíván képviselni az adott csúcson, és meghallgatta az ezzel kapcsolatos véleményeket. Vajon a parlament két kormánypárti frakciója ebben az esetben nem bízik már a miniszterelnökben, hogy a magyar érdeket megfelelően fogja képviselni? Vagy arról van szó, hogy Orbán Viktor gondolta úgy, hogy egy ilyen súlyos kérdésben egy parlament által elfogadott és kimondott határozatra van szükség, hiszen a jövőre nézve valóban egy komoly döntésre kerülhet sor.

A megoldást nekem most adta meg Kövér László házelnök úr beszéde. Engedjék meg, hogy vegyem magamnak a bátorságot, hogy egy rövid véleményt mondjak erről. Amikor az uniós ügyekben van alkalom a miniszterelnök úr felszólalásait meghallgatni, azt látom, hogy ő az adott reális körülmények között próbálja a legjobban lavírozva, az ő felfogása szerint képviselni Magyarország érdekét. A házelnök úr viszont - mint a Fidesz teoretikusa - általában sokkal tágabb kitekintésben, történelmileg, a jövőre nézve és globálisan kíván Magyarország és az EU helyzetével foglalkozni. Nyilvánvalóan ez teremtette meg számára a lehetőséget, hogy ebben az ügyben ilyen szinten szólhasson. Ezzel nem véleményt mondtam a hozzászólásról, csak jeleztem, hogy itt egy megközelítéssel különbségről van szó.

Mi is ez a 750 milliárdos csomag? Részben már elhangzott, hogy ez egy helyreállítási csomag, amelyre az EU-nak hitelt kell fölvennie. Ennek a csomagnak 250 milliárd eurós része hitelként lesz folyósítható. Az allokáció szempontjai tekintetében valóban igaz az, hogy Magyarországot hátrányosan érintő szempontok vannak, és egyetértünk azzal, hogy a miniszterelnök úr tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a vírusjárvány okozta gazdasági visszaeséssel szinkronban lévő szempontok alapján történjen meg ezeknek a pénzeknek az elosztása, mert jelenleg valóban úgy látszik, hogy az eurózóna a saját országait igyekszik megmenteni.

(11.10)

A határozati javaslat pontjai és a bevezetése számomra ellentétben áll egymással. A bevezető rész tömény öndicséret: csodás gazdasági eredményeink vannak, mindenki minket irigyel, miközben magunkat a szegény országok közé sorolva azt várjuk, hogy megkapjuk a minket megillető támogatást. Akkor vajon ezt miért nem azzal indokoltuk, hogy például Magyarország az Unió 281 régiója közül a legszegényebb 15-ben négy magyar régióval képviselteti magát? Vagy miért nem azzal támasztjuk alá az igényünket, hogy a magyar átlagos nettó bér a harmadik legalacsonyabb Európában? Vagy a tényleges egyéni fogyasztás csak két tagállamban volt kisebb,

mint Magyarországon! Tehát akkor most nekünk nincs szükségünk semmilyen támogatásra, mert itt a világok legjobbika valósult meg, vagy pedig arról van szó, hogy igen, sajnálatos módon a 2004-es belépésünk után még mindig itt tartunk?

A szegény országok fizetik-e majd a gazdag országokat? A jelenlegi adatok szerint 7,5 milliárd euró valószínű, amit Magyarországnak vissza kell fizetni, és 8,1 milliárd euró támogatásban részesül, tehát valóban szerény, 600 millió eurós, de ez a szaldó pozitív.

A Jobbik azzal együtt, hogy a határozati szöveget kritizáltuk, próbáltunk konstruktívan hozzáállni ehhez az indítványhoz, és ennek érdekében két módosító javaslatot is benyújtottunk. Ez két célt szolgál: egyrészt annak elkerülését, hogy Magyarország eleszen az öt egyébként megillető uniós forrásoktól. Ugyanis újítás az Európai Unió javasolt költségvetésében az uniós finanszírozás és a jogállamiság közötti megerősített kapcsolat. Ez lehetővé tenné, hogy az Unió felfüggesse, csökkentse vagy korlátozza az uniós finanszírozáshoz való hozzáférést a jogállamiságot érintő hiányosságok jellegével és súlyosságával arányos módon. Erre önök azt mondják, hogy ez egy ideológiai típusú feltételrendszer.

Akkor engedjék meg, hogy tételesen idézzem és felsoroljam, hogy amikor az Európai Bizottság ezt felvetette, konkrétan milyen elvárást fogalmazott meg. Vagyis erre a forráscsökkentésre abban az esetben kerülne sor, ha az adott tagország rosszul működteti a pályázatával foglalkozó hivatalait; ügyészsége és nyomozói nem járnak el alaposan az EU-s pénzekkel kapcsolatos csalások ügyében; nem előzi meg, illetve nem bünteti a csalásokat és a korrupciót az EU-s pénzek gyanús elköltésénél, vagy nem működik együtt az OLAF-fal és az EU ügyészségével. Megkérdezem: ezek ideológiai feltételek? Nem, ezek az uniós adófizetők pénzének felhasználására vonatkozó feltételek.

És nézzük meg, hogy a Tanács erről mit ír az ajánlásában, amit Magyarország 2021-es konvergenciaprogramjához fűzött. Hadd tegyem hozzá: nem a Bizottság, a Tanács. Tehát nem az a Bizottság, ahol tudjuk, hogy brüsszeli bürokraták ülnek, és ők valójában még egy vidéki kócerájt sem tudnának eligazítani - ahogy Orbán Viktortól hallottuk -; a Tanács, tehát a tagállamokat tömörítő szervezet nyilatkozta ezt és tette hozzá a konvergenciaprogramunk ajánlásához: A vizsgálati és ügyészségi tevékenység kevésbé tűnik hatékonynak Magyarországon, mint a többi tagállamban. Nincs határozott és szisztematikus fellépés a magas szinten elkövetett korrupció üldözésére. Nincs hatékony jogorvoslat az ügyészség azon határozatai ellen, amelyek arról rendelkeznek, hogy nem indul büntetőeljárás a vélelmezett bűncselekmény esetében.

Annak érdekében, hogy Magyarország ne essen el az öt egyébként megillető uniós forrásoktól, bizonyítani kell az eltökéltségét... Elnök úr, ugye, 30 perc

az összes rendelkezésre álló idő? *(Jelzésre:)* Köszönöm. Tehát biztosítani kell az eltökéltségét abban, hogy ezeket a hibákat kijavítja. Ennek a leghatásosabb eszköze az Európai Ügyészséghez való csatlakozás lehet. Erre vonatkozóan nyújtottunk be módosító indítványt, mely szerint „az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy kezdeményezze Magyarország csatlakozását az Európai Ügyészséghez, ezzel bizonyítva szándékát, hogy az európai adófizetők pénzét szabályszerűen, a csalással és a korrupcióval szemben határozottan fellépve kívánja felhasználni”.

Az Európai Ügyészség mennyiben sérti a nemzeti szuverenitást? Csak az uniós pénzek és a határokon átnyúló áfacsalások ügyében jogosult nyomozni, vádat pedig a tagállami bíróságon emelhet. 22 ország csatlakozott az Európai Ügyészséghez, a tágabban vett régiókból a következők: Bulgária, a Cseh Köztársaság, Észtország, Horvátország, Lettország, Litvánia, Románia, Szlovákia és Szlovénia. Tehát Magyarországon kívül csak Lengyelország nem csatlakozott. És vajon Horvátország, az az ország, amely kemény áldozatok árán, háborúban vívta ki a függetlenségét, most olyan könnyen feladná a szuverenitást azért, mert az Európai Ügyészséghez csatlakozik? Nyilvánvalóan ők is tisztában vannak vele, hogy ez nem a szuverenitás feladása.

És tegyük hozzá, Deutsch Tamásnak válaszolok: a Jobbik EP-képviselői nem támogattak és nem támogatnak olyan döntéseket, amely alapján Magyarország kevesebb támogatáshoz jutna, ugyanis az egész országot büntetnék a kormány miatt. Meggyőződésünk, hogy az oligarchák a pénzüket így is megkapnák, és az Orbán-rendszer elleni küzdelmünket itt, Magyarországon kívánjuk megvívni.

A másik módosító javaslatunk az uniós támogatás felhasználásának a fókuszára vonatkozott. Eszerint az Országgyűlés felhívja a kormányt, hogy a gazdaság támogatására megnyíló uniós forrásokat elsősorban a magyar tulajdonú kis- és középvállalkozások támogatására használja fel, segítve őket nagy hozzáadott érték létrehozásában és minőségi munkaerő foglalkoztatásában.

Párt- és ideológiai hovatartozás nélkül közgazdászok sokasága fejtette már ki ezt, hogy a csatlakozásunk óta a gazdasági támogatást erre az irányra kellett volna fókuszálni, mert ebben az esetben érték volna el azt, hogy valóban minőségi munkahelyek legyenek, megfelelő bérekkel együtt.

Ezt a két módosító javaslatunkat, amelyik szerintünk egyértelműen konstruktív és Magyarország érdekét szolgálta, önök elutasították. Ezzel azt jelzik, hogy változatlanul nem állnak a vizsgálatok elébe, nem vállalják azt, amit az említett régióbeli, egy kivétellel valamennyi ország, hogy az Európai Ügyészség az adott témában vizsgálódhasson, és azt sem vállalják, hogy a pénzek fókuszálása a hazai kis- és középvállalkozások irányába történjen. Erre való tekintettel

a Jobbik nem tudja elfogadni, támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatni szeretném Jakab Péter frakcióvezető urat, hogy a 30 perc időkeretet fel lehet használni - mert ha nyomógombbal akar bejelentkezni, akkor csak a legvégén tud szólni, amikor minden felszólaláson túl leszünk. Most lehetősége van minden további nélkül a 30 perc időkeretet kihasználni. Él ezzel a lehetőséggel? *(Jelzésre:)* Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoklátát a továbbiakban a helyéről Jakab Péter frakcióvezető úr folytatja. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Ön a szó.

JAKAB PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Nagyon úgy tűnik, hogy Magyarország miniszterelnöke egy újabb színielőadásra készül Brüsszelben, és ehhez most a magyar parlamentet kívánja felhasználni statisztaként.

Én a magam részéről azt gondolom, hogy ez nem helyes. A parlament nem egy biodíszlet, a parlamentnek van feladata, de nem az, hogy asszisztáljunk a miniszterelnök úr színielőadásához.

(11.20)

2004 óta, mióta Magyarország csatlakozott az Európai Unióhoz, ebbe az országba naponta - és még egyszer mondom, naponta - 2,2 milliárd forint uniós támogatás érkezett. Ha az elmúlt 16 év magyar kormányai ezt a pénzt tisztességesen használták volna fel, akkor lényegében Magyarországnak már meg kellett volna közelítenie legalább az osztrák életszínvonalat. Ehhez képest nemhogy nem közelítettük meg az osztrák életszínvonalat, de most már a románok is előznek bennünket. *(Moraj és közbeszólások a kormánypartok padsoraiból.)*

És nyilván ez annak köszönhető, hogy ennek a témának uniós pénznek a jelentős része, bizony mondjuk ki, hogy a kis család zsebében kötött ki: a Mészárosok, a Tiborcok, a Rogánok, a Ráhelek zsebében, önöknek ezt hozta az uniós csatlakozás. Mindenki másnak meg maradt az éhbér meg a szegénység.

Önök itt azt mondják, miniszterelnök úr is azt mondja, hogy Brüsszel jóval több pénzt ad a gazdagabb országoknak, mint a szegényeknek, és ez nem helyes. Egyetértek, ez nem helyes. Egy kérdésem van: önök miért adnak több pénzt a gazdagoknak, mint a szegényeknek? Ebből a napi 2,2 milliárd forintból miért saját magukat tették gazdaggá az elmúlt években, és miért nem a magyar embereket?

Önök azzal vádolják Brüsszelt, hogy a szegényebb országokkal fizeteti meg a válság árát. Egészen pontosan önök az elmúlt években, és napjainkban is,

nem pontosan ugyanezt teszik? Nem pontosan ugyanezt teszik akkor, amikor a minimálbéreseket is megadóztatják csak azért, hogy önöknek legyen miből gazdagodni? Nem ugyanezt teszik akkor, amikor a kisemberekkel, a kiskeresetű dolgozókkal, a kisnyugdíjasokkal cipeltetik ennek az országnak az összes terhet, miközben milliárdokkal stafirungozzák ki a Mészáros-féléket? Hát, dehogynem! Önök pontosan ugyanúgy viselkednek, mint Brüsszel.

És pontosan ennek lett az a következménye, hogy mára Magyarország lett az Európai Unió szegényháza, és ezt most már önök is elismerik. Az elmúlt időszakban még azzal kampányoltak, hogy Magyarországon jobb az élet, mint Nyugaton, a magyar gazdaság jobban szárnyal, mint az uniós átlag. De most, ebben a határozati javaslatban már önök is elismerik, hogy Magyarország az Európai Unión belül egy szegény ország; egy szegény ország, amelyiknek több jár.

És igazuk van, Magyarországnak több jár - de Magyarországnak jár több, és nem önöknek! Ennek az uniós mentőcsomagnak csak akkor van bárminemű értelme, ha ebből a mentőcsomagból nem önöket kell megmenteni, hanem a magyar embereket. Ezt a témérdek pénzt igenis oda kell adni a magyar népnek; oda kell adni a magyar kis- és középvállalkozásoknak; béreket kell belőle emelni, nyugdíjakat kell belőle emelni; adót kell csökkenteni; pénzhez kell juttatni a magyar embereket, hogy tudjanak miből költeni, hogy tudjanak miből fogyasztani, vagyis legyen miből beindítani az ország gazdaságát. Ha ezt tesszük, akkor rendben van. Ha nem ezt, akkor önök itt és most nem tesznek mást, mint hogy a saját gyarapodásukhoz kérnek parlamenti felhatalmazást. Nem minthogyha a lopáshoz bárminemű felhatalmazásra szükségük volna, megoldják anélkül, ebben a Biblia sem tudja önöket megakadályozni. *(Moraj a kormánypartok padsoraiból. - Dr. Brenner Koloman: Így van!)*

Jut eszembe, lopás. Tudják, hogyan lehetne jóval több pénzt kiharcolni Brüsszeltől? Tudják? Nem tudják? Akkor mondom. Az Európai Tanács ülésén a miniszterelnök tegyen egy felajánlást: ajánlja fel, hogy Magyarország a nagyobb bizalom, vagyis a nagyobb pénzügyi támogatás érdekében készen áll arra, hogy csatlakozzon az Európai Ügyészséghez. Hogyha a miniszterelnöknek valóban Magyarország az első, akkor most kivételesen a sorozós lemezt bent hagyja a fiókban, nem ránt papírkardot Brüsszel ellen, hanem azt mondja, hogy tessék, itt vagyok, állok mindenemű vizsgálat elé, mert nem loptam el egyetlenegy forintot, egyetlenegy eurót sem, sem én, sem Mészáros Lőrinc, sem Tiborc István, sem a többiek. Ha a miniszterelnöknek tiszta a lelkiismerete, akkor ezt megteszi. Ha nem tiszta, akkor nyilván majd hallgatjuk megint a szokásos szöveget Sorosról, meg arról, hogy Magyarországon valójában jogállamiság van, holott önök is tudják, hogy nincs, de azt is tudják, hogy Brüsszelt ez olyan nagyon nem érdekli. A lopás talán még igen.

Úgyhogy én arra kérem önöket nagy tisztelettel, hogy győzzék meg Európát, de legfőképp győzzék meg a magyar embereket, ha tudják, hogy önök ezzel a mentőcsomaggal valóban a magyarokat akarják megmenteni, és nem saját magukat. Jelezzék és jelentsék be az európai csúcson, hogy Magyarország csatlakozik az Európai Unióhoz, és ezzel tegyük világossá, hogy készen állunk arra, hogy megmentsük Magyarországot, ne csak a válságtól, de a saját tolvajaitól, önköktől is. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Tilki Attila: 5 százalék... - Jakab Péter: Miről beszélsz? Anyjait kell visszaosztani? Vagy többet?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Többben jelezték, hogy a hirdetőtáblán más időpontok vannak. A hirdetőtáblán a 30 perc majd egyben fog megjelenni, miután a vezérszónoki felszólalási kör befejeződött. Legyenek szívesek tudomásul venni, hogy figyeljük az időkereteket, azok felhasználását.

Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Simicskó István megválasztott frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Európa része több mint ezer éve; ezeréves államiségünk történelme bizonyítja, hogy sok áldozatot hoztak őseink Magyarország függetlenségéért és az európai kereszténységért.

2004. május 1-jétől lettünk teljes jogú tagja az Európai Uniónak, a magyar emberek többsége akkor így döntött. Azóta persze tudjuk, hogy egy közösség akkor lehet erős, ha a tagjai is erősek. Tehát az Európai Unió is akkor lehet erős, ha az őt alkotó tagországok, az őt alkotó nemzetek is erősek. Persze érdemes visszatekintnünk egy rövid ideig arra is, hogy valóban, az Európai Unió létrehozásának eredeti szándéka - Konrad Adenauer, Robert Schuman és De Gasperi akkori európai vezetők szándéka kapcsán - alapvetően a béke és a biztonság volt, a Szén- és Acélközösség létrehozása, majd a Közös Piac, természetesen a gazdasági együttműködés, a gazdasági növekedés, a versenyképesség megteremtése, és ne feledkezzünk meg a szociális piacgazdaság fontosságáról sem.

Napjainkban azonban szomorú látni, hogy mármár olyan aggasztó jelek lelhetők fel Brüsszelben, hogy nem mindenki gondolja így. Sokan elfelejtették a régi értékeket, sokan elfelejtették a keresztény gyökereket. A régi alapértékek és a régi célok háttérbe szorultak, és ma már szinte egyetlen mérce van: ki mennyire migrációpárti. Tisztelt Képviselőtársaim! Napjainkra sajnos odajutottunk, hogy aki nem migrációpárti, aki védi a családokat, aki szereti a nemzetét, és aki védi a keresztény értékeket, azt megátmadják.

Tisztelt Országgyűlés! Azért mondom el mindezt, mert valóban történelmi időszak előtt állunk. Száz éve nem látott járvány söpört végig a világban, és ez komoly próbatétel elé állította Európa valamennyi országát és az Uniót is, egészségügyi értelemben is és gazdasági értelemben is. Főleg azon EU-s tagországokat sújtotta és sújtja nagyon mélyen, amelyek már eleve rossz gazdasági helyzetben voltak, elsősorban a déli országokat.

A koronavírus-járvány okozta válságból való kilábalás egyetlen útja a gazdaság újraindítása. Magyarország példát mutatott ebben is Európa számára, most is. Példát mutatott a járvány elleni védekezésben; példát mutatott a munkahelyek megvédésében, a gazdaság újraindításában, és hadd tegyem hozzá, ami a kereszténydemokratáknak a legfontosabb, a családok védelmében is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország ismét bizonyított. A magyar kormány az elmúlt tíz évben megmutatta, hogy képes a válsághelyzeteket kezelni, orvosolni. Képes volt a rendkívüli dunai árvíz okozta veszélyeket elhárítani; képes volt a vörösiszap-katasztrófa után újjáépíteni Kolontárt és Devecsert; képes volt az egész európai keresztény civilizációt védelmezni az illegális tömeges migrációval szemben; és képes volt a koronavírus-járványt is megfékezni.

Honnan ez a képesség, miért és hogyan volt erre képes a magyar kormány? Tisztelt Képviselőtársaim! Azért, mert szeretjük a hazánkat. Ezért védjük és óvjuk a magyar embereket és a magyar családokat; ezért dolgozott a magyar kormány az elmúlt tíz évben; ezért dolgozott és dolgozik a jövőben is.

Tisztelt Országgyűlés! Ezért fogalmazódott meg az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslat is, kiállítás a magyar emberek érdekei mellett. Brüsszel 750 milliárd eurós hitelcsomagot kíván felvenni. Természetesen Magyarország erre nincsen rászorulva, de nyilván szolidárisak vagyunk más uniós tagországokkal, megértjük az ő súlyos gazdasági bajaikat, és nem akarjuk ezt megakadályozni, hiszen nekünk is érdekünk az európai gazdaság újraindítása és növekedési pályára állítása. De mindenképpen tudnunk kell azt és tudniuk kell a magyar embereknek azt, hogy igen, ez egy jelentőségteljes döntés, hiszen 2028-tól indul majd csak meg a hitel törlesztése, és 2058-ig tart, tehát hihetetlen nagy időtávban kell most felelős döntést hoznunk.

(11.30)

Mi, magyarok sajnos megtanultuk és tudjuk, milyen nehézség egy ország számára az eladósodás. A baloldali kormányok éppen ezt tették, 2010-re gyakorlatilag államcsődközeli helyzetbe hozták Magyarországot, a magyar gazdaságot. Ezért engedjék meg, hogy néhány mondatban és röviden elmondjam azokat a feltételeket, amelyeket az országgyűlési

határozatban házelnök úrral és Kocsis Máté képviselőtársammal, frakcióvezető úrral megfogalmaztunk.

Ezek a feltételek fontosak és mindenképpen támogatást adnak a magyar kormány brüsszeli tárgyalásaihoz. Elsősorban, hogy igazságos legyen a hitelcsomag, mindenképpen fontos az igazságosság elvének érvényesítése, hiszen az Európai Unió erre kell hogy épüljön mindig is. Tehát a szegényebb országok ne kaphassanak kevesebbet, mint a gazdagabb országok. A gazdasági növekedésre, újraindításra és a munkahelyek megvédésére kell koncentrálni a hitel felhasználása során. Nagyon-nagyon fontos dolog ez, hiszen ez adja a lehetőséget arra, hogy ha a gazdasági növekedés beindul, akkor valóban egyrészt az Európai Unió versenyképesebbé válik a világ gazdaságában, és ezen keresztül valamennyi ágazatban, valamennyi tagországban forrásbővülés állhat elő, így gyarapodhat minden terület.

Szeretném hangsúlyozni, hogy politikamentes legyen. A házelnök úr erről nagyon bölcsen beszélt a felszólalásában. Szeretném én is megerősíteni, hogy az elmúlt időszakban nagyon-nagyon szomorú volt látni, hogy Magyarország, pont amikor kiáll az európai értékek mellett, pont amikor védelmezi az európai keresztény kultúrát az illegális tömeges migrációval szemben, akkor Brüsszelből folyamatosan kapta a hátbasúrásokat és a képmutató megjegyzéseket.

Nem szeretnénk, ha Magyarországot továbbra is zsarolnák, nem szeretnénk, ha fenyegetnék Magyarországot Brüsszelből ilyen típusú kijelentésekkel, és nem szeretnénk, ha a jogállamiság kérdéskörében is folyamatosan támadnák Magyarországot. Magyarország egy demokratikus jogállam, és ez a működésében tetten érhető és látható. Továbbra is az Európai Unió erősítésén fáradozunk és dolgozunk, ez látható és érzékelhető.

Azt látjuk, hogy ha ezen feltételek teljesülnek, bizakodhatunk abban, hogy az Európai Unió gazdasága újraindulhat és a gazdasági növekedés is beindulhat. Az biztos, hogy ezen keresztül az Európai Unió anyagi, pénzügyi forrásokban, ilyen típusú értékek vonatkozásában erősödhet, de engedjék meg, képviselőtársaim, hogy megjegyezzem, hogy fontos lenne, hogy a klasszikus értékrendben is erősödjön az Európai Unió. Ha ismét a keresztény értékek szellemisége, hite hatná át az Unió bölcseinek, vezetőinek döntéseit, talán ha ez a szellemiség megerősödik, ilyen helyzetbe nem kerülhetünk a jövőben, vagy ha kerülünk, még hatékonyabban tudunk majd ebből ismételtelen felállni és kikecmeregni.

Magyarország érdeke az európai gazdaság működésének mihamarabbi helyreállítása. A magyar kormány és az európai parlamenti képviselőink Magyarország forrásaiért harcolnak, jobb lehetőségek eléréseért küzdenek az Európai Unióban az előttünk álló hétéves költségvetés kapcsán is, meg az EU-s hitelcsomag elosztása kapcsán is.

Ezért azt szeretném kérni tisztelt képviselőtársaimtól, a KDNP ebben mindig is partner lesz, hogy adjuk meg a szükséges támogatást a magyar kormánynak, adjuk meg a szükséges felhatalmazást Magyarországnak miniszterelnökének, Orbán Viktor úrnak, hogy eredményesen tudjon harcolni a magyar emberek érdekeiért a jövőben is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr, aki szintén innen, az emelvényről mondja el felszólalását. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Figyelemmel kísértem a vita elejét is. Érdeklődéssel hallgattam Kövér László fideszes képviselőtársunk felszólalását, még inkább az utána következő ütemes vastapsot, aminek a végéről már csak az „Éljen a párt!” skandalás hiányzott, ha már régi időket szeretnénk idézni. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokból. - Dr. Tilki Attila: Ismerős, mi? - Az elnök csenget.)* Nézzék majd vissza egyszer, szereznek tükörbe, tényleg egy hajszálon múlik, szerintem legközelebb már ezt is meghallgathatjuk.

Nagy örömmel hallgattam végig Deutsch Tamás szuperprodukciónak is. Tudják, igazából a „Ford Fairlane kalandjai” című filmből egy idézet jutott eszembe: „Nem gondoltam volna, hogy ma még feldob valami, de ez a szuperprodukciónak...” Engedjék meg, hogy az utána lévő részt most ne idézzem! De ha már idézetekről esett szó, hadd mondjam azt, hogy szegény József Attila. Szegény József Attila, ha tudná és hallotta volna, hogy az a Kövér László veszi a szájára, aki a gyűlölet karmestereként, de leginkább, házelnök úr, a baloldal minden értékének alázójaként és tiprójaként...

ELNÖK: Képviselő úr, figyelmeztetem *(Dr. Tilki Attila: Te döntöd el?)*, hogy belement a házszabálynak olyan rendelkezésébe, amelynek alapján *(Dr. Harangozó Tamás: Melyikbe?)* megvonhatnám öntől a szót. *(Dr. Harangozó Tamás: Melyikbe, elnök úr? - Dr. Tilki Attila: Te döntöd el?)* Úgyhogy ön csak olyat mondjon, ön olyat állított a házelnök úrról, ami, úgy gondolom, hogy itt a Házban kiveri a biztosítékot. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Szerintem elnök úr sem cáfolná és a mai felszólalása sem cáfolja, hogy milyen érzelmeket táplál és milyen hozzászólásokat tesz bármilyen baloldali értékkel szemben. Szóval, ebben a tekintetben József Attilát idézni *(Dr. Tilki Attila: Olvasd el a „Világosítsd föl” című versét!)*, azt

gondolom, hogy szegény valószínűleg forogna a sírjában. (Dr. Tilki Attila: „Világosítsd föl”.)

Ami Deutsch Tamás felszólalását és általában a Fidesz és KDNP-s képviselők felszólalását illeti: a legnagyobb kritika és a legharsányabb hozzászólások a jogállamisági kritériumok miatt hangoznak el. Azt kifogásolják önök, hogy az Európai Unió a tagállamaival szemben az európai alapértékek, így a jogállamiság, a demokrácia intézményrendszerének meglétét számon kívánja kérni. Engedjék meg, hogy ismét idézzek önöknek, főleg Deutsch Tamás képviselő úrnak az önök 2009-es EP-programjából, hiszen azt, ha jól tudom, talán személy szerint is ő fémjelzte. „A magyar demokráciának jelenlegi állapotában óriási szüksége van a kontrollra, arra, hogy akár számon is lehessen rajta kérni a demokratikus normák követését. Az Európai Uniónak jelenleg a gyengeségei közé tartozik, hogy nehezen tud a saját maga által vallott értékeknek és elveknek érvényt szerezni. Meggyőződésünk - mondja Deutsch Tamás és a Fidesz -, hogy közös értékeink és elveink érvényre juttatását nem lehet mérlegelés tárgyává tenni. Fel kell tehát ruházni az Európai Uniót olyan eszközökkel, hogy tagjait folyamatosan az értékek képviselőjére és az alapelvek betartására készítse. (Kocsis Máté: Igaza van!) Ellentmondás, ha elvárjuk az Uniótól, hogy vegye rá a normakövetésre a tagállamok kormányait, de vonakodunk attól, hogy ehhez a szuverenitásunkat esetleg csorbító felhatalmazást adjunk.” (Kocsis Máté: Igaza van!)

Innentől kezdve, tisztelt képviselőtársaim, teljesen felesleges az ellenzékkal vagy a baloldallal, vagy bármilyen vélt vagy valós politikai ellenfelekkel kardozniuk. Arra válaszoljanak, legyenek kedvesek, hogy mitől félnek! Egy jogállamisági vizsgálat tekintetében a magyar kormány mitől fél, mire ez a hiszti? Nincs rendben a magyar jogállamiság, nem függetlenek a bíróságok? Virágzik a médiapluralizmus Magyarországon? Akkor mitől félnek, tisztelt képviselőtársaim? Akkor miért kell rendkívüli ülést összehívni, és miért kell határozati javaslatban a miniszterelnöknek akár vétőjogot is adni, hogy ez ne történhessen meg?

Szóba került ma is meg talán a miniszterelnök szájából, igen, a pénteki rádióinterjújában az a remek meglátás, hogy Németországban szomorúbb a helyzet jogállamiság tekintetében, mint boldog hazánkban, a legvidámabb barakkban, hiszen a német alkotmánybíróságban, képzeljék el, párttagok is lehetnek. De talán ma Kövér László volt szintén, aki nagyon pontosan fogalmazott, hogy pártok delegálhatnak az alkotmánybíróságba. Ez azért szerintem lényeges különbség azzal szemben, ami Magyarországon van, mert itt csak egy párt delegálhat az Alkotmánybíróságba, és ha valaki nem érti a különbséget, akkor valószínűleg valóban nem érti, hogy mi az a jogállam, mi az a fékek és ellensúlyok rendszere, és mi az, hogy demokrácia.

Deutsch Tamás értekezett a közvetlen forrásokról is, és vagy félreérti azt, amit mi javasunk, vagy szándékosan magyarázza félre, de természetesen nem

arról van szó egyetlenegy javaslat tekintetében sem, hogy a közvetlen források, a Magyarországnak szánható pénzek a jelenlegi rendszer szerinti források töredéke legyen; hanem arról szól, hogy ha a magyar kormány képtelen együttműködni és betartani az uniós szabályokat, akkor ne a magyar embereket érje szankció, hanem a Magyarországnak szánt összeget direktbe pályázhassák meg a cégek, direktbe pályázhassák meg a civil szervezetek, az önkormányzatok és akár a magánszemélyek is. (Dr. Tilki Attila: 4-es metró!) Szoktam mondani: szerintem teljesen mindegy Kovács Pista bácsinak, hogy a magyar kormány honlapján tölti ki a kérvényt arra, hogy mondjuk, egy lakásfelújítási programban részt vehessen uniós forrásból, vagy az Európai Unió valamelyik intézményének honlapján kell bepötyögnie az adatait.

Azt mondja Deutsch Tamás, hogy régi kommunista útmutató alapján járnak el az ellenzéki pártok, és azt mondja, hogy azzal vádoljuk az ellenfelet, amit mi csinálunk. Ez az egész javaslat miről szól, képviselő úr? Ezen javaslat alapján ki készül megfosztani a magyar embereket a nekik járó pénztől? Ezen javaslat alapján önök milyen döntést hoznak? Nem azt, hogy felhatalmazzák Orbán Viktort, hogy akár megvétőzza az európai uniós költségvetést? Nem éppen arra készülnek, hogy parlamenti mandátumot adnak Orbán Viktornak, hogy megvétőzza az európai újjáépítési programot és azt a gyorssegélyt, amelyhez az azonnali hozzájárulás egyébként nemcsak Magyarországnak, hanem leginkább Európa déli államainak élet-halál kérdése?

(11.40)

De, tisztelt képviselőtársaim, önök éppen azt csinálják, hogy a miniszterelnököt felhatalmazzák, hogy akár megfossa Magyarországot ettől a pénztől. (Közbeszólások a kormánypártok soraiból.) És ki veszélyezteti a magyar emberek forrását és a magyar emberek pénzét?

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök is tudják, a miniszterelnök is elmondta: fennáll a veszélye annak, hogy ha túlfeszítik a húrt, akár Orbán Viktor, akár bárki más az eurózonán kívüli tagállamok közül, akkor készen van a projekt akár arra is, hogy az euró-zóna tagállamai maguk meglépjék a Next Generation EU programot. (Gulyás Gergely közbeszól.) És akkor azt mondja a miniszter úr, és fogjuk még idézni Gulyás miniszter úrtól, hogy nagyon jó. Miniszter úr, most mondta arra, hogy Magyarország mintegy 5000 milliárd forinttól vissza nem térítendő támogatás és hitel formájában elesik, hogy az nagyon jó. (Közbeszólások a kormánypártok soraiból, többek között: Hitel! - Az elnök csengett.) Ha ön szerint ez nagyon jó, akkor mit keresünk itt, miniszter úr, és akkor Magyarország egyáltalán miért akar részt venni az uniós programban?

Az Európai Néppárt magyarországi delegációja nevében - mondta Deutsch Tamás. Igen, és erre azért kéne egy kis hangsúlyt tenni. Maga Deutsch Tamás mondta itt el, hogy ők az Európai Néppárt magyarországi delegációja nevében kérik a magyar parlamentet, hogy a döntést hozza meg. Akkor tisztázzuk már, hogy ki is az a Brüsszel! Ki is az a Bizottság, amelyet itt önök szidnak? Az az Ursula von der Leyen, aki az Európai Néppárt tagja?! Az, aki egyébként az Európai Néppárt javaslatára az önök képviselője, és az itt ülő fideszes képviselők szavazatával lett megválasztva az Európai Bizottság elnökének?! Miért nekünk beszélnek? Rendezzék el egy frakcióülésem, ha valami nem tetszik! Az Európai Bizottság elnöke az önök pártcsaládjának tagja, keresztény-konzervatív párt tagja - akkor ne baloldalizzanak meg ne liberálisozzanak itt! Próbálják elintézni házon belül, ha valami nem tetszik!

És ki szavazta meg a 7. cikkely eljárását Magyarországgal szemben? A baloldali frakciók magukban? Nem, képviselőtársam! Az önök néppárti frakcióvezetője és az önök frakciótársai, ahogy ön idézte, az Európai Néppárt, aminek ön a magyarországi delegációjának a vezetője, ők szavazták meg, vagy az ő szavazatukkal együtt lett Magyarországgal szemben elindítva a 7. cikkely eljárása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP azért nyújtott be módosító javaslatot, hogy egyrészt felhívja a figyelmet arra az apróságra, hogy néhány évvel ezelőtt, de legalábbis a ma még fellelhető, egyáltalán meglévő fideszes programok közül az egyetlenben egészen másról beszélnek, és egész mást képviselnek, és egész másra kértek felhatalmazást a saját választóiktól, és hogy ezzel a határozati javaslattal mennyire elárulják azokat az értékeket és vállalásokat, amelyeket maguk tettek nemcsak szóban, hanem írásban is; másrészt pedig, hogy megoldást adjon arra a helyzetre, ami valóban okozhat problémát Európában és Magyarországon is. Ezért például az önök javaslatából szó szerint benne hagytuk azt, hogy a szegény és gazdag országok között ebben a tekintetben ne lehessen különbséget tenni. Mélységesen egyetértünk. Nagyon örülnénk, ha esetleg ennek az elvnek a szikrája megjelenne majd utána, amikor önök Magyarországon ezt a pénzt szétosztják; az elmúlt években erre nem sok jó tapasztalatunk volt.

Másrészt azt mondjuk, hogy nem a 7. cikkelyes eljárással kell foglalkoznia az Európai Tanácsnak és az Európai Parlamentnek, hanem a magyar kormányának kéne az Európai Ügyészséghez csatlakoznia, méghozzá azonnal, pontosan azért, hogy a korrupciós kritikákat és vádakokat, amelyeket leginkább Magyarország és annak kormánya kap intézményesített - intézményesített! - korrupció címen, egyszer és mindenkorra az ország levethesse magáról, és ne kerüljünk olyan veszélybe, mint például az Elios cég fantasztikus beruházásai kapcsán, amikor végül a magyar költségvetésből fizették önök ki, a magyar

adófizetők pénzéből fizették vissza Európának azt a pénzt, amit nagy valószínűséggel elsíboltak.

A másik nagyon fontos része a javaslatnak, hogy Európának is van dolga. Mert mi se hiszünk abban, hogy bármelyik népet, bármelyik országnak a választópolgárait meg lehessen büntetni azért, mert a kormánya tisztességtelen, vagy mert nem tartja be a szabályokat, vagy mert korrupst. És ezeknek a szankciónak a kormányokat kell elérnie, és nem az embereket. Ezért arra teszünk javaslatot, hogy az országnak egyébként járó forrásokat - ahogy említettem az imént - teljes összegében, közvetlenül lehessen megpályázni és lehívni, akár magyar vállalkozásoknak, akár a magyar önkormányzatoknak, akár a magyar állampolgároknak vagy civil szervezeteknek. Ha megvan a kiírás, ha megvan a cél, magának a pályázatnak a lebonyolítása édes mindegy, hogy itt történik vagy fizikailag valahol máshol.

Tudják, érthető lenne, ha Orbán Viktor megpróbálna még egyet csürni-csavarni az Európai Tanács ülésén. Azt feltételezem, hogy korábban ő is tett ilyet, és azt gondolom, sőt nagyjából tudjuk is, hogy nem egyszer tette ezt meg több elődje is. Van olyan, hogy az ember keményen tárgyal a saját hazája érdekében. Van olyan, hogy kőkemény, akár több napon át tartó tárgyalások végén úgy áll föl, hogy több pénz hozza a saját polgárainak. De az, hogy azzal zsaroljuk azokat az országokat, amelyek az életükért küzdenek ma, például a dél-európai országokat, Olaszországot vagy éppen Spanyolországot, és az ott élő tízmilliókat, hogy bedől a költségvetésük, hogy tömegesen tönkremennek a munkahelyek, hogy leáll a gazdaság, hogy nem tudnak megbirkózni a koronavírus-járvány okozta válsággal, csak azért, hogy önök a vélt vagy valós politikai félelmeiket kezelni tudják, ez egyszerűen elfogadhatatlan, és tudják, nem nekünk lesz veledoljunk.

De ha önök így viselkednek, ahogy szintén Orbán Viktor szokta mondani: amilyen az adjonisten, olyan lesz majd egyszer a fogadjisten is, aztán jönnek a salterek meg a kokik, csak tartok tőle, hogy már megint nem Orbán Viktort fogja elérni, hanem a magyar népet. Ezért óriási felelőssége van annak az embernek és annak a politikai közösségnek, amely az ország nevében ilyen döntéseket hoz.

Egy szó, mint száz, azt látjuk, hogy jelen pillanatban nincs másról szó, mint hogy önök nem akarják elfogadni, nem tűrik, hogy a hazánknak érkező uniós forrásokat ne egy ember és szűk baráti köre ossza szét. És ha ebbe bárki bármilyen módon a törvények betartatása mellett bele akar szólni, akkor inkább senki ne kapjon pénzt, nemcsak Magyarországon, hanem - ha jól látjuk - egész Európában. Ez a mi megítélésünk szerinti szó szerinti és erkölcsi értelemben is elárulása annak, amit önök leírtak (*Közbeszólások a kormánypártok sorából.* - Az elnök cseppet.), amit önök képviseltek és amire önök kértek felhatalmazást, többek között a saját választóiktól is.

Ezt a javaslatot megszavazni nem lehet. Ahogy mondtam tegnap is, van az a szint, amikor részvétellel sem kompromittálja magát az ember, úgyhogy az MSZP frakciója a szavazásban nem fog részt venni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezér-szónoka Dobrev Klára képviselő asszony, aki felszólalását szintén az emelvényen fogja elmondani. Megvárjuk, amíg a képviselő asszony felérkezik az emelvényre. Köszönöm szépen. Képviselő asszony, parancsoljon, öné a szó.

DR. DOBREV KLÁRA európai parlamenti képviselő, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt magyar Országgyűlés! A Demokratikus Koalíció képviselői ebben a szavazásban nem fognak részt venni. És hogy miért nem, az nagyon egyszerű: mert ez a határozati javaslat, ez a szavazás nem az újjáépítési alapról szól, ez nem arról szól, hogy hány eurómilliárdot kap Magyarország. Ez egész egyszerűen arról szól, hogy Orbán Viktor meg tudja-e őrizni úgy a hatalmát, hogy korlátlanul garázdálkodik továbbra is európai uniós pénzekkel *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Kérdezd csak meg nagyapádat!)*, és szembemegy mindennel, amit mi Európának hívunk. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.)*

Éppen ezért, miután ezt a határozati javaslatot megszavazni nem lehet, próbáljunk meg inkább érvelni és vitatkozni arról - és arról is beszélnek -, hogy mi milyen Magyarországot képzelünk, mi az óriási nagy különbség abban, ahogy mi a gyerekeinknek, a következő generációinknak szeretnénk átadni Magyarországot. Szóljon a vita erről, hogy mi a legfontosabb ebben. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.)* És tudják, mi a nemzeti érdek? Ezt olyan sokszor tesszük fel magunknak.

(11.50)

Bár önök egy kicsit túl sokat, mert lassan a dohánypótlék is nemzetiek, ezért egy kicsit devalválódik a nemzeti érdek, de nekünk egyébként a nemzeti érdek egyben az európai politika, az európai út. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Dr. Vadai Ágnes: Csend legyen!)* És ez így volt. Ez így volt ezer éve. Ezer évvel ezelőtt sem Bizáncot, hanem Rómát választottuk.

És ha megkérdezik a magyarokat, hogy Bakuba, Moszkvába, Teheránba szeretnek-e járni, mint a magyar miniszterelnök, akkor azt fogják válaszolni, hogy nem! *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Moszkvába!)* Amikor ők valamire elindulnak, akkor ők Párizsba mennek, Madridba, Rómába, és igen,

Brüsszelbe. Azért, mert ez a magyar út, és ez a Magyarország, amit mi elképzelünk. *(Folyamatos közbeszólások a Fidesz-KDNP padsoraiból. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK *(Hangosítás nélkül)*: Képviselőtársaim! Kérem, hallgassák figyelemmel!

DR. DOBREV KLÁRA európai parlamenti képviselő, a DK képviselőcsoportja részéről: Mit is jelent az az európai gondolat és az az európai érdek, amiről beszélek? Nagyon mást, mint amit maguk gondolnak. Ha egyszer Brüsszelben járnak, akkor javaslom, látogassák meg az Európai Történelem Házát! Fantasztikus kiállítás. Közös történelmünk tele van nagyszerű dolgokkal, azonban a közös történelmünk mégis sok száz év háborúiról szól. Háborúztunk egymással mindenért: földért, gyarmatokért, vallási hitért, majd később nemzeti felsőbbrendűségi tudatért. *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.)*

És tudják, mi volt az egyik legmellbevágóbb fénykép? Amikor 1914-ben mosolygó asszonyok boldogan búcsúztatják férjeiket, fiaikat és testvéreiket, és küldik őket a frontra, mert hisznek abban, hogy nekik és nemzetüknek van igaza. Pontosabban, hogy csak nekik és csak nemzetüknek van igaza, és hogy majd a harc, a háború, a nemzetek közötti harc és háború majd boldogságot és felemelkedést fog hozni.

Hát, nem hozott. És négy évvel később senkinek az arcán nem volt már mosoly. És ennek ellenére ugyanazzal a lendülettel gyalogolt tovább Európa a nemzeti nacionalista önzés útján a második világháborúba, ami milliók könnyével, halálával és tragédiájával végződött. És igen, Európa ott majdnem megroppant. És tudják, hogy ott, a második világháború végén, Európa romjain született meg az az európai gondolat, amit mi itt most igenis védünk. *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok soraiban. - Az elnök csenget.)*

És kik alkották meg ezt az európai gondolatot? *(Egy hang a Fidesz soraiból: Nagyapád!)* Önök, amikor itt lelkesen beszélgetnek európai politikustársaiknak, amikor személyeskedő megjegyzéseket tesznek, egy pillanatra belegondoltak abba, hogy kik ültek ott az asztal körül a háború után pár évvel? Belegondoltak abba, hogy francia, német, belga, luxemburgi és holland politikusok, akik pár évvel azelőtt ölték egymást, leültek egy asztal köré? Belegondoltak abba a hangulatba, hogy lehet, hogy az, aki ott szembe vele ült, lehet, hogy ő vezette azt a repülőgépet, ami éppen ledobta a bombát, és megölte a családját, és lerombolta a házat? Vagy a másik, aki a másik asztalnál ül vagy vele pont szemben, lehet, hogy a csatateren ő lőtte le az apját, a fivérét vagy a fiát. És ezek az emberek képesek voltak személyes sértődéseiken - amelyek jogosak voltak - felülemelkedni, és képesek voltak egy asztalhoz ülni pár évvel az öldöklés után azért, hogy lerakják annak az Európának az alapjait, amibe

mi most tartozni szeretnénk, és ahol mi maradni is fogunk. Ezek az emberek voltak államférfiak! Ezek az emberek voltak nagyformátumú politikusok!

És ezek az emberek tették azt lehetővé, hogy mi itt és Európa bármelyik pontján vitatkozhatunk; nem harccal, nem háborúval, nem személyeskedéssel, hanem meghallgatással, odafigyeléssel és okos kompromisszumokkal. Ez az európai gondolat egyik legfontosabb alapja, hogy amikor a nemzetek nacionalista felsőbbrendűségéből származó folyamatos küzdelem, a különböző szövetségek, amelyek aztán érdekek mentén egypár perccel vagy pár évvel később felbomlanak, hogy ez elvezetett minket a világegéshez. Hogy Európa új útja, amikor a nemzetek, országok okosan, keményen, érvelve, beszélgetve, kompromisszumokat kötve, néha vitatkozva küzdenek a békéért.

És persze mondhatják azt nekem, hogy történelemkönyvi előadást tartok. Hetven éve! Milyen meszsze volt már az! Hetven éve béke van az Európai Unióban. *(Közbeszólások a kormánypartok padsoraiban. - Az elnök csenget. - Dr. Vadai Ágnes: Nem bírjátok, amiről beszél? - Kövér László: De, jól szórakozunk, elnök úr. - Dr. Vadai Ágnes a levezető elnök felé fordulva: A házelnököt tessék, elnök úr...)* Hát, akkor azt javaslom, hogy nézzük meg egy kicsit közelebbről! Engem nem zavar, elnök úr, nyugodtan.

Huszonöt évvel ezelőtt maguk mind éltek akkor már. Sőt, ha jól látom, akkor sokuknak már akár iskolaszereke is lehetett. Huszonöt évvel ezelőtt Srebrenicában – éppen most ünnepeltük a pár éves évfordulóját... *(Felzúdulás a kormánypartok padsoraiban. - Az elnök csenget. - Taps a kormánypartok padsoraiban.)*, megemlékeztünk a pár éves évfordulóról. Ünnepeltük a békét az Európai Parlamentben, és megemlékeztünk Srebrenica 25 éves évfordulójáról. *(Közbeszólások, zaj a kormánypartok padsoraiban.)* Köszönöm a javítást.

ELNÖK: Képviselőtársaim! Kérem, hogy legyenek szívesek csöndben maradva hallgatni a felszólalást!

DR. DOBREV KLÁRA európai parlamenti képviselő, a DK képviselőcsoportja részéről: Huszonöt évvel ezelőtt maguk valószínűleg azt magyarázták a gyerekeiknek, akik a történelemkönyvet forgatták, hogy nagyon-nagyon régen, valamikor embereket fajuk, vallásuk, származásuk miatt hátrányos helyzet ért és megölték őket, de ilyen ma már nem történhet. És akkor, amikor ezt magyarázták 25 évvel ezelőtt, akkor tőlünk pár száz kilométerre ártatlan, alig serdülő fiúkat, férfiakat és aggastyánokat lőttek tömegsírokba származásuk és vallásuk miatt.

Vagy amikor önök azt hiszik és a történelemben azt látják, hogy hatalmas birodalmak területszerző háborút indítanak? Ugyan, ilyen már nem fordulhat elő, hogy embereket áldoznak föl csak azért, hogy nagyobb területet csikarjanak ki maguknak a szomszédból?

Akkor nézzenek már egy pillanatra szintén pár száz kilométerre, csak most keletre, hogy mi zajlik Oroszország és Ukrajna határán a Donyec-medencében. Nem, hölgyeim és uraim! Az az alapvető békeprojekt, amire az Európai Unió indul, az nem fejeződött be. Mert a béke olyan, mint az oxigén. Amikor itt van velünk, akkor észre sem vesszük, csak mélyeket lélegzünk, és amikor elkezdi elvenni tőlünk, akkor elkezdünk kapkodni levegő után kétségbeesetten, és ezt értették meg hetven évvel ezelőtt azok a nagyformátumú politikusok, azok az államférfiak, hogy igen, Európának a nemzeti nacionalista önzés helyett egy folyamatos párbeszédre van szüksége. Arra van szüksége, hogy okosan, értően közeledjünk egymáshoz.

Én egy éve szolgálom a hazámat az Európai Parlamentben. *(Moraj, közbeszólások a Fidesz padsoraiban.)* Nagyon sok mindenkivel megismerkedtem. Nagyon sokakkal egyetérték, és sokakkal nem. Egyvalami biztos. Mind a mai napig csodálattal tölt el, amikor máltaiak, görögök, svédek, finnek, csehek, magyarok, szlovákok közösen dolgoznak azért, hogy Európa békében tudjon élni. És azért, hogy az előttünk tornyosuló feladatokat, a XXI. század komoly kihívásait valamilyen módon együtt tudjuk kezelni. Ez az az európai gondolat, amivel ez a határozati javaslat szembemegy: hogy együtt sokkal erősebbek vagyunk; hogy nem lehet a klímakatasztrófát, a növekvő jövedelmi, vagyoni egyenlőtlenségeket, a nemzetközi biztonságpolitikai kihívásokat, de még egy világjárványt sem lehet egyedül kezelni. Mert hogy együtt sokkal erősebbek vagyunk.

És persze, szoktam hallgatni – főleg önöktől –, hogy a nemzeti szuverenitásunk elvész. Beszéljünk már egy kicsit erről! Van még időm. Szuverénnek lenni többek között azt is jelenti, hogy az ember a döntéseit teljesen egyedül hozza meg. Saját magára számíthat, nem tartozik senkinek elszámolással, és ő maga is felelős a döntéseiért.

Nézzük már meg, hogy hogyan van ez a mindennapokban! Képzeldjenek el egy embert! Egyedül él, nincsen családja, nincsenek barátai. Minden döntést egyedül hoz meg. Nem tartozik senkinek felelősséggel. És képzeljünk el egy másikat, a szomszédját! Neki nagy családja van, sok barátja. Hát, bizony ezeket a döntéseket már nem olyan könnyű egyedül meghozni. Még a legegyszerűbb döntéseket, hogy mit csináljunk a hétvégén, vegyünk-e cipőt a gyerekeknek, még ezeket is meg kell beszélni. Folyamatos beszélgetés, néha vitatkozás kíséri az ember életét.

(12.00)

Mondanak önök, hogy az, akinek sok barátja van, akinek nagy családja van, az gyengébb, elesettebb, mint a másik, aki egyedül van? Persze, hogy nem! És így néz ki ez a népeknél is, így néz ki a nemzeteknél is! Az a nép, az a nemzet, akinek sok szövetségese és barátja van, az bizony erősebb.

Olyan döntésekben tudunk részt venni, amire egyébként egyedül nem lenne lehetőségünk, mert a 10 milliós Magyarország, de mit 10 milliós Magyarország, akár Németország vagy Franciaország is egyedül túl kevés ehhez. Megkapjuk a lehetőséget arra, hogy ott legyünk a legfontosabb döntéseknél a XXI. században, annál az asztalnál, ahol meghozzák őket. Ha maguk nem mennek szembe az európai gondolattal.

A Demokratikus Koalícióban mi, igen, ebben az egyre erősebb, egyre szorosabb és egyre hatékonyabban működő Európai Unióban hiszünk. Mi európai egyesült államoknak hívjuk. (*Moraj a kormányparti padosorokban.*) Lehet, hogy másképp fogják hívni, de nem is ez a lényeg. Azt mondják, nagyravágyó terv? Mennyivel nagyravágyóbb, mint a második világháború után azt mondani, hogy majd franciák és németek közösen fognak egy asztalnál dolgozni és ülni? Mennyivel nagyravágyóbb, mint ha valaki azt mondta volna önöknek pár évtizeddel ezelőtt, hogy Tallintól Portóig, Budapesttől Párizsig szabadon, útlevél nélkül lehet utazni? Mennyivel nagyravágyóbb ez a terv, mint amikor valaki azt mondta a hatvanas-hetvenes években, hogy figyeljétek, majd egyszer a német márka, az osztrák schilling és a francia frank helyett majd euró lesz, és közös pénzzel fogunk fizetni? Ha ez ilyen nagyravágyó terv, akkor én büszke vagyok arra, hogy egy olyan politikai közösségnek vagyok a tagja, a Demokratikus Koalíciónak, amely mindennap azon dolgozik, hogy ez a terv valóra váljon. (*Taps a DK soraiból. - Kósa Lajos: „Szövetségbe forrt szabad köztársaságok”, ez már volt egyszer! - Közbeszólások a DK soraiból.*)

Orbán politikája teljesen másról szól, nem arról, amiről én itt most beszélek. Orbán politikája arról szól, hogy ezt az összetartó, ezt az erős Európát hogyan lehet gyengíteni, hogyan lehet szétcincálni. Ezért zsarolja, mert fél, fél, hogy már nem tudja eljátszani, és már nem tudja meggyőzni őket arról, hogy az a politika, amit képvisel, az Európába való.

Sajnos azt kell mondjam, hogy Európát nem nehéz zsarolni. Éppen azért nem nehéz zsarolni, amit az előbb mondtam, hogy Európa alapja, ereje, jövője éppen az, hogy vezetői nem akarnak háborúzni, hogy Európa vezetői nem akarnak minden vitát kenyéértőrésre vinni. És azt kell mondjam, hogy igazuk van, még akkor is, ha ez a politikai szédelgőknek vagy a zsaroló csalóknak sajnos nagy teret enged.

És úgy látom, Orbánt nem érdekli, hogy nem kell ahhoz bátorság, hogy fegyvert szegezzünk egy olyan ember fejéhez, aki nem is akar harcolni. Bátorság, tudják, mihez kell? A kulturált vitához, az érvekhez, a véleményhez, ahhoz, hogy meghallgassák a másikat, hogy odafigyeljenek arra, amit mond, és arra válaszoljanak. Na, ez a bátorság, ez hiányzik a magyar miniszterelnökből, és ezért próbál most éppen zsarolni! (*Zaj, közbeszólások.*)

Beszéljünk pár mondatot arról az apropóról, ami ezt a vitát generálta. Cinikus beismerés, hogy pont a

jogállamisági vita az, amiben úgy gondolják, hogy Európát meg kell zsarolni; cinikus beismerés és nyílt beismerése annak, hogy Magyarországon nincsen jogállam. Sokat vitatkozhatunk, hogy ez miért fontos. Azt tudom önöknek mondani, hogy az európai gondolatnak ez a második legfontosabb pillére. Az első, hogy együtt kell tovább építenünk Európát. (*Kósa Lajos: Lejárt az idő!*) A második az éppen az, hogy Európa népei megtanulták, hogy a gyenge demokráciákat előbb vagy utóbb legyőzik a zsarnokok. És Európa népe azt is megtanulta, hogy a zsarnokokból előbb vagy utóbb agresszorok lesznek. Megint nem kell a történelemben menni, nézzenek rá Putyinra, nézzenek rá Erdoğanra. Ezért Európa pontosan tudja, hogy az erős, összetartó és békés Európa egyik alapja, hogy Európa államai demokratikusak. A demokrácia fejlődése és erősödése pedig nem jelent mást, mint hogy folyamatosan nő az emberek, az egyszerű állampolgárok joga és lehetősége arra, hogy a mindenkor hatalmat korlátozza, figyelje, ellenőrizze. Erről szól a demokrácia, és erről szól a jogállam. (*Zaj a kormányparti padosorokban. - Dr. Vadai Ágnes: Maradjatok már csendben!*) Európa történelmében ezt ezerszer megtanultuk, és éppen ezért vigyázunk annyira a jogállamra.

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Olyan egyszerű megérteni: hol lehet jobb életet élni, egy olyan országban, ahol egyforma szabályok vonatkoznak mindenkire, amelyeket közösen meghozunk, intézményeket építünk, amely vigyáz arra, hogy az állampolgárnak legyen joga ellenőrizni a hatalmat, vagy egy olyan országban, ahol mindenki egy személy kezétől függ? Maguk ismerik ezt az érzést, egy személy kezétől függenek, és attól függenek, hogy éppen kinek milyen kedve van. (*Dr. Tilki Attila: Nagyapa...*) És ehhez sem kell olyan messzire menni, nézzék meg a KLIK-től rettegő tanárokat (*Egy hang a Fidesz soraiból: Jaj!*), nézzék meg a polgármesterek előtt hajbókoló közmunkásokat, vagy nézzék meg, hát, elképesztő volt az elmúlt hónapokban, hogy kórházigazgatók és orvosok nem mertek nyilatkozni és megszólalni, mert félték a retorziótól. Ez lenne a szabadság és ez lenne a demokrácia? Nem! Ezekről az emberektől elvették a jogot arra, hogy ellenőrizzék a hatalmat, mert elvették a szabadságukat, elvették a biztonságukat.

Azt hiszem, azt is hozzá kell tennem, hogy a Fidesz valójában fél, félnek attól, hogy már nem lehet becsapni az Európai Uniót, talán attól is, hogy már a Néppártban is kiismerték magukat. Ezért inkább zsarolnak. Azt mondja, hogy ne kapjon pénzt az európai és közte a magyar gazda, kisvállalkozó, egészségügy, munkanélküli, senki, csak és kizárólag akkor, ha ők továbbra is szabadon garázdálkodhatnak Magyarországon, és azt csinálnak, amit akarnak. Szintiszta zsarolás.

De azt hiszem, hogy maguk ezt teljesen félreértik. Amikor Brüsszel és az Európai Parlament és az európai intézmények a jogállamot védik a magyar kormánytól, akkor maguk, a Fidesz-kormány nem Brüsszellel állnak szemben, maguk a magánnyugdíjpénztári tagokkal állnak szemben, a trafikosokkal, a rokkantnyugdíjasokkal, a szolgálati nyugdíjasokkal; maguk szemben állnak azokkal a tanárokkal, akiket kirúgnak azért, mert a véleményük nem megfelelő; maguk szemben állnak azokkal az oknyomozó újságírókkal, akiket megaláznak mindennap; maguk szemben állnak a szabad sajtóval. És tudják, mit látok most? Maguk szemben állnak azokkal a magyar családokkal, amelyek egészen egyszerűen csak szeretnének a Balaton-parton egy szabadstrandot találni. *(Derültség a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Őszödön! - Az elnök csenget.)* Amikor Brüsszel a jogállamot védi, akkor őket védi. És éppen ezért ebben a csatában nem nyerhetnek. Lehet, hogy kisebb-nagyobb sikereket fognak elérni, kompromisszumokat, de a nagy csatát, azt, hogy elárulják az európai Magyarországot, azt el fogják veszíteni. És azt tudom önöknek ígérni, hogy mi itt, a parlamenti patkó ellenzéki oldalán együtt és összefogva azon dolgozunk, hogy ez minél hamarabb be is következzen. Köszönöm szépen. *(Taps a DK sorából.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! *(Dr. Vadai Ágnes: Nehéz volt elviselni, hogy egy nő nem olvasta? - Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Orvost!)* Megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Kérem képviselőtársaimat, hallgassuk figyelemmel Ungár Péter képviselő urat. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP alapítása óta azt állítja, hogy az európai status quót megalapozó gazdasági rendszer fenntarthatatlan, az nem működik, és abban vagy radikális változások lesznek, vagy pedig az európai projekt végét fogja jelenteni.

Az, hogy az LMP kritikus az Európai Unió alapvetően jobboldali, de jobboldali-szociáldemokrata nagykoalícióval működő vezetésével, nem új, és az sem új, hogy egy olyan tervezetet, amit egy senki által meg nem választott bizottsági elnök és átláthatatlanul a Tanács nyújt be, nem fogunk támogatni. Ez sem új, az LMP mindig ellenezte azt, hogy globális pénzügyi köröktől hitelfüggőségben legyen Magyarország, és ezt akkor is teszi, ha ez éppen az Európai Unió nagykoalíciós vezetésétől jön.

Az a helyzet, hogy az egyenlőtlen gazdasági viszonyok, amelyek az Európai Unió működését megalapozták, nem csökkentek a 2004-es csatlakozás óta, hanem nőttek. Az a helyzet, hogy bár a magyar

embereknek az a hazugság alapozta meg az európai uniós tagságot, hogy Bécsben cukrászdát fognak nyitni, a valóság az lett, hogy el tudtak menni Bécsbe nyomott bérért egy cukrászdába dolgozni.

(12.10)

Mi ezt elutasítjuk, azt gondoljuk, hogy nem a négy szabadság Európájára, hanem a négy felelősség Európájára van szükség, olyan Európában, ahol a szolidaritás nemcsak egy mese, hanem a valóság.

Azzal kell kezdeni, hogy az európai szolidaritás egy mese; egy mese, amit részben a magyar kormány mond néha, részben pedig a tagállami kormányok mondanak néha. Emlékezzünk vissza, hogy a koronavírus-járvány alatt Németországban a politikai elitnek kettő szempontból volt szava a kelet-európai munkavállalókhöz: az egyik az volt, amikor a német köztvé nacionalista elhajlással vádolta a lengyel kormányt akkor, amikor nem engedte, hogy a munkaszerződések nélküli idősgondozók átmenjenek Németországba gondozni az időseket. Nem azt vetette fel a CDU vezette német kormány, hogy miért van ennyi lengyel idősgondozó munkaszerződés nélkül Európában; ez amúgy nagyon hasonlóképpen folyik Magyarországon és Ausztria tekintetében is. Továbbmegyek: a német kormány a legnagyobb problémának azt tartotta a koronavírus-válság alatt a kelet-európai munkavállalókkal szemben, hogy a kelet-európai mezőgazdasági idénymunkások nem tudtak elmenni a spárgát leszedni a német földekről. Ennyiben gondoltak a centrumtagállamok a kelet-európai munkavállalókra.

Ugyanakkor azt is pontosan tudjuk, és házelnök úrnak ebből a szempontból a birodalmakról szóló hozzászólását árnyalnám, hogy amennyiben Magyarország vétőzni fog, amit én nem tartok valószínűnek, vagy amennyiben bármilyen vétő jellegű döntés van, az előzetesen Orbán Viktor legközelebbi szövetségesével, a német kancellárral egyeztetve lesz. Pontosán tudjuk azt, hogy önök nagyon ódzkodnak az osztott szuverenitástól és attól, hogy bármilyen szinten más döntse el a magyar döntéseket, mégis szinte mindenben Berlinnel megegyezően döntenek, mégis az Audi, a BMW és az egyéb multinacionális vállalatok nem vállalnak közteherviselést, nem adóznak rendesen. Mégis az a helyzet, hogy a német nagytőke ellen, ami amúgy összefogásban működik az orosz nagytőkével - ezt a Paks II. engedélyeztetési eljárása és a Mangold-ügy kristálytiszta megmutatta -, az ellen önöknek egy szava nincs. Folyik a szabadságharc, folyik, kivéve, ha az Audinak vagy a BMW-nek káros.

Az továbbá a helyzet, hogy az, hogy behozták ebbe a jogállamisági kritériumokat, szintén egy mese. Én nem gondolom, hogy a 7. cikkely szerinti eljárás valóban veszélyeztetné az önök hatalmát. Ezt abból gondolom, hogy sok magyar honfitársammal együtt

volt szerencsém végignézni azt a brazil szappanoperát, amit úgy nevezhetnénk, hogy tagja-e a Fidesz az Európai Néppártnak. Nem nagyon tudjuk, ez hova jutott, azt hiszem, most fel van függesztve, de hogy az Európai Néppártnak a hihetetlen önbecsülését megmutassuk, azt döntötték, hogy a nagyobbik kormánypárt fel van függesztve, de a kisebbik kormánypárt tagja. Ennek sok értelme nincs, ennek az az értelme, hogy azt döntötték el az európai centrumországokat vezető és a Merkel által vezetett jobboldali elitek, hogy a Fidesz-kérdést úgy oldják meg, hogy nem oldják meg. *(Nacsá Lőrinc: Mi köze van ennek ehhez?)* Azt döntötték el, hogy inkább megmaradjanak azok a szavazatok, amelyeknek a segítségével Von der Leyen bizottsági elnök asszony meg tudta nyerni a választást, hogy ezek a szavazatok megmaradjanak ahelyett, hogy ezek ellen a szavazatok ellen valamit tenni kéne.

A következő a helyzet: mi azt gondoljuk, hogy részben eléggé homályosak a feltételei ennek az egész hitelkonstrukciónak, illetve mivel homályosak a feltételei, nem szeretnénk ezt támogatni. Volt már az Országgyűlés előtt két homályos hitelkonstrukció, amelyeknek nem tudtuk a részleteit - remélhetőleg itt az átláthatóság nagyobb szinten jelen lesz a döntéshozásban -, hiszen nem tudtuk, hogy a Budapest-Belgrád kapcsán pontosan mikor mit törlesztünk, és nem tudtuk, hogy Paks II. kapcsán, ami amúgy az Európai Unió támogatásával lett elfogadva, pontosan mit fogunk törleszteni. Azt viszont tudjuk, hogy ha minden igaz, amit tegnap írt a Frankfurter Allgemeine Zeitung, ezt ugyanabban az évben kezdjük el törleszteni, mint ahogy el fogjuk kezdeni a Paks II.-hitel törleszteni, ami azt jelenti, hogy hihetetlen hitelterhelése lesz 20-30 év múlva Magyarországnak, olyan hitelterhelése, ami legutóljára a nyolcvanas években volt.

Az a helyzet továbbá, hogy az, hogy ez a status quónak a hitelszerződése vagy hitelkonstrukciója, onnan is látszik, hogy igazából ez ellen csak azok az államok szólaltak fel, akik a saját önzésük miatt nem akartak ide forrásokat adni. Ezek az államok lassan elállnak a vétótól. A tegnapi bejelentés alapján a német kancellár vetette fel újra, hogy nem biztos, hogy ezt el kéne fogadni. Tehát nem vagyok benne biztos, hogy amennyiben ez nem kerül elfogadásra, az csupán a magyar szabadságharc győzelme, hanem egy hátsó alknak az eredménye, egy olyan alknak az eredménye, amelyről a magyar Országgyűlés nem fog tájékoztatást kapni.

Abban sem bízunk sem az Európai Unió, sem Magyarország vezetésében, hogy ha megkapjuk ezt az összeget, jól fogjuk elkölteni. A miniszterelnök úr többször elmondta azt, hogy azt gondolja, csak beruházásban lehet ilyen nagy összeget elkölteni. Mi azt gondoljuk, hogy beruházni nemcsak az acélba, nemcsak a vasba lehet, hanem a humán tőkébe is lehet beruházni, lehet beruházással az oktatást, az egészségügyet vagy egyéb humán infrastruktúrákat fejleszteni, és az a helyzet, hogy amennyiben erre megint nem

lesz lehetőség, ha megint az lesz, hogy ezt az összeget éppen a Strabag valamilyen konzorciumban fogja megnyerni, akkor pontosan fogjuk tudni, hogy a szabadságharc annyit ér, amennyit ért, amikor még önké volt a Magyar Nemzet, és egy politikus úgy nevezte, hogy Strabag Nemzet. Vannak olyan aktorok, akik örök kormánypártiak lesznek, vannak olyan aktorok, akik mindig el fogják érni azt, hogy valahogy a szabadságharc részesei legyenek, és ezek az aktorok szintén nem fognak a beszámolóban az Országgyűlés elé kerülni.

Az a helyzet, hogy a régi reflex, ami ez az egész hitelkonstrukció, azért is rossz, mert az egyenlőtlenségeket, amelyeket az előbb említettem, nem csökkenti. Igenis lehet jóléti kiadásokra költeni, és a jóléti kiadások mindegyike nem valami poszt-szocialista ármány, ahogy Tellér Gyula fogalmazott volna. Igenis, a jóléti kiadások megalapozzák azt, hogy egy ország sikeres tudjon lenni. Korábban a Kereszténydemokrata Néppártot megalapító ideológiai alapelv is ezt mondta: azt mondta, hogy van helye a jóléti államnak. Az, hogy ma Magyarországon a KDNP egy olyan miniszterelnököt támogat, aki szerint nincs alapja a jóléti államnak, nem feltétlenül a keresztényszocialista gondolkodás erősségéről tesz tanúbizonyságot.

Mégiscsak az a helyzet, hogy a jóléti államba fektetett pénz itt marad Magyarországon. A Strabag kiviszi Magyarországról a profitot, a Mercedes, a BMW kiviszi Magyarországról a profitot. Ha meg nő a bére a gyógypedagógusnak, ő Magyarországon fogyaszt, ő nem viszi ki Magyarországról a profitot. Továbbmegyek: az, hogy ők nem viszik ki a profitot, azért is biztos, mert mindig, amikor a kisebb keresetű emberek jövedelme nő, akkor az rögtön a fogyasztásba, nem pedig bankszámlákra kerül, az rögtön visszapörög a magyar gazdaságba, nem pedig kikerül egy olyan tőkepiaci rendszerbe, ahol utána ezt soha nem lehet visszakapni.

A mi álláspontunk az, hogy az Európai Unióval kapcsolatos viszonyt nem feltétlenül érdemes szimbolikusan megközelíteni. Mi nem szoktunk európai uniós kitzűtöt hordani, nem beszélünk arról, hogy az Európai Unió minden világok legjobbika, mi azt gondoljuk, hogy azért kell az Európai Unió tagjának lenni, mert megfelel a magyar érdekeknek, mert jelenleg Magyarország kicsi ország ahhoz, hogy a nemzetközi viszonyokban egyedül sikeres legyen.

Ugyanakkor az Európai Uniót és az összes közös európai politikát megvétózni, majd utána egyszerre elmondani, hogy az Európai Unió béna, mert megvétózták ezeket a közös politikákat, és ezért ezeket nem tudja végrehajtani, álszent, és a Fidesz-kormányzat a legtöbbször ezt gyakorolja. Nem lehet egyszerre elvárni az Európai Uniótól, hogy hatékony legyen, ha közben minden egyes közös politikára azt mondják, hogy nem. Igenis vannak olyan dolgok, ahol még mi is azt mondjuk, hogy van helye közös európai politikának; ilyen akár a munkajog, ilyen a

szociális transzferek egy része vagy akár ilyen a környezetvédelmi szabályozás, hiszen a klímaválsággal szemben Magyarország egyedül nem fog tudni küzdeni.

Itt azért azt is hozzá kell tenni, hogy bár házelnök úr elmondta, hogy nem akar a negyedik birodalomnak a része lenni Magyarország, a negyedik birodalom mellett van egy nagyon súlyos geopolitikai kockázat, ami Magyarországnak eddigi történelme során mindig csak rosszat okozott: amikor a német és orosz nagyhatalmak Közép-Kelet-Európában kiegyeztek, az Magyarországnak és a térségnek eddig mindig rosszat jelentett. Most, amikor ezek történnek, most, amikor a Roszatomban, a Rosznyeftyben vagy egyéb orosz cégekben megjelennek korábbi német kormányzati szereplők, ilyenkor érdekes módon nem kerül elő a magyar virtus, nem halljuk a jobboldali magyar kormány részéről a felháborodást. Az Északi Áramlat 2 vezetőknél, amiről a korábbi lengyel külügyminiszter azt mondta, hogy a Molotov-Ribbentrop-vezeték, nem hallottuk a magyar ellenkezést.

(12.20)

Először aláírta, Németh Zsolt képviselőtársam, miniszterelnök úr a levelet a Bizottságnak a többi régiós tagállammal együtt, majd eljött Vlagyimir Putyin egy budapesti sajtótájékoztatót tartani, és megváltozott hirtelen az álláspont. Ez történt. Utána az lett a magyar álláspont, hogy ebből nekünk részesednünk kell. Ez lett a magyar álláspont. *(Közbeszólások a Fidesz soraiban.)* De, de!

Az a helyzet, hogy az Északi Áramlat 2-vel kapcsolatban - és tudom, hogy képviselőtársam a Fideszen belül az atlantista külpolitika iránt elkötelezettebbek közé tartozik, de az a helyzet - ez volt a kormány álláspontja, nem lépett föl az Északi Áramlat 2-vel szemben. A dán kormány lépett föl az Északi Áramlat 2-vel szemben, nem pedig a magyar kormány. A magyar kormány ebben is besimult a német-orosz megállapodásnak, tehát ebből a szempontból házelnök úrnak a félelmeit a német birodalmi terjeszkedéssel szemben nem érzem kellően őszintének.

Végezetül fontos elmondani, hogy önkritikusan annak tudatában vagyunk, hogy a LMP óvatossága ellenére is létrejöhet ez az EU-s hitelprogram, ezért arra tennénk javaslatokat, hogy ha már létrejön, akkor mire kerüljön elköltésre. Mi azt gondoljuk, hogy vannak olyan nagy infrastrukturális projektek - és ha jól tudom, ez relatíve egyezik a kormány álláspontjával -, amire viszont érdemes illet elkölteni. Ilyen a magyarországi egész hulladékgazdálkodási rendszer, ami csödközeli állapotban van, ilyen a magyar elektronikus infrastruktúra, amit meg kell újítani ahhoz, hogy egy megújulóenergia-forradalom legyen, vagy ilyen az, hogy a mezőgazdaság teljesen át tudjon állni az ökológiai gazdaságra.

Mégis attól félünk, hogy ha acélba és betonba kerül ez a pénz, akkor három olyan projekt is lesz, három olyan nagy hitel lesz a magyar embereken a 2030-as években, amit nem fog tudni az ország kigazdálkodni. Emlékezzenek vissza, hogy a hetvenes-nyolcvanas években nagyon is nagy elvárásokat tanúsítottak, hogy akkor olcsón lehetett hitelhez jutni, és utána ezt nagyon rosszul költötték el. Mi lett annak a vége? Egy rendszer bukása lett annak a vége, ami a jó része; a rossz része az, hogy utána nagyon sok ember a munkahelyét elvesztette, és nagyon sok ember szegénységben élt.

Mi azt gondoljuk, hogy mindent el kell követnünk, hogy ezt a hibát ne kövessük el még egyszer. Az LMP - még egyszer - nem tartja se megfontolandónak, se jó ötletnek ezt az egész hitelcsomagot, ugyanakkor ebben a bábjátékban, amit önök elő fognak adni egy olyan vétópolitikáról, amit előzetesen már a szövetségeseikkel egyeztettek, mi nem fogunk részt venni. Nagyon szépen köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a független képviselők sorrendjének figyelembevételével az elsőként közvetlenül szólásra jelentkező európai parlamenti képviselő felszólalására kerül sor. Felhívom képviselő asszony figyelmét, hogy az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időtartam áll rendelkezésére. 8 perc áll rendelkezésre, ez 13 képviselő ideje; tizenharmadik képviselőként jelentkezett *(sic!)*. Öné a szó, 40 másodpercre.

DONÁTH ANNA JÚLIA európai parlamenti képviselő: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Rövid leszek, és elsősorban a kormánypárti képviselőkhöz szólnék. Azért vagyok ma itt európai parlamenti képviselőként, hogy a magyar állampolgárok nevében megüzenjem mindannyiuknak: meg fogjuk védeni a magyaroknak járó EU-s pénzeket és a magyar demokráciát Orbán Viktortól. Önöknek köszönhető ugyanis az, hogy ma már nemcsak a magyar adófizetők, de nemzetközi szövetségeseink is azt kérdezik: hova tűnt az a rengeteg pénz, amit Magyarország kapott?

Hogyan lehetséges az, hogy EU-s támogatásokból nem építik, hanem leépítik a magyar demokráciát? A kevesebb demokrácia azt jelenti, hogy kevesebb EU-s pénzt kapunk. Ha önök leépítik a jogállamot, az azt jelenti, hogy Magyarországtól vesznek el pénzt. Ez ennyire egyszerű.

Ezzel szemben mi az Európai Parlamentben azon dolgozunk, hogy a magyar állampolgárok közvetlenül kaphassanak...

ELNÖK: Képviselő asszony, köszönöm szépen, igen nagyvonalú voltam, egy perc letelt. Köszönöm.

(Közbeszólás a kormánypartok soraiban: Sajnos ennyi!)

DONÁTH ANNA JÚLIA európai parlamenti képviselő: Teljesen világos, hogy a mai döntésük miről fog szólni: döntsék el, Magyarország vagy Orbán Viktor érdeke fontos! (Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját. - Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! **Ügyrendi kérdés**ben kért szót Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Én azt gondolom, hogy mindannyian egyetértünk abban, hogy rendkívül fontos kérdésekről vitatkozunk, gyakorlatilag mindannyiunk jövőjét meghatározó, az Európai Unió működését és jövőjét meghatározó kérdésekről, ugyanakkor erre szűk időkeret áll rendelkezésre.

Mi úgy gondoljuk, hogy teljesen függetlenül a politikai egyetértéstől vagy egyet nem értéstől, az nem méltó, hogy egy európai parlamenti képviselő mindössze egy percben szólhat hozzá, ezért az LMP-frakció fennmaradt idejének a terhére öt perctet szeretnék átadni Donáth Anna képviselő asszonynak. Köszönöm szépen. (Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban. - Közbeszólások a Fidesz soraiban: De már elment! - Elrohant! - Ennyire volt fontos neki...!)

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Az ülésvezető elnök feladata, hogy a házszabály szerint vezesse az ülést, a házszabály pedig ezt nem teszi lehetővé. Nagyon sajnálom. (Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.) A házszabály 37. § (6) bekezdését ajánlom szíves figyelmébe.

Szintén ügyrendi kérdésben kért szót Varga-Damm Andrea képviselő asszony, független képviselő. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretnék egy kérdést tisztázni az időkeretek vonatkozásában. Az előadott napirendben úgy szerepelt, hogy az összes független képviselőnek és az összes európai parlamenti képviselőnek, azaz 34 embernek 8 perce van. Én írtam vasárnap házelnök úrnak levelet arról, hogy pontosítsa, remélem, hogy ez nem így van. Majd tegnap főigazgató-helyettes úrtól kaptam egy levelet, hogy igen, külön van 8 perce a független képviselőknek, és külön van 8 perce az európai parlamenti képviselőknek. Azt szeretném kérni, elnök úr, hogy nyugtasson meg a vonatkozásban, hogy tényleg ez a vita most így fog zajlani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony! A napirendünket elfogadtuk. A napirend szerint a független képviselők számára 8 perces időkeretben határoztuk meg a felszólalás lehetőségét, és 13 független képviselő van. Ez 36 másodpercet jelent független képviselőként. Azt gondolom, hogy ez a házszabály szerinti eljárás. Ezt tudom önnek mondani, úgyhogy minden további nélkül... (Bana Tibor: Nincs ilyen a házszabályban... - Nacsá Lőrinc: Sokan kiléptetek! - Közbeszólás a Fidesz soraiban: Mindig is így volt!) A házszabály szerint, amennyiben az elsőként jelentkező független képviselő fel kíván szólalni, természetesen rendelkezésére áll az időkeret, ez pedig 8 perc.

Tisztelt Országgyűlés! Az ügyrendi kérdések sorát lezártuk. Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Dobrev Klára képviselő asszonyra szeretnék röviden reagálni. Ő hiányolta a bátor vitákat és az érvelést. Úgy látszik, hogy a Demokratikus Koalíciónak olyan egy bátor vita, hogy elmondja a mondandóját, aztán kiviharzik a teremből.

Szeretném megköszönni Gyurcsány Ferenc felelőségének a történelemórát; gyurcsányi szenvedéllyel beszélt az Európai Unió megalapításáról, de arról mélyen hallgatott, hogy mi történt akkor, amikor a római szerződést aláírták meg az Európai Uniót megalakították. Akkor éppen az ő nagyapja kommunista elvtársaival együtt elvették Magyarország szabadságát. És akkor ők Szovjetunióra vágytak, most pedig az európai egyesült államokra. Mi ebből nem kérünk.

Illetve beszélt képviselő asszony szép víziókról, hogy milyen víziói vannak Magyarországról. Az a baj, hogy nekünk nem víziónk van az ő kormányzásukról, hanem keserű tapasztalatunk, és most nem arról szeretnék beszélni, hogy az ő férje szemeket lövetett ki, és hogy államcsődbe vitte az országot, hanem két olyan ügyről, aminek Dobrev Klárához köze van. Az egyik a Fittelina-ügy, amikor mélyen áron alul megszerezték az önkormányzattól azt a szemlőhegyi villát, amit egyébként a kommunista nagyapja elzabrált '45-ben, ezt áron alul megszerzik, odaadják egy kft.-nek azért, hogy 60 négyzetméteres úszómedencét építhessenek, és az áfát visszaigényelhessék. Mindezt mikor? 1996-ban, amikor egyébként a magyar családokat Bokros-csomag sújtja, és emberek tízezrei veszítik el a munkájukat, akkor ők 60 négyzetméteres medencét építenek.

(12.30)

Tehát szép víziók helyett ez a gyurcsányista valóság. Tudjuk, hogy ez kellemetlen nekik, és ezért a régi hagyományokhoz visszanyúlva a múltat végképp el akarják törölni, viszont tisztelt képviselő

úrnak jelezném, aki nincs itt, hogy mi viszont nem felejtünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kocsis Máté frakcióvezető úrnak, Fidesz-képviselőcsoport, kettőperces időkeretben.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd húzjam alá, amit Hollik képviselőtársam mondott, hogy Dobrev Klára az imént azt mondta a parlamentben, hogy beszéljük meg és vitatkozzunk. Bejött a hordájával, majd a felszólalása után kiment. Így nagyon nehéz valamiről beszélgetni és megvitatni. Bízom abban egyébként, hogy eljut hozzá, amit mondunk. Mielőtt azt gondolta volna, hogy a feledés homályába merül mindaz, hogy ő itt járt, és született arra válasz, vagy akár a feledés homályába merült volna mindaz, amit ők a férjével tettek, azért néhány gondolatot engedjenek meg bevezetésként.

Bár csak két percem van, röviden szeretném megköszönni mindkét képviselő asszonynak, hogy megidéztek ide az ötvenes évek szűk levegőjét, Cseh Tamás szavaival szólva. Egyébként ezt a levegőt a felmenők tették szűkké. Szeretném megköszönni nekik azt is, hogy emlékeztettek bennünket arra, hogy a kommunizmus nem vész el, csak átalakul, ahogy a kommunista sem, egy dolog azonban nem változott. A moszkovitákból brüsszeliták lettek, de egy dolog nem változott: a nemzet töretlen gyűlölete, párhuzamosan a nemzetköziség iránti töretlen elkötelezettséggel.

Ami azonban még inkább felháborító volt, azt kénytelen vagyok Dobrev Klárára visszakanyarodva hangsúlyozni: meglepő és nagyon-nagyon furcsa, hogy éppen az beszél korrupcióról, akár személyeskedő hangnemről, aki a legdurvább személyeskedő hangnemben kezdte a felszólalását a miniszterelnökkel szemben, és éppen az beszél korrupcióról, akinek a férjén és akinek a családján keresztül például a kormányzásuk idején a magyar emberek számára az áramszolgáltatás díját megduplázták, de a saját cégük számára pedig olcsóbban adták az áramot, vagy akár a Hollik képviselőtársam által említett balatoni villák privatizálására is gondolhatnánk.

Különösen aggályos ez annak árnyékában, hogy ugyanez a nő szavá teszi, hogy a magyar emberek alig tudnak járni a Balatonra nyaralni, ami egyébként nem feltétlenül találkozik a valósággal, de az arcátlanságáról sokat elárul.

Még egy gondolatot engedjenek meg a keleti nyitásra! Ha jól emlékszem, Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára kutyája nyalogatta Putyin kezét nemrégiben. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások

következnek a fennmaradt időkeret terhére. Megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt pénteki brüsszeli javaslatot megismerve rövid felszólalásomban arra szeretnék választ adni, hogy miért is fontos az előttünk fekvő határozati javaslat beterjesztése és elfogadása a tisztelt Házban Magyarország jövőjét illetően. Tisztelt Képviselőtársaim! Aki olvasta az Európai Tanács által említett, benyújtott előterjesztést, annak egyértelmű, hogy a javaslat csak két kérdésben következetes, úgymint a régi tagországok érdekei védelme és az alapító szerződésekben foglalt elvek féltetése.

Azt látjuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy az előterjesztés igenis szűkre szabja az Elbától keletre fekvő közepes tagországok mozgásterét, ami valójában egyáltalán nem szokatlan, szinte azt is mondhatnám, már megszokhattuk az ilyen javaslatokat az elmúlt években. Az azonban mindenféleképpen védhetetlen, hogy Charles Michel előterjesztése figyelmen kívül hagyja az uniós közösség egyik legfontosabb alappilléret, a tagországok közötti egyenlőséget. Azt látjuk, hogy a szorgos és a pénzügyi szabályok betartására eddig folyamatosan törekvő tagállamokat, mint például Magyarországot, egyszerűen diszkriminálja éppen azon országok javára, amelyek nem végeztek el a házi feladatukat, például az államadósság féken tartásától a maastrichti 3 százalékos hiánycél betartásán át a munkanélküliségi ráta csökkenéséig.

Tehát egyértelműen megnyilvánul a kettős mérce ebben a pénteki javaslatban. Akik a gazdasági, pénzügyi tárgyú uniós előírásokat eddig nem tartották be, nemcsak szankciók nélkül teheték meg, hanem még jutalmat is kapnak. Csak emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy velünk szemben 2010 óta egyáltalán nem voltak ilyen türelmesek az uniós intézmények, mi több, számos méltatlan eljárást is el kellett szenvednünk.

Tisztelt Elnök Úr! Beszéljenek tehát a számok! Nézzük az előterjesztést! Azt látjuk, hogy a költségvetés főösszege 26 milliárd euróval, 1074 milliárd euróra csökken, pedig számos tagország kevesellte már a csökkentett keretet is, és ez jól mutatja a javaslat sajátos logikáját. Michel elnök úr gazdasági, szociális és területi kohézióra összesen 323 milliárd eurót szán. Ebből az új tagországok számára igazán fontos kohéziós alap nagysága alig 41 milliárd euró hét évre. Mit látunk ezzel szemben? Hogy az Unió a saját intézményeire ugyanezen idő alatt 73 milliárd eurót költene. Úgy hiszem, hogy ez a két számarány is beszédes.

Tisztelt Elnök Úr! Szigorú feltételek a jól teljesítő tagállamoknak, és nagyobb mozgástér az uniós intézményeknek. Hát, erről is szól a tanácsi előterjesztés, ahogy Kóvér elnök úr fogalmazott, a közös jogállamiság fogalomhoz kötődő szankcióktól a leggazdagabb

öt tagállam számára biztosított visszatérítésig. Egyszerűen ez a javaslat nem mer ellentmondani a 15-öknek, de van bátorsága szembemenni a szabályokat betartó új tagországokkal. Ezért fontos, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi, választott képviselők olyan mandátumot adjunk a kormánynak, amellyel ez az első látásra is számunkra előnytelen tervezet jobbá tehető, és a most záruló, 2014-20-as többéves költségvetési keret tárgyalásakor a kormány - emlékezzünk csak - sikerrel javított a magyar pozíción, és erre van most is kilátás, ha a tisztelt Ház támogatja az előttünk fekvő határozati javaslatot.

Hát, ezért van szükség, tisztelt képviselőtársaim, erre a határozati javaslatra, aminek a támogatására tisztelettel kérek minden képviselőt a patkó mindkét oldalán. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP-frakció részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel kísértem a legelején talán Deutsch Tamás képviselő úr mondandóját, és talán abban volt leginkább plasztikusan megfogalmazva az, hogy vádolta az ellenzéki képviselőket, hogy ilyenre még példa nem volt, hogy bizonyos kérdésekben kritizálni merik a magyar kormány tevékenységét. Sőt, többször azzal vádolta az ellenzéki képviselőket akár Brüsszelben, akár itthon, hogy azért lobbiznak, hogy Magyarország ne kaphasson európai uniós forrásokat, vagy éppen arról beszéltek, hogy álhírek alapján ítéltetik el Magyarországot különböző nemzetközi szervezetekben. Szeretném a fideszes képviselők és így Deutsch Tamás figyelmébe is ajánlani, bár nem látom itt a teremben Deutsch urat, lehet, hogy neki már annyira nem fontos a vita, biztos sürgős teendője volt, és elment valahová máshová... *(Nacsa Lőrinc: Hol vannak a szocik?)* Nyomjon egy gombot, képviselő úr, és akkor utána megvitatjuk majd azt is, amit bekiabál nekem, de ha én megtiszteltem, hogy végighallgatom, akkor tegye meg, hogy ön is végighallgat engem a kérdés kapcsán.

Tehát én azt mondom, hogy szeretnék felidézni két olyan apropót, ami talán árnyalja ezt a képet Nacsa képviselő úr gondolkodásában is. Az első így hangzik: Magyarországot elítélő nyilatkozatot fogadott el a Kereszténydemokrata Internacionálé 2003. VI. hó 13-án, a lisszaboni ülésén Burma és Kuba mellett Magyarországot is elmarasztalta a Kereszténydemokrata Internacionálé végrehajtó bizottsága. A Fidesz javaslatára azt állapították meg, hogy a legutóbbi parlamenti választásokat követően több alkalommal sérültek az alapvető politikai és állampolgári jogok, a rendőrséget pártpolitikai alapon befolyásolják, illetve

a magukat ellenzéki gondolkodóknak érzőket megfélemlítik és eltávolítják az állami szférából. Az ülésen jelen volt Orbán Viktor is mint a Kereszténydemokrata Internacionálé egyik alelnöke, akinek a kezdeményezésére tulajdonképpen Magyarországot Burma és Kuba jogállami szintjére sorolta be a Fidesz akkori ellenzéki elnökének kérésére.

(12.40)

A másik ilyen - csak hogy a vitát és a gondolkodást segítsem - pedig úgy hangzik 2006. X. hó 25-éről: ezermilliárdos uniós támogatási forrástól fosztaná meg Magyarországot Orbán Viktor, legalábbis ezt szorgalmazta Strasbourgan néppárti képviselő előtt. Arról megfeledezett, hogy a támogatásokat nem az általa hazugnak titulált kormány, hanem térségi fejlesztések, vállalkozások, önkormányzatok, civil szervezetek kapják utólagos kifizetés és igen szigorú ellenőrzés mellett.

Tehát amikor önök arról beszélnek, hogy ez milyen példátlan, meg hogy senki semmilyen kritikával ne illesse a magyar kormány tevékenységét, akkor szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy önök két esetben is úgy jártak el, hogy konkrétan el is ítélték a saját országukat egy-egy adott kérdéskörben, pontosan a jogállami normák megsértésére, a politikai szabadságjogok megsértésére hivatkozva.

Természetesen arról is nyithatunk vitát, hogy ez jó vagy nem jó, hogy a mostani ellenzéki vagy az akkori fideszes ellenzéki képviselők ezt milyen módon és hol tették meg. Csak arra kérem önöket, hogy amikor mindig a kettős mércével dobálóznak, hogy Európában ilyen kettős mérce van, meg itthon és máshol kettős mérce van, akkor arra vigyázzanak, hogy önök se mérjenek kettős mércével. Tehát ha valami rendben van akkor, amikor önök vannak ellenzékben, értem ez alatt, hogy kritizálják az akkori kormányt jogállami normák megsértése miatt, akkor ne legyenek megsértődve, ha jelen pillanatban is vannak olyan ellenzéki képviselők, akik kritizálják a mostani kormányt a jogállami normák megsértése miatt.

Egyébként egyetlen MSZP-s képviselő sem tett olyat, hogy olyan javaslatot terjesszen elő, vagy azért lobbizzon Brüsszelben, hogy Magyarország kevesebb forrást kapjon. Azért lehet lobbizni, hogy a kormány, a fideszesek vagy az oligarcháik ne tudják ellopni, vagy azt lehet mondani, hogy közvetlenül lehessen ezeket a forrásokat szétszítani Magyarországon, de ilyen mondat - és ezt megint csak idézném vagy mondanám Deutsch képviselőtársamnak - nem hangzott el egyetlen MSZP-s képviselő szájából sem. Mi mindig arról beszélünk, hogy Magyarország érdeke ne sérüljön. Vitatjuk a kormányzat bizonyos döntéseit, vitatjuk azt, amit és ahogy csinál a kormány ezekben a kérdésekben, de azt nem vitatjuk, hogy ezeket a problémákat úgy kell orvosolni, hogy az Magyarország számára kárral ne járjon.

Erre van a határozatunkban bent az a javaslat, hogy ha valamilyen forrást elvonnak Magyarországtól valamely jogállami kritika okán, akkor ezeket a forrásokat ne vegyék el az országtól, hanem adják oda közvetlen módon, akár pályázati úton vagy egyéb más egyedi elbírálás alapján magyarországi önkormányzatoknak vagy éppen civil szervezeteknek.

Tehát csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy az önök által sokat hivatkozott kettős mérce megítélése bizony az önök számára is néha problémát okoz, és sok esetben úgy tűnik, hogy az álláspontjukat az üléspontjuk határozza meg. Én hallom és látom a különböző nyilatkozatokat, de emlékszem még korábbi külpolitikusként egyéb más nyilatkozataikra is, amikor Oroszországgal vagy éppen az Egyesült Államokkal kapcsolatban más volt az álláspontjuk. Ezért mondom azt, hogy ilyen szempontból vigyázzanak arra, hogy milyen elvek mentén érvelnek, mert ezek az elvek értelem szerűen önökre is ugyanúgy vonatkoznak, mint bárki másra. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én is szeretnék reagálni baloldali vezérszónokokra, pártról pártra haladva. Szeretném elítélni azt a csúnya és elfogadhatatlan esetet, amit itt Nunkovics Tibor képviselőtársunk a bemutatásával tett Deutsch Tamás képviselőtársunk irányában. Azt már tudtuk, hogy Jakab Péter pártjából kilépett a Jobbik, de most már azt is tudjuk, hogy az antiszemitizmus maradt a pártban. Ezt mindenesetre megtapasztalhattuk a mai ülésen is. Azt is látjuk, hogy nagyon hosszú utat tett meg a Jobbik nagyon rövid idő alatt az elvek és a lelkiismeret teljes kiiktatásával, hiszen pár év alatt az EU-s zászló égetésétől eljutottak a szuverenitás teljes feladásának a javaslatáig. Ez ma a Jobbik EU-politikája.

Gyurcsány Ferenc feleségére, Dobrev Klárára is szeretnék reagálni. Ő azt mondta, azzal kezdte, hogy fölvázolna egy képet, hogy milyen Magyarországot szeretne. Hát, nem kell a beszédét meghallgatni, nekünk élénk tapasztalatunk van arról, hogy ő milyen Magyarországot képzelt el, és hogy hogyan képzelték el Magyarországot. Ez állt rablóprivatizációból, hiszen az állami vagyon nagy része magánvagyonná vált az idejük alatt, állt rezsiemelésből, miközben a saját cégüknek csökkentették az áram árát, állt szemkilövetésből, hiszen az ő vitakultúrájukhoz az tartozott hozzá - itt a vitát is emlegette képviselő asszony -, hogy aki nem ért velük egyet, azt megkardlapoztatják a karhatalmi erővel, annak kilövetik a szemét, azt összeveretik az utcán, hiszen ha a békés tüntetőkkel nem értettek egyet, akkor rájuk ez várt az ő hatalmuk alatt.

Azt is látjuk, hogy ők úgy képzelik el Magyarországot, hogy elvesznek egyhavi nyugdíjat, egyhavi bért az emberektől. Azt is látjuk, hogy ők úgy képzelik el Magyarországot, hogy meghamisítják a költségvetési számokat, és azt is látjuk, hogy ők úgy képzelik el Magyarországot, hogy amikor ő, Dobrev Klára kormánybiztosként európai uniós projektek előkészítéséért felelt, akkor olyan projekteket készítettek elő, amelyeket később szabálytalannak ítélt az Európai Bizottság, amelyekért később visszafizetési kötelezettség keletkezett, és amelyek messzemenőkéig korrupciógyanus és korrupciós ügyek voltak. Az a képviselő asszony beszél korrupcióról, akinek az ideje alatt kormánybiztosként számtalan ilyen korrupciós ügy került felszínre az ő fejlesztési ügynökségükből.

Azt kihagyta a történelemórából a tisztelt képviselő asszony, hogy az Európai Unió egy kereszténydemokrata innováció, csak sajnos a mostani alma már igen messze gurult az alapítói fától. Mi azt reméljük, hogy ezt vissza lehet, közelebb lehet hozni.

Mi nem úgy emlékszünk az elmúlt hetven évre, tisztelt képviselő asszony, ahogy ön, mosolyogva és békésen. Mi másképp emlékszünk erre a hetven évre. Ön agresszorokról beszélt. Mi emlékszünk 1956-ra; családi ebéd közben biztosan a képviselő asszony is hallott már erről az eseményről. Mi emlékszünk 2006-ra. És mi emlékszünk arra, hogy ön hetven évet mondott európai békeidőknek, de mi emlékszünk arra, hogy több százezer magyar honfitársunkat, köztük családtagjainkat megölték, megnyomorítottak, megaláztak és meghurcoltak. Egy-két közeli hozzátartozó és egy-két szereplő ismert is lehet Dobrev Klárának ebből a történetből, csak sajnos nem azon az oldalon álltak, amelyen a mi hozzátartozóink.

Azt is látjuk, hogy olyan Európai Uniót szeretne, amely kiveszi a nemzetállami hatáskörből a jogköröket, amely elveszi az ország szuverenitását. Ezt láthatuk az MSZP vezérszónokánál is, hiszen Harangozó Tamás folyamatosan azt követelte, hogy adjunk át minél több jogkört az Európai Uniónak. Tegnap ehhez a határozati javaslatához a szocialisták még egy módosító javaslatot is benyújtottak, amelyben írásban elismerték azt, hogy a nemzetállami kereteket már meghaladták, ők úgy képzelik, hogy a nemzetállamokra már semmi szükség. A módosító javaslatuk azt is tartalmazta, hogy a nemzetállamok már nem tudják biztosítani a polgárok biztonságát és jólétét, ezért valami felsőbb hatalomhoz, valami birodalomhoz kell fordulniuk. Ezt ismerjük a szocialistáktól. Ők mindig nemzetközi segítséget kérnek, amikor nem tudnak önálló válaszokat adni. Amikor nincs saját válaszuk, nincs saját képük az országukról, akkor külső segítséghez fordulnak.

Bár rövid, de velős felszólalást mondott itt a parlamentben a Momentum EP-képviselője. Ehhez csak annyit fűznék hozzá, hogy ők egy külföldi ügynökpárt, ebben a keretben kell értelmezni a felszólalásukat.

Azt is látjuk, hogy azt szeretné a teljes baloldal, hogy ítéljék el Magyarországot, hogy büntessék meg Magyarországot, hogy rágalmat, vádakat fogalmazzanak meg Magyarországgal szemben, hogy vonjanak el jogköröket Magyarországtól, és hogy kevesebb pénz járjon Magyarországnak, és politikai alapon osztogassák csak az európai uniós forrásokat. Ezzel szemben mi egy igazságos elosztást szeretnénk, mi egy politikamentes elosztást szeretnénk. Azt szeretnénk, ha ebben a közös felelősségvállalásban, ebben a szolidaritásban, amit mi gesztusként megteszünk a nehezebb helyzetben lévő tagállamok felé, az az igazságos és politikamentes elosztás valósulna meg, amelynek nincs mindenféle politikai-ideológiai hátszele, amelynek nincs politikai alapú osztogatása, hanem kizárólag a gazdaság növekedését célozza, kizárólag azt célozza, hogy európai munkahelyek százezreit és millióit őrizzük meg és hozzuk létre. Kizárólag azt a célt szolgálja, hogy a gazdaság újra beinduljon, és Európa újra versenyképes legyen. Mi ezt szeretnénk. Ezzel szemben önöknek egy a célja: Magyarországot ítéljék el, Magyarország kevesebb forrásokhoz jusson, és politikai alapon lehessen osztogatni a forrásokat.

Mi ebben nem kívánunk önök mellé állni. Mi azt kérjük az Európai Uniótól, és erre szeretnénk ebben a határozati javaslatban is felhatalmazást adni Orbán Viktor miniszterelnöknek és a kormánynak, hogy úgy tárgyaljon, hogy egy igazságos rendszer, egy politikamentes rendszer és olyan rendszer jöjjön létre, amely alapján nem politikai célú osztogatások kezdődnek, hanem az európai versenyképesség helyreállítása a fő cél. Mi ezért fogunk dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, független képviselő. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg számomra, hogy felszólalásom elején megemlékezzek arról, hogy milyen óriási veszteség érte Magyarországot közéletét Bogdán László, Cserdi polgármestere halálával, és a roma közösséget, akinek tényleg példamutató volt mindaz a tevékenység, amit ő 2002-től napjainkig településén és az ország közéletében végzett.

Visszatérve erre a kérdésre, 2018. május 8-án az Országgyűlés megválasztotta Magyarország miniszterelnökét, aznap megalakult a kormány, és ezzel a magyar Országgyűlés felhatalmazta a kormányt arra, hogy Magyarországot mind belföldön kormányzásával, mind külföldön, az Európai Unióban, minden nemzetközi szervezetben megfelelő módon képviselje.

A magyar Országgyűlés a magyar kormányt teljes mértékben felhatalmazta arra, hogy belátása szerint képviselje a nemzeti érdeket, és kövessen el mindent azért, bármilyen kérdés is merül fel, amely hazánk sorsát érinti, abban a legnagyobb odaadással, a leg gondosabban, a legfigyelmesebben és a legfelelősségteljesebben végezze a dolgát. Ehhez képest megérkezett ez a határozati javaslat Kövér László házelnök úrtól, Simicskó István frakcióvezető úrtól és Kocsis Máté frakcióvezető úrtól. Számomra ez azt jelenti, hogy e három kiváló képviselőnk úgy érzi, hogy Magyarország Kormánya nem tudja a nemzeti érdekeket anélkül képviselni, hogy egy-egy egyedi ügyben az Országgyűlés külön felhatalmazást ne adna. Önök is tudják, hogy ez nem így van.

Nem nagyon értem egyébként ezt a javaslatot. Egyébiránt, ha Kocsis Máté frakcióvezető úr, Simicskó István frakcióvezető úr és házelnök úr tudja, hogy az Európai Unióban, az Európai Tanácsban miként kéne hazánkat képviselni, akkor már csak azt nem értem, hogy ők miért nincsenek a kormányban, hiszen ezek szerint országgyűlési képviselő-társaim sokkal jobban tudják, hogy miként kellene jelesül ebben, a koronavírus-járvány okozta gazdasági nehézségek kiküszöbölését eredményező hitelfelvétel vonatkozásában és annak felosztásában az Európai Tanácsban viselkedni.

Azt hadd mondjam el önöknek, hogy ezek a felhatalmazások, amelyeket leírtak, nem igazán szabatosak. Egyrészt kik a gazdag országok? Másrészt az a nagy kérdés, hogy kik az azonos helyzetben lévő országok. A harmadik kérdés az, hogy a civil szervezetek mióta nem politizálnak, hiszen a civil társadalom a politikáról, politizálásról szól, csak éppen nem közjogi értelemben, országgyűlési képviselői céllal vagy pártpolitikában, hanem civil módon. Azt sem nagyon értem, hogy tetszenek azt gondolni, hogy a jogállamiság bármikor is egy Európai Unióban, vagy bármely demokratikus országok által létrehozott nemzetközi térben ne lenne elsődleges kérdés, hiszen demokratikus jogállamiság nélkül, önök is tudják, ma nincs értelme országot vezetni. Amikor a 7. cikkelyről beszélnek, akkor pedig az az én kérdésem, nagy tisztelettel, hogy miért nem tesznek meg mindent azért, hogy a 7. cikkely szerinti eljárások befejeződjenek. Én lennék a legboldogabb, ha ezek az eljárások végre befejeződnének, mert ez azt jelenti, hogy Magyarország jogállam, és nem volt semmiféle ok egyetlen 7. cikkely szerinti eljárás megindítására sem. Szóval, úgy érzem, hogy ezek a felhatalmazások nem elég szabatosak, úgy érzem, hogy erre nem is lett volna szükség.

Én egyet kérek Magyarország Kormányától: a nemzeti érdeket képviselje mindenekelőtt, és ne azaz foglalkozzon, hogy a belpolitikában milyen gyűlölködő csatározások vannak, hanem azzal foglalkozzon, hogy amikor hazatérnek a tárgyalásokról, azt tudják Magyarország népének mondani, hogy a

lehető legjobb előnyöket, a lehető legjobb feltételeket Magyarország számára kiküzdötték. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nacsa képviselő úr gondolatai miatt kértem újra szót, egy-két apróbb észrevételt hadd tegyek a hozzászólásához! A figyelmébe ajánlanám, amikor önök arról beszéltek, itt beszélt mindenféle privatizációról és az állami vagyon hogyan vándorol magánzsebekbe, ehhez azért esetleg érdemes azt is megjegyezni, amikor arról beszéltek, hogy a közpénz elveszti közpénzjellegét, meg azt is érdemes megnézni, hogy mennyi közpénz meg állami vagyon vándorolt adott esetben a fideszes oligarchák zsebébe. Megint csak arra utalnék vissza, hogy a kettős mércét önök mindig elutasítják, jó lenne, ha magukra vonatkozóan is elutasítanák.

Még egy kérdésem lenne, ha Nacsa Lőrinc úr egy pillanatra tud figyelni a konzultációja során (*Nacsa Lőrinc Böröcz Lászlóval beszélget.*): nem lehet-e az, képviselő úr, hogy nem mindenki más téved, hanem önök? Tehát nem lehet az - az autópályán, ismeri azt a viccet, hogy nem egy marha megy szembe, hanem mindenki más, a vicc kapcsán -, nem lehet az, hogy esetleg önök valamiben tévednek? Eldobjuk ezt a lehetőséget teljes mértékben? Tehát bármiről van szó a magyar parlamentben, bármilyen kérdésről, bármilyen kritikai észrevételről, ami önöket érinti, akkor ott mindenki hülye, mindenki téved, mindenki rosszul látja, mindegy, hogy az a magyar ellenzék, civil szervezet, külföldi, bármicsoda. Önök mindig mindent tökéletesen csinálnak, semmiben nem tévednek, és mindenki más, aki önöktől eltérő véleményt mond, az vagy hülye, vagy hazudik, vagy rosszindulatú hülye, aki hazudik.

Kérem, higgyék már el, hogy mindannyian érünk felelősséget ez iránt a nemzet iránt. Valószínűleg másféle megoldásokban gondolkodunk, ezért ülünk másik frakcióban. Tehát én csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy gondolkodjanak el azért néha, okos ember elgondolkodik a kritikán is, mert hátha van benne valami olyan, amit érdemes megfontolni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vitában többször elhangzott az előterjesztésben szereplő, a 7. cikkely szerinti eljárás, amelyet Magyarország ellen folytatnak, annak a mielőbbi lezárása mint

feltétel. Számos félreértés adódott ebből, hiszen a baloldali ellenzék egy jelentős része azt állította, hogy ez a 7. cikkely szerinti eljárás és annak a kérdése, hogy ez záruljon le minél előbb, ez maga a leleplezése annak, hogy itt valamifajta antidemokratikus rendszer épül ki. Természetesen mi sem áll távolabb a valóságtól.

Én szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy ne felejtjük el, hogy az az előterjesztés, amely alapján a 7. cikkelyt megindította az Európai Parlament kezdeményezésére a Bizottság, az döntő mértékben olyan kérdéseket vett elő újra, amelyeket korábban Magyarország értelmes jogvitában rendezett az Európai Bizottsággal. És pont ez a probléma, innen látszik, hogy egyáltalán nem a demokrácia ügyéről van szó, hanem egy politikai furkósbotról, és bocsássák meg nekünk, ha szeretnénk ezt a politikai furkósbotot, amit most a baloldali balliberális ellenzék használ ellenünk, letenni, mert megakadályozza ez a furkósbot az értelmes kérdések megvitatását.

Másrészt pedig szeretném rögzíteni azt a politikai álláspontot, amit mi képviselünk az Európai Parlament álláspontjával vagy éppen a magyar baloldal álláspontjával szemben. Mi már megéltük azt, amiről Dobrev Klára beszélt, csak akkor ő folytatta azt a himnuszt, ami úgy szólt, hogy „szövetségbe forrt szabad köztársaságok”, mert utána a második mondat, énekeltük annak idején büszkén: „a nagy Oroszország kovácsolta frigy”. Most csak annyit történt, hogy a DK a nagy Oroszországot Brüsszelre, a nagy Brüsszelre cserélte ki, de egyszerűen látszik, hogy teljesen képtelenek bármilyen más logikában gondolkodni, mint birodalomban, mi pedig a szabad Magyarországon hiszünk.

Amíg a magyar emberek bennünk bíznak, és többséget kapunk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), Magyarország szabad lesz, és nem valamilyen központi birodalom része. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Én is a számomra leginspirálóbb képviselőtárs felszólalására reagálok - Nacsa Lőrinc -, amikor újabb és abszurd vádakot mond, akkor arra azért szeretnék válaszolni. Deutsch Tamásnak egy felszólalását idézem májusból, az EU Bizottság üléséről, mivel onnan arról beszélt, hogy a Jobbik is odáig jutott, hogy a szuverenitás teljes feladása, és hogy viszonyul a magyar érdekekhez. Ő nevet mond, én inkább a titulust, ami fontosabb. Azt mondja az ellenzéki képviselőkről az ülésen: „Ne csak ne ártsanak, hanem küzdjenek. Álljanak fel az ellenzéki képviselők, a magyarországi ellenzéki pártokhoz tartozó képviselők, és mondják azt, hogy sok vitánk van. Volt egy kiváló európai parlamenti képviselő a Jobbik színeiben, a delegáció vezetője, ő mindig felállt, elmondta, hogy sok vitánk van

Magyarországon, de mindent meg kell tenni a magyar érdekek ügyében. Aztán egyedül maradt, mindenki más pedig elmondta, hogy borzalmas, ami Magyarországon van, és minél inkább tegye már meg valamilyen európai uniós intézmény azt a lépést, hogy elvesz Magyarországtól pénzeket.

(13.00)

Ez a kettő közt a különbség, a volt delegációvezető most is itt van, tanácsokat tud adni, hogyan kell ezt a magatartást folytatni, küzdeni a magyar pénzért, itthon meg vitatkozni azon, ami a politikában van.” Megemlítem, hogy a Jobbik három képviselője az Európai Parlamentben, egyikük sem szavazta meg a Sargentini-jelentést, amely a 7. cikkelyt elindította. *(Gulyás Gergely: De ellene sem szavaztak.)* Egyikük sem szavazta meg. Úgyhogy az abszurd vádakra néha válaszolok, amit már sokszor elmondott, arra nem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most írásban előre bejelentett felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Győri Enikő képviselő asszonynak, Európai Parlament. Képviselő asszony, parancsoljon!

GYŐRI ENIKŐ európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Megtiszteltetés számomra, hogy részt vehetek ebben a vitában, nem úgy általánosságban európai parlamenti képviselőként, hanem Magyarországon megválasztott európai parlamenti képviselőként. Én ugyanis attól vagyok európai, hogy magyarnak születtem.

Engedelmükkel, nem európaiságból kívánok önöknek leckét adni, hanem a napirenden szereplő, a hazánkat súlyosan érintő kérdéstről fogok állást foglalni. Nem kell önöket meggyőznöm arról, hogy a helyzet Európában drámai, és még nem értünk a válság végére. A gazdasági teljesítmény idén átlagosan 8,3 százalékkal csökkent, de több tagállamban a visszaesés két számjegyű lesz.

Magyarországon a hatékony járványkezelésnek és gyors gazdasági intézkedéseknek köszönhetően, a Bizottság előrejelzése szerint a GDP kevésbé fog csökkenni, és jövőre már 6 százalékos gazdasági növekedésre számíthatunk. A baj tehát tőlünk nyugatra nagyobb, mint nálunk.

Brüsszel a közös hétéves költségvetésén túl egy kölcsönökből fedezett, 750 milliárd eurós eszközzel hozná mozgásba Európát. Láttunk már ilyet Magyarországon: megmentés, kiegészítés, eladósodás. A tapasztalataink nem túl pozitívak. Erről, azt hiszem, a baloldali képviselők bőven tudnak mesélni, hogy ezt hogy csinálták annak idején, és milyen sokan és mennyi ideig viselték a magyar polgárok ennek a negatív következményeit.

A célban, hogy talpra kell állítani az Európai Unió gazdaságát, egyetértünk. Jó lenne mihamarabb megállapodni, de nem mindenáron. Igazságtalanságokra ugyanis nem építhetjük a következő hét évünket. A pénzelosztás mechanizmusánál figyelembe kell venni a tagállami sajátosságokat. Politikailag pártatlan mércével kell mérni, és az elosztás logikája semmiképpen sem alapulhat igazságtalanságok sorozatán. Melyek azok a javaslatba kódolt igazságtalanságok, amelyekre gondolok? Hadd nevezek meg hármat!

Az első, hogy a mostani elképzelés alapján a Brüsszel által szabott feltételek mentén találják meg helyüket azokban a kérdésekben, hogy most ki megnyit, mikor kaphat meg, megfelelően teljesített-e. Ezt pedig az úgynevezett európai szemeszterbe ágyazzák, ami annak idején a magyar elnökség alatt született, arra szolgált, hogy a tagállamok gazdaságpolitikáját koordinálják. A Néppártban én vagyok a téma felelőse, és több súlyos problémát látok ezzel az eszközzel kapcsolatban. Ugyanis nem képes objektíven mérni. Az évek során politikai nyomásra egyre több olyan témát tettek bele, ami egyáltalán nem illeszkedik a gazdaságpolitikai koordinációba.

Álljon itt egy szám: a tagállamok nem tudnak vele azonosulni, hiszen csak 40 százalékát hajtották végre ezeknek az ajánlásoknak. Az teljesen természetes, hogy az uniós pénzt hatékonyan és felelősen kell elköltetni, de Európát nem lehet központi vezérléssel irányítani. Nem vezet jóra, ha a tagállami sajátosságokat figyelmen kívül hagyjuk. A válságból való kilábalás csak a valós tagállami igényekre adott egyedi válasszal lehetséges. A Bizottságnak iránymutatást kell adnia, nem diktátumot. Emlékezzünk vissza, mi történt a magyar közmunkával! A Bizottság kritizálta, aztán kicsit halványabb lett és halkabb a kritika, majd pedig eltűnt, mert bevált a program.

A második probléma, amelyet látok ebben az elosztási mechanizmusban, hogy olyan kritériumokat szabtak meg, amelyek alapján a nagy bajban levő déli országokat tudják megsegíteni. Tudják, melyek ezek a kritériumok? Népeesség, a 2019-es relatív gazdasági fejlettség és a 2015-19 közötti munkanélküliség. Kérdezem, hogy ezeknek a kritériumoknak mi köziük van a Covid-járvány okozta válsághoz. Ez pedig komoly erkölcsi kockázatot hordoz. Ez nem más, mint a jog büntetése és a reformot eddig elodázók jutalmazása. Magyarország az elmúlt években a polgárok tudatos munkájának és a kormány intézkedéseinek köszönhetően kiemelkedő gazdasági teljesítményt ért el. A járvány is stabil növekedési pályán érte hazánkat, ennek köszönhető, hogy kisebb a visszaesés. A források elosztásában tehát nem szabad büntetni azokat, akik elvégezték a házi feladatot, felelősségteljes gazdaságpolitikát folytattak, eredményesen kezelték a válságot, mint például a visegrádi négyek.

A harmadik igazságtalansági probléma, hogy a szegényekkel akarják megfinanszírozni a gazdagabbak problémáit. Ez hamis szolidaritás. Ráadásul

teljesen ellentétes az alapító szerződésekkel. Azért ne adódjunk el, tisztelt képviselőtársaim, hogy a spanyol szélsőbaloldali kormány munka nélküli alapjövédelmet fizethessen mindenkinek!

Néhány szám, amivel érzékeltetném az igazságtalanságot. A válságkezelési eszköz teljes keretének 50 százaléka az öt déli országnak jutna. Ezek a tagállamok az Unió fejlettségének 82 százalékán állnak. Eközben a felzárkózásban még hátrébb tartó, hiszen sokkal később induló 12, zömében kelet-közép-európai ország részesedése 25 százalék. Vagyis a régióknak feleannyi forrást szavaznának meg, mint a jóval fejlettebb délieknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az azonos helyzetben levő tagállamoknak azonos elbánásban kell részesülniük. A gazdagabb tagállamok polgárai nem kaphatnak több támogatást, mint a szegényeké. Széles fejlettségbeli szakadékkal a tagállamok között pedig nem lehet egy erős, versenyképes Európát építenünk, márpedig a globális versenyfutásban nélkülözhetetlen, hogy Európa újra versenyképes legyen. Ezért azt kérném a most már alig jelen levő tisztelt ellenzéki képviselőktől, hogy tegyék félre a pártpolitikai játszmákat, álljanak ki Magyarország érdekeiért, a demokráciáért, hiszen az, hogy a nemzeti parlamenteknek szava legyen az uniós döntéshozatalban, az a demokrácia legfontosabb eszköze a mostani témánkban és a józan ész mellett.

Támogassák, hogy a kormányfő világos mandátum birtokában vehessen részt és járhasson el az Európai Tanács-ülésein. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor független képviselőnek. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az idő rövidségére való tekintettel igyekszem címszavakban összefoglalni az álláspontomat az előttünk fekvő határozati javaslatról.

Felelős, független ellenzéki országgyűlési képviselőként az Európai ügyek bizottságának tegnapi ülésén elmondtam azt, hogy természetesen magam is abban vagyok érdekelt, hogy Magyarország a lehető legjobban járjon, és minél több forráshoz tudjon hozzájutni. Ugyanakkor a benyújtott indítvánnyal kapcsolatban elképesztőnek tartom azt, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy ebben a 7. cikkely szerinti eljárásnak a megszüntetése jelenik meg, valamint ismét idehozzák a jogállamisági mechanizmusnak a kérdését, ami különösen cinikus. Hiszen több alkalommal elmondtam már azt a szakbizottságban és itt a plenáris ülésen is, hogy éppen a kormánynak lenne feladata és felelőssége e tekintetben, és ha önök megfelelő módon végeznék a dolgukat, akkor fel sem merülne az, hogy a jogállamisági kondicionalitással

összefüggésben Magyarország európai uniós forrásoktól eshet el, legyen szó akár a következő hét éves költségvetésről vagy éppen az európai uniós hitelke-retről.

És feltettem azt a kérdést is a tegnapi ülésen államtitkár úrnak, erre sajnos nem kaptam választ, hogy ha ez nem sikerül, akkor hogyan tovább. Hiszen látható az, hogy a Fidesz és a KDNP képviselői egyértelműen úgy fogalmazznak, és a kormány részéről is a kommunikáció homlokterében ez megjelenik, hogy ezekhez a feltételekhez kívánják kötni a költségvetés elfogadását, és az uniós hitelkerethez való hozzáállásukat is ez határozza meg. Természetesen azt még egyszer aláhúznám, hogy fontos lenne az, hogy Magyarország jól jöjjön ki ebből a történetből, persze az egyáltalán nem mindegy, hogy hogyan és mire használja fel hazánk ezeket a pénzeket, és sajnos az elmúlt évek során ezzel kapcsolatban nagyon sok negatív tapasztalatot szerezhettünk.

Azt, tisztelt Országgyűlés, pedig különösen szerencsétlennek tartom, hogy hangzatos politikai megállapítások szerepelnek ebben a határozati javaslatban, és egyenesen álságosnak gondolom, hogy a kormány politikai fegyverről beszél akkor, amikor éppen önök azok, akik politikai támadásokat intéznek az Európai Unió ellen, ahelyett, hogy konstruktívan állnának a különböző kérdésekhez, vitát folytatnának ezekről. Ez a határozati javaslat ebben a formában nem szolgálja a magyarok érdekeit, éppen ezért a magam részéről nem fogom támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előbb nem tudtam befejezni azt, amit szerettem volna még elmondani. Nacsa Lőrinc úgy fogalmazott, hogy az ellenzék azt szeretné, hogy elítéljék Magyarországot. Kérem, nem ezt szeretné az ellenzék, ezt az ön miniszterelnöke, az ön pártelnöke nem szeretne volna, hanem ahogy önnek a figyelmébe ajánlottam, meg is tette a keresztényszociális vagy Kereszténydemokrata Unió lisszaboni csúcsértekezletén korábban, több mint tíz évvel ezelőtt.

Jusson kevesebb pénz Magyarországnak - nem, kérem, képviselő úr, ezt sem szeretné az ellenzék. Ezt Orbán Viktor szeretne volna a Gyurcsány-kormány idején elérni, amire szintén felhívtam a figyelmét, hogy Strasbourgban amellet lobbizott az EP-képviselők körében, az önök pártcsaládjának a körében, hogy bizony ne kapjon a Gyurcsány-kormány forrásokat. Tehát magyarul: önök lobbiztak ezért.

És hogy politikai alapon lehessen osztogatni a forrásokat, itt meg igazából csak azt nem értem, hogy a Parlament teteje miért nem szakad a nyakunkba, hogy önök beszélnek arról, hogy mások akarnak politikai alapon forrásokat osztogatni. Az egész kormányzásuk erről szól, hogy politikai és haveri alapon osztogatják a forrásokat. Tehát ezért én azt gondolom, még egyszer mondom, hogy a kettős mérce önökre is vonatkozik, vagy legalábbis annak a tilalma.

Arról is beszél, hogy a birodalmakkal kapcsolatban milyen éppen az MSZP-nek az álláspontja. Nézze, én még emlékszem arra, amikor az önök pártelnöke arról beszélt, hogy Magyarország a Gazprom legvidámabb barakkja lesz; hogy Magyarország Putyin pincsije lesz; és hogy Keletről Magyarország számára sose jött semmi sem, csak rabszolgasors; és mindig Nyugatról jött a szabadság, és oda kell Magyarországnak koncentrálnia. Most meg azt látjuk, hogy úgy jár ide hozzánk az orosz elnök, minthogyha hazájárna, és úgy tűnik, hogy most nem zavarja önöket sem, hogy önök lettek a Gazprom legvidámabb barakkja. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Miniszter úrnak 8 perc 35 másodperce van.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem fogom az időkeretet kihasználni, csak azt szeretném megakadályozni, hogy a baloldali folklórban elterjednek bizonyos történetek, amelyek egyébként egyáltalán nem valós ténybeli alapokon nyugszanak, és utána már újra és újra ismételtetni kell. Most Mesterházy képviselőtársam tette ezt.

2006-ban az említett strasbourg-i ülésen a miniszterelnök úgy fogalmazott, hogy az Európai Unió ne nyújtson segédkezet hazug, csaló, a költségvetésüket meghamisító kormányoknak. Most az, hogy Mesterházy képviselőtársam is úgy gondolja, hogy az általa irányított kormány egy hazug és csaló kormány volt, ezt én üdvözlöm - visszatekintve egy olyan önkritikának tartom, ami mindenféleképpen fontos ahhoz, hogy helyén tudjuk értékelni azt a borzalmat, amit Magyarországon 2002-2010 között kormányzásnak neveztek -, de a segédkez alatt nem pénzügyi támogatásokat kell érteni, ez fel se merült ott. Ez alatt az Almunia biztossal folytatott telefonbeszélgetéseket, azokat a kedvezményeket kell csupán érteni, amelyek lehetővé tették azt, hogy a 2006-os választást a szocialisták hazugsággal csalják el, és olyan adatokat ne kelljen nyilvánosságra hoznia a kormánynak, amelyeket minden más európai uniós tagállamnak nyilvánosságra kellett hoznia annak érdekében, hogy versenyelőnyben legyenek a választásokon.

Ezt a versenyelőnyt mi soha nem kértük magunknak az Európai Unión belül, mi az egyenlő feltételek biztosítását kértük. Ezt se szoktuk megkapni, tehát

ehhez képest az egy jogos, indokolt mondat volt a mai miniszterelnök, akkori pártelnök részéről, amit semmiféleképpen nem lehet úgy értelmezni, hogy ez a pénzek elvonására vonatkozó felhívás lett volna. Úgy lehet értelmezni, ahogy ezek szerint Mesterházy Attilával közösen értelmezzük, hogy a hazug és csaló kormány a Szocialista Párt kormányára vonatkozott. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a KDNP képviselőcsoportja a Fidesz képviselőcsoportja számára az időkeretéből öt percet átad.

Tisztelt Országgyűlés! Most további, írásban előre bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Németh Zsolt képviselő úrnak, bizottsági elnöknek, Fidesz-képviselőcsoport.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez az újjáépítési csomag nemcsak Magyarországra, hanem az Európai Unióra nézve is rendkívül veszélyes. Megdöbbenőnek tartom, hogy többen, így Dobrev Klára asszony sem érzékeli ezt, és úgy harsogja az európai egyesült államok szlogent, mint annak idején a „Világ proletárjai, egyesüljetek!” jelszót.

Veszélyes, bár minden jel szerint elkerülhetetlen a 750 milliárdos adósságközösség, az adós Unió születése, ami egy rendkívül veszélyes játék. Ez inkább kényszer, mint önkéntes Uniót jelent; a közös költségvetéshez a közös hiányon, a közös adókon keresztül vezet az út. A föderatív Európai Unió irányába tett láthatatlan, de nagy lépéssel van dolgunk. Ezt hívják a klasszikus irodalomban lopakodó föderalizációnak - ugrás a sötétbe. A kollektív felelősség jelszavával elkövetett kollektív felelőtlenség kockázata rendkívül jelentős.

És akkor még nem beszéltünk a versenyjog kiiktatásából fakadó egyenlőtlenséget, tartós versenyképtelenséget erősítő hatásáról. Az észak-déli ellentét hátterében álló gazdasági szétfejlődés valóban szétfeszítheti az Európai Uniót, de a déli államok iránti azonnali és napi politikai szolidaritás elvárása miatt Magyarország politikailag egyszerűen nem tehet mást.

Tehát mit tehetünk? Csökkenteni kell a kockázatokat; feltételeket kell szabni; nem lehet precedens; az igazságosság elvét tiszteletben kell tartani; a rugalmasság, a nemzeti hatáskör elvének tiszteletben tartása, a politikamentesség és a gazdasági növekedés előtérbe helyezése megkerülhetetlen. És a kockázatok csökkentése mellett az esélyek növelésére, kiaknázására is törekedni kell.

Magyarország saját és regionális versenyképesség-növelése érdekében támogatja azt, hogy például visegrádi körben vagy a három tenger országainak az együttműködése keretében stratégiai beruházások jöjjenek majd létre ebből az összegből, de ne feledjük,

ma nem elosztási vitát folytatunk. Tehát a kormányzat, a kormánypártok nem az európai integráció ellen, hanem éppen annak érdekében, az erős nemzeteken és államokon nyugvó Európai Unióért aggódnak.

A Következő Generáció, a Next Generation esz-köz: azért kockázatos a csomag, mert mi már tudjuk, temettük már 1989-ben a hatodik koporsóban a jövőnket. Nem kívánom, hogy ez legyen a gyermekeim és az Európai Unió sorsa sem, ez indokolja a mai háttérvitáját. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én nagyon felkészült miniszternek tartom Gulyás miniszter urat, de nehezen tudtam követni a logikáját, bevallom őszintén.

Valószínűleg Orbán Viktor a luxemburgi kormányra gondolhatott, amikor ezeket a mondatait elmondta, és most tulajdonképpen akkor megtörtént a nagy felismerés, hogy akkor mégis az MSZP-s kormányra gondolt volna. Ez nem önkritika, önök akkor is magyarázkodtak ebben a kérdéskörben, hiszen azok a cikkek, amik erről szólnak, azt mutatják, hogy amikor Orbán Viktor elmondta ezeket a mondatokat, akkor utána önök kénytelenek voltak ezt korrigálni. Tehát nem az ellenzéki folklór alapján történik ez, hanem az önök folklórja alapján történik az, hogy rossz mondatokat mondott az önök akkori ellenzéki pártelnöke, és önök megpróbálták ezt utána megmagyarázni. Ha kell, felolvasom az MTI-hírt is képviselő úr számára. Akkor éppen Gál Kinga fideszes európai parlamenti képviselő magyarázta ezt a kérdést, és egy MTI-hez eljuttatott nyilatkozatban próbálták finomítani azt, amit akkor Orbán Viktor ellenzéki, valószínűleg akkor ezek szerint dühből mondott, de mindenestre az volt a lényege, hogy ne nyújtsanak segítséget senkinek se. Valószínűleg az Európai Unió sokat imádkozik az országokért, ez a legerősebb eszköze a segítségnyújtás tekintetében. *(Derűltség a függetlenek padsoraiból.)*

A másik, amit szerettem volna még a figyelmükbe ajánlani, ez pedig az, hogy bizony vannak jogos felvetések, és itt a vitában Németh Zsolt részéről is elhangzottak olyan jogos felvetések, vagy éppen Győri Enikő részéről, amikről lehet, és valószínűleg kell is értelmes vitát folytatni, hogy mi az a feltételrendszer, amin egészen biztosan változtatni kell.

Egy olyan kérdést vetett fel Győri Enikő a felszólalásában, amire kíváncsi lennék, hogy hogyan értette. Úgy fogalmazott, hogy meg kell egyezni, de nem mindenáron.

Mi a B-terv? Ha az a mondás, hogy meg kell egyezni, de nem mindenáron, tegyük fel, hogy nem

változik a feltételrendszer, akkor ez milyen következményekkel jár? Gulyás miniszter urat kérdezném. Megvétőzza a magyar miniszterelnök ezt, és ez a vétó marad is egészen addig, ameddig nem változnak a feltételek, és akkor nem lesz életbe léptetve ez a rendszer? Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, a türelmet.

(13.20)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mesterházy Attila nekem szánt elismerését azzal tudom viszonzni, hogy miután ő az ellenzéki képviselők közül azon kevesek közé tartozik, aki felszólal a vitában és utána nem rohan el, mint ahogy a többiek az érdemi vitát is lehetetlenné tették, ezért azt van módomban ismételtelen jelezni, hogy ha itt érdemi párbeszédre is alkalom nyílik, akkor érdemes a másik érveire tekintettel lenni.

Tehát az én állításom az volt, hogy a 2006-ban elhangzott Orbán Viktor-beszédnek az az állítása, 2006 őszéről beszélünk, hogy ne nyújtson segédkezet az Európai Unió hazug, csaló kormányoknak, az az után az őszi beszéd után, amit képviselőtársam nálam jobban ismer vagy legalábbis előbb ismerhetett meg, hiszen, gondolom, a frakcióülésen jelen volt, kellően világos, amikor maga Gyurcsány Ferenc vallja be, hogy hogyan segített a választásokban csalni neki Almunia biztos. Ilyen jellegű segítségnyújtásra nincs szüksége, szétveri az Európai Uniót, lehetetlenné teszi a tisztességes versenyt, beavatkozik a belpolitikába. Tehát úgy gondolom, hogy nem magyarázkodásról van szó, hanem világos, egyértelmű válasz van arra, amit képviselőtársam felvetett.

Az érdemi kérdésre pedig, hogy mit tesz a magyar kormány: ha nem jutunk egyetértésre, akkor nem járulunk hozzá a csomaghoz, ha nem járulunk hozzá a csomaghoz, miután teljes konszenzusra van szükség ahhoz, hogy ezt elfogadjuk, akkor nem tud az Európai Unió ilyen csomagot elfogadni. Szeretném felhívni egyébként képviselőtársam figyelmét, hogy mi nem titkoltuk azt, hogy bizonyos feltételek mellett tudjuk csak támogatni ezt a csomagot. De ha a fukaroknak nevezett négy államból álló szövetség parlamenti vitáiban és kormányzati felszólalásaiban elhangzott véleményeket meghallgatta, akkor ott sokkal nyíltabb direkt fenyegetések hangzottak el az elmúlt napokban arra vonatkozóan, hogy nem fogják jóváhagyni a csomagot. Ők egyébként egész más irányból is kritizálják ezt a fajta európai uniós csomagot. Tehát nem gondoljuk azt, hogy nekünk mindenképpen meg kell egyezni. Ha a megegyezés Európa érdekében áll és Magyarország érdekében is áll, hajlandók vagyunk ehhez támogatást nyújtani, de azért félreértésbe ne essünk, ma

elsősorban azoknak az államoknak van szükségük erre a segítségre, akik évek óta a maastrichti kritériumokat, amelyek egyébként a lisszaboni szerződés részét képezik, figyelmen kívül hagyják. Amikor nyílt, számokban kimutatható jogsértés valósul meg évek óta, akkor ezt az Európai Unió semmilyen formában nem szankcionálja. Gondolom, egyetértünk abban, hogy ha valaki egy szerződést kézzelfoghatóan megsért, akkor ez egy jogállami sérelem, ennek ma semmilyen szankciója nincs az Európai Unióban, és arról vitatkozunk, hogy hogy lehet olyan ösztönzőket és számítási módokat találni, ami ezeknek az országoknak kedvez az egyébként náluk életszínvonal tekintetében még valamivel szegényebb vagy velük azonos fejlettségi szinten álló országokkal szemben.

Tehát ha a jogállamiság felől közelítjük meg ezt a csomagot, akkor ez a csomag vállalhatatlan, a jogállamiság szempontjából kell elutasítani, mert a jogállamiság nem engedné meg, hogy az írott jogot, a lisszaboni szerződést megsértő tagállamok kedvéért hozunk most olyan áldozatot, amit egyébként az elmúlt időszakban az Európai Unió soha nem kényszerült meghozni. De még a szolidaritás jegyében ebben is partnerek vagyunk, de hogy ezek után még átláthatatlan, nem világos, politikai vádként használható feltételekhez kössenek támogatásokat, az nyilván túlmege azon a határon, amit a magyar kormány el tud fogadni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, független. A rendelkezésre álló idő mértéke 1 perc 34 másodperc.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy is kezdhetném, hogy nem szakad le az ég. Ugyanis idejön az Apró-klán egyik sarja és kioktatja demokráciából a Magyar Országgyűlést, aztán szóvá teszi a Balatonparti ingatlanok ügyét, utána pedig felsétál ide Donáth Anna az elegáns fehér tornacipőjében. Donáth Anna egyébként Rákosi Mátyás irodavezetőjének unokájaként teszi ezt, és természetesen ez az ezredik olyan történet, amikor nekünk el kell azt hinni, hogy kommunista kuttyából liberális szalonba lesz, és ez teljesen a véletlen műve, és teljesen véletlenül összefog egyébként a kommunistákkal, ugyanúgy, mint ahogy egyébként tették előtte már az SZDSZ-es elődei is.

Elképesztőnek tartom a magam részéről ezt az egész történetet, és rendkívül szomorúnak, hogy ezek az emberek a mai napig a személyükkel szennyezik be az Országgyűlésnek azt az emelvényét, ahol előttük sokkal komolyabb, össze nem hasonlítható személyes képességű államférfiak szólalhattak fel hosszú-hosszú időn keresztül.

A magam részéről annyit szeretnék mondani, hogy az előttünk fekvő javaslatot támogatni fogom,

ugyanakkor személyes meggyőződésem az is, hogy nem lenne szükség erre a gazdasági mentőcsomagra, ha három feltétel teljesült volna: 1. anticiklikus gazdaságpolitikát folytattak volna azok az államok, akik miatt most ezt a gazdasági mentőcsomagot megfogalmazták; 2. fegyelmezett költségvetési gazdálkodást folytattak volna; 3. ha a gazdaságaik nem szenvednének tartósan strukturális problémáktól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hidvéghi Balázs képviselő úrnak, Európai Parlament, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Képviselő úr, parancsoljon!

HIDVÉGHI BALÁZS európai parlamenti képviselő: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió és benne minden tagállam példátlan válsággal áll szemben. A 27 uniós tagállamban már eddig is több mint 135 ezren hunytak el a koronavírus-járvány következtében, ha az azóta távozott briteket is ideszámoljuk, akkor 179 ezer a meghaltak száma. A munkanélküliségi ráta az Unióban pedig a 7 százalékot közelíti, és még nem látjuk a végét. Most pedig egy közös hitelfelvételről van szó, ez van az asztalon, amelynek hordereje, nagysága és a közös felelősségvállalásnak a ténye óriási felelősséget ró mindannyiunkra.

Éppen ezért különösen fontos lenne, hogy az európai színtéren minden ideológiai csatározást most félretegyenek, a helyreállítás ugyanis nem válhat politikai játékká. Ellenkezőleg: mindennél komolyabban kell venni a mostani helyzetet, mert Európaszerte 450 millió európai uniós polgár várja, hogy az európai vezetők felelősségteljes döntést hozzanak. Most mégis azt látjuk, hogy a többéves pénzügyi keret, valamint a helyreállítási alap kapcsán újra előkeült az uniós források úgynevezett jogállamisághoz kötése. Mindez elsősorban azért elfogadhatatlan számunkra, mert a jogállamiság fogalmát az elmúlt években végtelenül lejáratva az európai baloldal azzal, hogy azt egy politikai fegyverré silányította.

A brüsszeli baloldali liberális elit e mögé a fogalom mögé bújva folytat ideológiai háborút mindenki ellen, aki csak egy kicsit is tőlük eltérően látja a világot. Ki kell mondanunk: az a globalista baloldal, amelynek olyan lelkesen fogad hűséget újra és újra az itthoni ellenzék, mára a szabadság legveszélyesebb ellenfelévé vált Európában és itt, Magyarországon is. Miközben szívesen hivatkoznak a liberalizmusra, arra az értékrendre, amely valaha a szabadságot állította a középpontba, toleranciáról beszélnek, közben ők maguk lettek azok, akik semmiféle türelmet nem mutatnak a tőlük eltérő vélemények iránt.

Olyannyira nem, hogy ma például itt a parlamentben üres ellenzéki padsorokkal kell nekünk vitáznunk gyakorlatilag, és Gyurcsány Ferenc felesége is, miután elmondta hosszan kígyózó gondolatait,

azonnal távozott a helyszínről, és vele ment az egész DK-s csipet csapat is. Így nehéz vitát folytatni valóban.

Idézzük fel, hogy a politikai támadások és vádaskodások jellemezték már a 2010-es éveket is az európai szintén. Idetartozott a Tavares-jelentés, a Sargentini-jelentés. Ezeket összekötötte, hogy tényszerűen hamis állításokat tartalmaztak, és alig leplezett módon világnézeti kérdésekben támadták Magyarországot. Vagy néhány hónappal ezelőtt, pont a járvány elleni védekezés legnehezebb időszakában, emlékezzünk rá, egy minden addiginál durvább és hazugabb kampány indult Magyarország ellen, hazugságokkal és vádaskodásokkal. Ezt a támadást is ugyanazok hangszerelték, ugyanazok vitték a prímet, akik a korábbi években is állandóan támadtak minket. Hogy ismét ordas nagy hazugságokról volt szó, hogy egy szó sem volt igaz mindabból, amivel telekürtölték a nemzetközi sajtót és közvéleményt, nyilvánosságot? Nos, ez most sem zavarta egyik szereplőt sem, sem a bevándorláspárti brüsszeli elitet, sem az álcivil politikai akciószervezeteket, sem pedig a hazájuk ellen kigyótbékát kiabáló, külföldön házaló magyar ellenzéki EP-képviselőket.

Tegyük világossá: ebben a mostani vitában is Magyarországot és velünk együtt egyébként Lengyelországot is azért támadják ilyen dühödten, mert mi itt, Közép-Európában a magunk útját akarjuk járni.

(13.30)

Más a véleményünk a nemzetről, más a véleményünk a keresztény kultúra védelméről, a családról, más a véleményünk a bevándorlásról. A saját országunkat meg akarjuk őrizni olyannak, amilyennek mi, magyarok létrehoztuk és megvédtük ezer éven át. És legfőképpen az országot úgy kormányozzuk, ahogy arra a magyar emberek minket felhatalmaztak, vagyis a döntéseinkben érvényesítjük a népfelség elvét, ha már a demokrácia alapelveiről beszélünk.

Az Európai Uniónak meg kell értenie azt, hogy a tagállamok a saját döntésük alapján választanak kormányokat. Ezek a kormányok a saját népüknek tartoznak felelősséggel, nem pedig egy brüsszeli politikai bizottságnak. Félreértés ne essék, meggyőződésem, hogy a megfelelő időben és tisztességes körülmények között fontosak a demokráciáról és a jogállamiságról szóló viták, azonban az elmúlt években nem ilyen viták zajlottak. Az elmúlt évek támadásai sehova sem vezettek, teljes mértékben nélkülözték az objektivitást, és csupán rombolták az EU hitelességét és a tagállamok közti bizalmat. Azonban ha az Unió egy soha nem látott mértékű közös hitelfelvételre akarja rábírní a tagállamokat, akkor ideje józanul és komolyan eljárnia; akkor ideje félretennie az elfogultságot, ideje felhagynia az elmúlt évekre jellemző felszínes és méltatlan politikai vádaskodásokkal; akkor igazságosan

és politikamentesen kell cselekednie, és ideje helyreállítania a kölcsönös bizalmat és együttműködést.

A tárgyalat határozat ehhez ad a kormánynak erős felhatalmazást a brüsszeli tárgyalásokra, ezért arra kérem a tisztelt képviselőket, hogy támogassák a határozati javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, aki normál időkeretben kíván felszólalni.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért akartam szólni, mert szeretném visszautasítani Volner képviselő úrnak a szavait. Szomorú azt hallani, hogy egy jobb sorsra érdemes képviselő az egzisztenciáért mi mindenre képes.

Nem akarnék ebbe nagyon belemenni, de mivel ön belement, azért egy mondatot engedjen meg nekem. Azért, hogy kinek a szülője, nagyszülője mit csinált és milyen szerepet vállalt, felelőssé tenni a gyermekeiket és az unokáikat, azt gondolom, a legalja a vitának. Nem akarnám Pokorni Zoltánt idehozni ebbe a vitába, aki szintén semmit nem tehet arról, hogy egy szülője éppen III/III-as, a másik pedig nyilas volt, de semmiféleképpen nem vádolnánk őt azzal, hogy ezért bármilyen felelősséggel is tartozik. Úgyhogy ebből kifolyólag én azt kérném, elnök úr, hogy az ilyen típusú, másokat becsmérő kijelentéseket utasítsa helyre. Tudom, hogy nem illik és nem szabad, nem is a levezetést akarnám kritizálni, ne így értse, de mégis ezek a mondatok ilyen formában nem valók ide a Házba, és én mélyen elítélem az ilyen típusú kollektív bűnösséget, amit egy-egy családra akarnak vonatkoztatni csak azért, mert éppen a felmenőik valamilyen történelmi helyzetben, akár rosszul, tévedéssel vagy bármilyen más módon jártak el. Ezt szerintem érdemes leszögezni ebben a vitában.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy ön elmondhatja a véleményét, ezt jogosan teszi, az ülés vezetését pedig kérem, hogy ne kritizálja. Mindemellett pedig abból, hogy a magyar Országgyűlésben milyen stílus alakult ki, azt gondolom, nagyon sokan levonhatják a következtetéseket.

Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokra van lehetőség. Megkérdezem, kíván-e ezzel a lehetőséggel valaki élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem a házelnök urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Tisztelt Házelnök Úr! Tájékoztatom, hogy 9 perc 5 másodperc időkeret áll rendelkezésére. Öné a szó.

KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenkinek megköszönöm a mai felszólalását, és különösen azoknak köszönöm meg a részvételt, akik úgy gondolták, hogy itt egy vita zajlik, tehát nem elmondták a maguk monológját, és aztán távoztak, hanem - ahogy Mesterházy képviselő úr - többször is felszólaltak, és reagáltak mások gondolataira is. Az, hogy miképp reagált, már egy más kérdés, talán majd erre is ki szeretnék térni.

Mindenekelőtt kezdeném ott, hogy a képviselő úr valószínűleg félreértette az ön által bírált képviselőtársainak a motivációit. Nekünk nem azzal van bajunk, hogy Dobrev Klára nagypapa Kádár-Apró-Dögeinek egyike volt, vagy hogy Donáth Anna felmenője az volt, akiről itt szó esett; nekünk, illetve a felszólalóknak valószínűleg azzal van bajuk, hogy az utódok semmivel sem különböznek az elődeiktől, tehát nem vonták le azokat a következtetéseket, következményeket, amelyeket le kellett volna vonni abból a sötét múltból, amit a felmenőik képviseltek. Azt gondolom, ez elvárható egy olyan országban, amely országban nem történt semmilyen megtorlás 1990 után, bár igény lett volna rá. Tehát azt gondolom, hogy akik ebben a Házban megszólalnak, ebben a Házban ráadásul, nem ezen kívül, úgy, hogy nem is parlamenti képviselők, de fontosnak tartják, hogy őket beengedjék és itt megszólalhatnak, azoknak talán tekintettel kell lenniük a saját családi meghatározottságukra, és az ehhez szükséges tapintattal kell a vitában megszólalni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Bár azt mondtam, hogy itt vita zajlott, de valójában ez még azokra sem feltétlenül igaz, akik méltatták a képviselőtársakat arra, hogy végighallgassák őket, és aztán elmondják a magukét, mert valójában itt süketek párbeszéde zajlott, zajlik már nagyon régóta, és ebben az értelemben a demokrácia mint olyan is kétséges, hogy működőképes-e még ma Magyarországon. De hozzáteszem, hogy e tekintetben nincs szégyellnivalónk, mert ha az Egyesült Államokra tekintünk vagy Európa bármely államára, akkor azt látjuk, hogy sajnos a demokrácia intézményrendszere kezdi elveszíteni az erkölcsi alapjait, amin érdemes lenne elgondolkodnunk, ha ezt komolyan vesszük, hogy ez-e az az intézményrendszer, amit nekünk hosszú távon ápolni, fenntartani kell, és ehhez kéne a magunk magatartását viszonyítani és igazítani. És azok a fajta gyalázkodások, amelyek rendre elhangzanak az ellenzéki vezérszónokok nagyobbik részétől, egyáltalán nem férnek bele az én megítélésem szerint. Mert azért mégiscsak egy olyan ügyről van szó itt most konkrétan, ami Magyarország jövőjét alapvetően meghatározhatja, ezért jeleztem azt, hogy én gúnynévnek tekintem a Next Generation EU eszközt, magyarul a Következő Generáció Európai Unió eszközt, mert cinikus kifejezése annak, hogy azt a cechet, amit most itt egyesek felhalmoztak, majd a gyerekeink, a gyerekeink generációja

fogja 30 éven keresztül fizetni. '28-tól kezdődik a törlesztési időszak, és 30 éven keresztül zajlik. Tehát azt, hogy ezt felvegyük-e vagy se, hogy milyen kondíciók mellett vegyük fel, milyenekkel ne, nem lehet azzal elintézni, hogy valami homályos európai szolidaritásra meg a nemzetközi munkásmozgalom szenvedő tagjaira Portugáliában meg Spanyolországban meg Olaszországban hivatkozunk, hogy álljuk már az ő cechjüket! Bocsánatot kérek, ahogy itt az egyik felszólaló európai képviselő asszony mondta: tehát azt finanszírozzuk, hogy a spanyolok fizessék a mindenkinek járó alapjövedelmet? Ez az álláspontja az ellenzéknek?

Ha már a korrupcióról szó esik: melyik parlamentben, melyik kormánnyal kapcsolatban nem esik szó a korrupcióról? Tehát most ne fogadjunk el semmilyen állítást, se pró, se kontra, csak egyet szeretnék önöknek mondani: az Eurobarométer, a Bizottság közvélemény-kutatásokat végző projektje, amelyik egyébként nem örvend osztatlan szakmai elismerésnek, 2020 júniusában tette közzé a felmérését az európai korrupcióról, melyből néhány megállapítást szeretnék idézni. Mennyire elterjedt a korrupció az országában? Ebben Magyarországot 11 tagállam előzi meg; nem sorolom fel őket. Személyesen érinti-e az ön életét a korrupció? Itt is 11 állam előz meg bennünket, egyébként nagyrészt régi tagállamok, tehát nem az újonnan felvett tagállamokról van szó, bár azok közül is van benne. Az előző felméréshez képest, ami 2017 decemberében történt, gyakorlatilag az összes, közszférába tartozó területen csökkent a korrupciós percepció Magyarországon, egyetlen kivételtől eltekintve: ezek a bíróságok.

Ezzel nem akartam semmit állítani, pláne sugallni, csak azt, hogy ha mégis mindig Magyarországról szól a korrupciós téma, az erről való közbeszéd az Európai Bizottságban, az Európai Parlamentben meg itt, akkor lehet, hogy ez politikai hátsó szándékok által motivált.

(13.40)

És ha igen, akkor meg kell nézni, hogy miért pont Magyarország az, amelyet a sok lehetséges ország közül - mondjuk, az előttünk lévő 11 ország közül - kipécéznek. És akkor nem tudunk más következtetésre jutni, mint arra, amit tíz éve folyamatosan érzünk a bőrünkön, hogy nem vagyunk közülük valók. Mert ahogy A tanúban mondta a foglár Pelikán elvtársnak: „Egy brancs maguk.” Almunia, Olli Rehn, aki volt szíves önöknek falazni, Mesterházy képviselő úr, a 2006-ot megelőző költségvetési csalásokhoz, az pontosan annak a brancsnak a tagja, mint az állítólagos mi barátunk, Barroso úr, aki ugyan a maoizmus emelőin nevelkedett, de valóban a Néppárt delegálta a Bizottság elnöki posztjára; aki, alighogy megmelegedett Orbán Viktor és kormánya tagjai alatt a szék, azon nyomban arra hívta föl a Tanácsot, hogy függesszék

fel a magyaroknak járó pénzek kifizetését arra a költségvetési helyzetre hivatkozva, amit, tisztelt képviselőtársam, önök állítottak elő. És pontosan tudták Őszödön, hogy mit csinálnak; azóta pontosan tudhatják, hogy mit csinálnak.

És az osztrákok álltak ki mellettünk, hogy megakadályozzák, hogy az önök által fölhalmozott válságra tekintettel, az általunk fölállított új kormányon verjék el a port. Akkor nincsen kettős mérce? Önök ezt komolyan gondolják? Komolyan gondolják, tisztelt hölgyeim és uraim? Vagy komolyan gondolja Balczó képviselő úr, hogy nekünk ahhoz az Európai Ügyészséghez kellene csatlakozni, amit egy Laura Codruța Kövesi nevezetű ügynök vezet? Aki a romániai DNA éléről került ebbe a posztba, és azzal vívta ki az elismerést, azáltal bizonyította az alkalmasságát, hogy politikai perek tucatjait indította azok ellen, akik vele szemben lévő politikai oldalhoz tartoztak, többek között, Balczó képviselő úr, magyar polgármesterek ellen is. Meghurcolták őket teljesen alaptalanul, elvitte őket hajnalban a családjuk köréből a kommandósautó, és így tovább, és így tovább. Az ő ideje alatt a DNA és a Securitate együttműködése eredményeképpen több százezer telefont hallgattak le. Ha Ceaușescu elvtárs élne, mind a tíz ujját megnyálná, ha látná, hogy mit műveltek ezek Romániában. Hogy aztán Románia mint állam mennyire maradt működőképes az ő áldásosnak nem mondható tevékenysége következtében, ami nyilvánvalóan külső motiváltságú volt, ezt a román választópolgárokra bízom, hogy ítélik meg ők.

De hogy ezt komolyan gondolják, hogy nekünk ehhez az ügyészséghez kéne csatlakozni, mert az egyébként pártatlan, jogállami, és tényleg a tiszta kezek politikája vezérli őket?! Nem mindenkit veszek komolyan, Balczó képviselő úr, ebben a teremben az ellenzéki oldalon. Önt még komolyan veszem, azon kevesek közé tartozik. Egyszer majd komolyan válaszoljon erre a kérdésre nekem! Tudom, hogy most nincs ideje erre, de majd egyszer tegye ezt meg, legyen szíves!

Civil szervezetek mióta nem politizálnak? - tette föl a kérdést Varga-Damm Andrea képviselőtársunk. Kérem tisztelettel, itt van a kezemben egy összefoglaló, ami az Európai Parlament költségvetési ellenőrző bizottságának a jelentése; egy Markus Pieper nevezetű úr állította össze '17 elején: „A bizottság a becslések szerint az uniós költségvetés mintegy 1,7 százalékat, az európai fejlesztési alapoknak pedig 6,8 százalékat nem kormányzati szervezeteken keresztül hajtja végre. 2011-17 között ez 11,3 milliárd eurót jelentett.” A finanszírozás 60 százaléka a 2015. évben - 60 százaléka! - hús nem kormányzati szervezethez jutott. És azt állapítja meg ez a bizottság, amit aztán elsüllyesztettek, nem engedték a plénum elé vinni - ennyit a tiszta kezek politikájáról meg a jogállamiságról az Európai Unióban -, azt állapítja meg,

hogy a Bizottság főigazgatóságai nem alkalmazzák következetesen a nem kormányzati szervezetek finanszírozásáról szóló szabályokat. Átláthatatlan a finanszírozásuk, tisztelt hölgyeim és uraim! Ezt egy bizottsági jelentés mondja, amit nem engedtek a plénum elé vinni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselő Asszony! Azért van nekünk problémánk a civil szervezetekkel, mert politizálnak. Igen, de nem abban az értelemben, ahogy egyébként kellene nekik - mert abban igaza van, hogy a kiindulópont mégiscsak az, hogy a közélettel foglalkozzanak -, hanem abban az értelemben, hogy kikerülnek a pártfinanszírozásra vonatkozó szigorú szabályokat. Meg amit egy párt nem engedhet meg magának, azt egyfajta mélyállami ügynökségként az adott, megcélzott országokban a felforgatásra igénybe veszik.

Ezek nem civil szervezetek, ezek felforgató ügynökségek, amelyeket pontosan tudjuk, hogy honnan finanszíroznak, nemcsak Brüsszelből, hanem más-honnan is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), tisztelt hölgyeim és uraim. (*Dr. Brenner Koloman: A CEU hazai pénzből...*) Úgy-hogy az utolsó pedig... - mennyi időm van? Bocsnatot kérek.

ELNÖK: A gondolatát, elnök úr, fejezze be nyugodtan.

KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. Akkor az utolsót majd máskor. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(*A jegyzői székben Földi Lászlót dr. Szűcs Lajos váltja fel.*)

ELNÖK: Megköszönöm házelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a rövid távú szálláshelykiadással összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/11328. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Először az előterjesztő felszólalására kerül sor. Mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy nyitóbeszédére, a vitában történő további felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 25 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszö-

nöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt érdemes tisztázni, hogy mi indokolja, hogy a Ház foglalkozzon a rövid távú szálláshelykiadással, illetve annak szabályozásával. Elsősorban azért, az indokolja, mert ennek a tevékenységnek szerteágazó gazdasági és társadalmi következményei vannak, és a helyzet már Magyarországon is megérett a hatékonyabb szabályozásra.

A gazdaság egy olyan területéről van szó, amelylyel kapcsolatban a világ számos országában kemény viták zajlanak. A kormány ezeket a szakmai vitákat és tapasztalatokat is figyelembe vette a szabályozás megalkotásakor. A javaslat lényege, hogy innentől kezdve az önkormányzatoké lesz a döntés joga. Ha ők szeretnék szigorítani a rövid távú lakáskiadás szabályait, akkor szabadon mehetnek.

Jelentős érv az új szabályozás mellett a rövid távú szálláshelykiadás albérlet- és ingatlanárakra gyakorolt hatása. Ez a hatás pedig egyértelmű áremelkedés. Ezt nemzetközi tanulmányok is megerősítik. Engedjék meg, hogy párra utaljak is itt! Egy Los Angeles-i kutatás szerint a városban az Airbnb-k közel fele hét városrészben tömörült, ahol az albérletárak 33 százalékkal gyorsabban növekedtek, mint a városi átlag. Egy 2019-es berlini tanulmány szerint egyetlen - tehát egyetlen - rövid távra kiadott lakás megjelenése a közelben - ami azt jelentette ebben az esetben, hogy 250 méteren belül - négyzetméterenként 7 eurócenttel növeli az albérletárakat.

Egy 2019-ben készült hazai, tehát magyarországi tanulmány szerint a budapesti belső kerületekben egy 50 négyzetméteres lakás havi bérleti díját átlagosan 13-27 ezer forinttal drágította meg a rövid távú lakáskiadás. Ez annak is következménye, hogy 2016-2019 között az ilyen típusú lakáskiadás 70 százalékkal nőtt.

Nem mellékes dolog a kérdés adóügyi vonatkozása. Az Airbnb második legjelentősebb piaca az Egyesült Államok után Franciaország. Itt arra panaszkodtak közéleti szereplők, hogy a cég ennek ellenére kevesebb, mint százezer euró adót fizetett, mert kedvezőbb adózású országokban van egyébként a bázisa.

A berlini adóhatóságok arra panaszkodtak, hogy az Airbnb nem működött velük együtt. Itt egyébként teljes politikai konszenzus volt az erőteljesebb fellépés mögött. Egy másik országban, Görögországban a rövid távon kiadott ingatlanok negyedéről derült ki, hogy nem fizetnek adót utánuk.

Az albérletárak, az ingatlanárak és az adózási szempontok mellett van még egy körülmény, ami a módosított szabályozás mellett szól. Ez nem igazán gazdasági, sokkal inkább társadalmi szempont. Még csak nem is kell ismernünk a Közös Képviselők Egyesületének állásfoglalását, mert ilyen is van, de nem kell ismernünk ahhoz, hogy tudjuk: a rövid távú lakáskiadás jelentős, napi szintű problémákat okoz a többgenerációs társasházakban; ami nem csoda, hiszen sok esetben egy-két napra érkező turisták és évtizedek óta ott élők, helyben élő lakók életét kellene

összehangolni úgy, hogy egyébként az alapvető eszközei sincsenek meg a párbeszédnek.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy számos európai országban korlátozzák már most is a rövid távú lakáskiadást. Berlinben 2016-ban szigorúan korlátozták ezt a tevékenységet, kivéve azokat, akik saját felesleges szobáikat kínálták kiadásra, illetve kis számban kiadtak önkormányzati engedélyeket is.

(13.50)

A második és sokadik lakásokat csak 90 napra lehet rövid távra kiadni egy évben. Az ottani beszámolók szerint négyezer lakás került így vissza az albérletpiacra.

Hágában gyakorlatilag betiltották ezt a tevékenységet az év végéig. Ez lehetővé teszi, hogy a helyi hatóságok jegyzéket hozzanak létre az üdülési célú lakáskiadásról. Londonban szintén korlátozott számú napig lehet rövid távon lakást kiadni, mint ahogy Amszterdamban is, ahol ezenfelül a központi kerületekben teljesen tiltják. 33 franciaországi városban 120 napos korlátozás van érvényben.

Tisztelt Ház! A tárgyaló törvényjavaslat értelmében, még egyszer szeretném elmondani, a jövőben az önkormányzatok dönthetnek majd arról, hogy szigorítják-e a rövid távú lakáskiadást. Ez megfelel, amint a példák mutatják, a nemzetközi gyakorlatnak is. Ez a megoldás ráadásul figyelembe veszi azt a fontos körülményt, hogy a rövid távú lakáskiadás teljesen eltérő súllyal és következményekkel van jelen az egyes magyar városokban.

Ami egyébként a konkrétumokat illeti: szálláshely-szolgáltatás csak a kereskedelmi hatóság részére történt bejelentést követően folytatható a javaslat értelmében. Új elem, hogy egy települési önkormányzat rendeletben szabályozhatja, hogy a magán-szálláshely vagy egyéb szálláshely egy éven belül hány napot lehet nyitva. Ha az önkormányzat ezt nem szabályozza, akkor egész évben folytatható a tevékenység. Az önkormányzat egyébként rendeletben bírságról és tevékenységtől való eltiltásról is rendelkezhet, ha úgy kívánja. Ennyit a konkrétumokról.

Azt gondolom, hogy egy olyan javaslatról van szó, amit minden frakció jó szívvel támogathat, mind a konkrétumokat, mind pedig a javaslat eredeti célját tekintve. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormány- pártok és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. július 13-án tartott ülésén megtárgyalta a rövid távú szálláshelykiadással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/11328. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a kivételes eljárásban 24 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a rövid távú, jellemzően turisztikai célból történő lakás, üdülő és egyéb, nem kizárólag szálláshely-szolgáltatás folytatása céljából létesített épületben lévő épületrész, magánszálláshely és egyéb szálláshely bérletével, kiadásával kapcsolatos egyes kérdések szabályozása.

Az elmúlt esztendőben a turisztikailag kiemelt területeken igen gyakorivá vált - mint ahogyan azt államtitkár úr is elmondta -, hogy a tulajdonos az eredendően nem szálláshely-szolgáltatás céljából épült ingatlanát hosszú távú bérlet helyett rövid távra, jellemzően turistáknak adja ki. Mindez magával vonzotta azt, hogy a szabad lakások és üdülők hasznosítása mindinkább az üzletszerűség irányába tolódott el. A szálláshely-közvetítők által leggyakrabban online platformokon keresztül végzett szálláshely-szolgáltatások értékesítése mára jelentős arányt képvisel az utazási piacon.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nem elsődlegesen turisztikai célú ingatlanok számos tekintetben szabályozatlan hasznosíthatósága révén mindinkább elmosódott a határvonal az elsődlegesen turisztikai céllal kialakított szálláshelyek és a magánszálláshelyek között. A jelzett tendencia több társadalmi, gazdasági problémát is felvet, amelyek rendre a terület szabályozásának igényét mutatják. Példaként említhető, hogy a rövid távú lakáskiadás növeli az albérléstartakat, amit több kutatás is alátámaszt.

Szintén szót lehet ejteni arról is, hogy mindezzel szorosan összefüggő hatásként azonosítható az ingatlanárak növekedése, amely hazánkban az intenzív rövid távú lakáskiadással érintett területeken a nyugati tendenciákhoz hasonlóan alakul. Megjegyzendő tény az is, hogy a rövid távú lakáskiadás esetében az állam és a helyi közösségek jelentős adóelkerülési tendenciával néznek szembe. Erre tekintettel az elmúlt időszakban Európában különféle kísérletek történtek az adóelkerülés felszámolása érdekében.

A fókuszba állított probléma, amelyről most szó esik, ráadásul konfliktusokat is okozott a társasházi együttélés körében. Hazánk Alaptörvénye VI. cikk (1) és (2) bekezdése védi a magán- és családi élethez való jogot, valamint az otthon nyugalma. A felmerülő érdekellentét megoldására a törvénytervezet a következő javaslatot irányozza elő: a helyben lakók magánélethez való joga, az otthon nyugalma, valamint a magánszálláshely-üzemeltető érdekei közötti egyensúlyt a helyi önkormányzatok tudják megteremteni, azzal,

hogy hatékony fellépési lehetőséget kapnak a helyi lakosok érdekeivel ellentétesen üzemeltetett magánszálláshelyekkel szemben.

Tisztelt Ház! A Magyarországon egyre elterjedtebb rövid távú, jellemzően turisztikai célból történő lakáskiadás megfelelő szabályainak kialakítása érdekében a benyújtott törvényjavaslat támogatandó a Törvényalkotási bizottság álláspontja szerint. Kérem önöket, hogy a végszavazással önök is támogassák azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc, a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő vagy szószóló felszólalására összesen 8 perc áll rendelkezésre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik frakcióik álláspontját. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr és képviselőtársam, a Törvényalkotási bizottság előadója is elmondta, egy olyan problémát próbál orvosolni az Országgyűlés, amelynek nagyon sok aspektusa van, és amely aspektusokra államtitkár úr és képviselőtársam is kitért.

Ezen aspektusok egyike az, hogy a rövid távú lakáskiadás, amelynek elsősorban turisztikai célja van, ilyen jellegű, nagyon sok gondot okoz a többgenerációs társasházakban. Államtitkár úr utalt arra, hogy a Magyar Közös Képviselők Egyesülete állásfoglalást hozott nyilvánosságra, 2016-os ez az állásfoglalás, és ők részletesen beszámoltak ezekről a problémákról, melyek egyike például a lakáshotelek rendezetlen jogállása, vagy az, hogy nem felelnek meg a szállásadás szabályainak, illetve nagyon sokszor nem ellenőrzik a tulajdonosok, akik kiadják ezeket a lakásokat, a higiéniai állapotokat sem, illetve az érkezők sokszor nem veszik figyelembe a helyi közösségek, a házban élők mindennapjait, arra nem figyelnek.

A másik probléma, amelyre szintén kitértek az előttem szólók, az albérlétpiacra gyakorolt súlyos hatás, hiszen a rövid távú lakáskiadások nagymértékben emelik az albérlétek árát. 2019-ben látott napvilágot egy olyan elemzés, amely valóban kimondja azt, hogy Budapest egyes kerületeiben, főleg a belső kerületekben egy 50 négyzetméteres lakás ára 13-27 ezer forinttal is emelkedett a rövid távú lakáskiadásoknak köszönhetően, illetve nagyon nagy mértékben, 70 százalékkal nőtt 2016 óta - 2019-es adat alapján - az Airbnb-lakások száma.

A másik jelentős probléma, amelybe szintén kapunk már egy kicsi bepillantást, hogy az állam és a helyi közösségek jelentős adóelkerülési tendenciával nézhetnek szembe, és ez a probléma olyan súlyos, hogy 2017-ben francia és német indítvány alapján az EU napirendjére is fölkerült a kérdés.

Valóban, Franciaországban is súlyos gondokat okoz ez, hiszen a gazdasági miniszter is jelezte, annak ellenére, hogy az ország jelenti a cég második legnagyobb piacát az USA után, mégis nagyon kevés adót fizetnek, százezer euró körülbelül az az összeg, amit a cég a francia kincstárba befizet, és emiatt felszólalt és neheztelésének adott hangot.

(14.00)

Rendkívül sok példa van arra, hogy hogyan próbálják az egyes országok, az egyes városok ezt a nehézséget orvosolni. Valóban vannak német példák, ahol két évig betiltották a rövid távú lakáskiadást, és ez nagyon sikeresnek bizonyult, 4 ezer lakást juttatott vissza az albérletpiacra. Vagy Londonban 2005-ben szintén deregulációs törvényt hoztak, ezzel szabályozták a piacot, és 90 éjszakában korlátozták egy évre vonatkozóan a kiadások számát, illetve Franciaországban 2020. január 1-jétől 120 napra korlátozták az Airbnb-lakások egy évben kiadható éjszakáinak a számát, és ez nemcsak Párizsra volt jellemző, hanem 33 egyéb francia városra is.

Ahogy államtitkár úr elmondta, az előttünk fekvő javaslat a helyi közösségeknek, ilyen módon az önkormányzatoknak kíván lehetőséget biztosítani arra, hogy ezt a problémát a saját hatáskörükben, a saját maguk igényei szerint megoldják. A javaslat lehetőséget kínál arra, hogy rendeletben az önkormányzat szabályozza ezt a kérdést, ha akarja, ha pedig nem, akkor a naptári év összes napján lehet ilyenfajta rövid távú szállásra vonatkozó tevékenységet folytatni. Ha azonban az önkormányzat ezt szabályozza, akkor annak szankcióit is a rendeletben lefektetheti, amely közigazgatási bírságról és a tevékenységtől való eltiltásról is szólhat.

Azt összefoglalóan is elmondhatjuk, hogy előre-mutató a javaslat, láthatjuk, hogy nagyon sok ország, nagyon sok város már szabályozta ezt a kérdést, és a szabályozás hatékonynak bizonyult. Ezért is biztatom képviselőtársaimat arra a Fidesz-frakció nevében, hogy támogassák az előterjesztést.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Fidesz... - oh! -, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)* Megértésüket kérem, azt gondolom, érthető ez.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Semmi gond.

ELNÖK: Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nincs egyébként semmi gond, korábban volt fideszes Lukács László képviselő a Házban, tehát szerintem még méltányolható is ez az összekeveredés, de ha nem bánja, elnök úr, akkor én itt töltöm a helyemet, és itt is szeretnék maradni. És ezt nem kritizálásnak szántam, hanem inkább humorosan jegyeztem meg, elnök úr, mielőtt... - de szerintem ez kölcsönös mindkét oldalról.

(Dr. Varga Lászlót a jegyzői székben Tordai Bence váltja fel.)

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenlegi törvényjavaslattal kapcsolatosan szerintem tartozunk egymásnak annyival, hogy nagyjából megnézzük, mi is volt maga az egész Airbnb mint jelenség, maga a techcég mögött, amely egyébként egy valós problémára kívánt választ adni, aztán kihasználva a technológiai robbanást és fejlődést, lényegében egy világtrenddé vált a szállásközvetítés, illetve a szálláshely-szolgáltatás vonatkozásában.

Egyébként maga az ötlet és az Airbnb név San Franciscóból származik. Annak idején akik ezt feltalálták, szintén azzal a problémával álltak szemben, amivel most nagyon sokan Budapesten vagy a nagyvárosokban szemben állnak, hogy egy túltelített piacon mind a hoteleknek, mind a szállásadóknak a területén, lényegében San Franciscóban az alapítás időpontjában képtelenség volt akár üzleti vagy más célra hosszabb-rövidebb távra lakást, illetve bármilyen tartózkodási helyet bérelni, ezért kitalálták ezek a fiatalok, hogy a saját nappalijukat adják ki egy felfújható matraccal és reggelivel. Tehát az airbed és a breakfast szavakból jött az Airbnb név. Ez annyira kapós volt ezen a környéken, hogy erre sikerült egy üzleti modellt építeni, és nem gondolták volna az alapítók, hogy 2020-ban egy tőlük igen távoli közép-európai országban, Magyarországon éppen parlamenti vitát fognak arról rendezni, hogy miként lehet az általuk kialakított szabályozást és technológiai novumot majd úgy szabályozni, hogy az mindenki számára jó legyen.

Az világos volt, hogy maguk az alapítók egy lakhatási válságra keresték a megoldást, egy megfelelő innovatív megoldást adtak rá, de azt nem gondolták, hogy ezzel egy következő lakhatási válságot és Európában egyébként egy nagyon komoly válságot fognak ezzel előidézni.

Abban vitán felül áll minden, hogy Európában több nagyváros megpróbálta mérsékelni a rövid távú turisztikaiszálláshely-szolgáltatás káros hatását. Ebben nyilvánvalóan mindannyiunknak tennivalója

van, ez az említett nagyvárosokon kívül Budapesten is egy égető probléma.

De azt szeretném hozzátenni, és elnézést, ha ez túl politikaira sikerül, azt azért mégis a fideszes képviselők figyelmébe ajánlanám, hogy az önök egyik képviselőtársa ellentétesen cselekedett az önök által hangoztatott céllal, hogy mindenki jusson Budapestre olyan lakhatáshoz, ami megfizethető, ami elérhető. Becsó Zsolt képviselő úr saját kft.-jén keresztül elkezdte felvásárolni például a nem is olyan távoli Nagymező utcában a lakásokat, amelyekből később egy jegyzői bejelentés nélküli, az újságok által csak zughotelként emlegetett, hotelt hozott létre, amely lényegében egy ilyen továbbfejlesztett Airbnb-ként működött. Egyes lakásokat vásárolt fel olyannyira, hogy egyébként ott akár több családnak a potenciális beköltözését akadályozta meg azzal, hogy ő ott szálláshelyet nyitott. Nem azzal van gond, hogy szálláshelyet nyit, hanem azzal van gond, hogy az egyébként is zsúfolt belvárosba, ahova egyébként munka vagy bármilyen más célból az emberek költözni, képtelenek beköltözni, mert rendkívül magas albérleti árak alakultak ki az elmúlt években.

Magával a jogszabállyal kapcsolatosan azt azért szeretném megjegyezni, hogy bár a cél, hogy valamilyen rendezés legyen - és a Jobbik nem a tilalom, hanem a rendezett viszonyok pártján áll, hogy egy rendezett viszony legyen ebben az esetben -, mindannyiunknak az érdeke, de hogy például a nagyon nehéz helyzetben lévő és az elmúlt időszakban megsokasodott teherrel szembenező önkormányzatok lehetőségének adjuk azt, és órájuk hártjuk azt a felelősséget, hogy gondolkodjanak el, miként lehet mind az adóbevételeiket figyelembe véve, mind a helyi lakhatásnak a problémáit figyelembe véve meghatározni, hogy milyen szabályozás legyen, az szerintem viszonylag nagy teher az önkormányzatokon. Talán egyszerűbb és sokkal jobb lenne, ha mi központilag, tehát maga az állam határozná meg, hogy ez miként és milyen módon lehetséges, és nem az egyes önkormányzatokra bízánk ezt a lehetőséget.

Az is nyilvánvaló és hiányzik ebből a javaslatból, és szerintem nagyon régóta szabályozandó kérdés az Airbnb-vel kapcsolatosan az adóelkerülő, és mondjuk úgy, hogy adóoptimalizáló tevékenységeknek a rövide zárása, ami nagyon sokszor felmerül. Az Airbnb és a rövid távú turisztikaiszálláshely-szolgáltatás területének legalább a fele illegális tevékenységgel érintett, tehát gyakorlatilag nem fizetnek utánuk adót. Ennek a javaslatnak az is célja kellett volna hogy legyen, hogy ezt rendezze, rövide zárja, és a lehető legtöbb szálláshelykiadót bevonjuk a közös teherviselésbe, mert így lehetne csak igazán és szerintem jól az Airbnb-vel kapcsolatos szabályozást megtenni.

Ezzel kapcsolatban még érdemes elmondani, hogy valóban szükséges a lakhatási válságnak a megoldása. A Jobbik 2010 óta határozottan azon az állásponton van, hogy egy jól működő, és egy, a lakosok

számára viszonylag előnyös állami bérlakásépítési programot és azt működtető programot kell indítani, amelyben belátható időn belül, akár hat-nyolc éven belül az azt bérlők - itt ugye családot alapító fiatalokról van szó, tehát gyermeket vállaló családokról van szó - meg tudnák szerezni azt a bérleményt, amelyben laknak, és ezáltal őket egy nagyon nehéz nagyvárosi lakáspiacon lakáshoz lehetne juttatni.

Ezt egyébként a rozsdáövezeti beruházásokkal kapcsolatos vitában is már elmondtam talán egy hónappal ezelőtt, hogy azoknak a beruházásoknak is, amelyek a város viszonylagosan jól megközelíthető helyén lévő projektekre vonatkoztak, az lenne a célja, hogy élhető és jó lakóhelyeket kellene létrehozni, különösen kihasználva egy ilyen állami bérlakásprogramot.

Mi abban hiszünk tehát, hogy ezeket a közösségi kezdeményezéseket nem betiltani, hanem valamilyen módon korlátozni, regulálni kell. Mi azt tudjuk a kormány figyelmébe ajánlani, hogy amiben bátrabban lehetne lépni, az az adóelkerülés kizárása, annak a fajta adóoptimalizálásnak vagy akár a tényleges adóelkerülésnek a betiltása, ami nagyon sok esetben zajlik. Azt tudjuk mondani, hogy ebben egy központi akarat által létrehozott központi döntésre és nem az egyébként nagyon leterhelt önkormányzatoknak a különböző döntéseire van szükség, mert egy egységes, jól átlátható, és a cégek számára, valamint a lakáskiadásra, illetve a szálláshelykiadásra alapozó vállalkozók számára is egy jól látható és kiszámítható közegnek a megteremtésére csak így van lehetőség. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat három törvény módosítását irányozza elő: a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, a kereskedelmi törvényről szóló 2005. évi CLXIV. törvény és a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény módosítását.

(14.10)

Az előttem szólókhoz is tudok annyiban csatlakozni, hogy a törvényjavaslat célja az, hogy szabályozza valamilyen módon a magánszálláshely kiadását, a köznép előtt Airbnb-rendszerben működtetett magánszálláshelyek kiadásának jogi feltételeit.

Azért fontos ez a szabályozás, mert többszintű érdeklődést jelent ez a fajta szolgáltatási rendszer, amely egyre elterjedtebb nemcsak Magyarországon,

hanem a világ minden részén, és a világ legtöbb részén, főleg ott, ahol a turisták gyakran nagy számban keresik meg az adott városokat, turisztikai attrakciókat, ott nagyobb mértékben jelentkezett ez a fajta konfliktushelyzet, és már jóval ezt megelőzően elkezdtek az adott városok, turisztikai attrakció-helyek városai, települései szabályozni az ott élő emberek nyugalma érdekében az Airbnb magánszálláshelyszolgáltatást.

Mik ezek a konfliktushelyzetek? Elsősorban - ahogy előttem is szóltak róla - a lakáspiaci helyzetre, a lakáspiacra gyakorolt torzító hatása az egyik igen fontos eleme ennek a konfliktushelyzetnek. A másik a piaci alapon működő, szervezett szállodai szolgáltatást nyújtók érdeksérelme. A harmadik, ami legalább ilyen fontos, ezekkel egyenrangú fontossággal bír: a társasházak lakóinak az érdeksérelme az, amit kezelni kell e tekintetben, és ezt célozza meg az előttünk lévő törvényjavaslat.

Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat szabályozása nagyon arányos, és nagyon finoman nyúl hozzá ehhez a komplex problémához, elsősorban arra fókuszál - ahogyan több országban is ez előfordul -, hogy milyen módon lehet korlátozni és szabályozni az ilyen szálláshely-szolgáltatás elterjedését.

Egyetértek az előttem szólókkal abban is, hogy önmagában véve ez a fajta konstrukció nem rossz dolog, ennek vannak pozitív hozadéka, de mint általában az ilyen kezdeményezések esetén, amint piaci alapon és nagyobb penetrációval, elterjedéssel kezdenek működni, kialakulnak az előbb említett konfliktushelyzetek, és ezek indokolják a törvényi szabályozás kialakítását. Ugye, emlékezünk az Uber-problémára, az is hasonló jellegű, a kocsik használatmegosztásából, a telekocsi-mozgalomból indult ki, és egy informatikai platformon keresztül vált a világ minden részén elterjedté.

Ez a magánszálláshely-szolgáltatási tevékenység, amit most vizsgálunk, és amit itt szabályozni akarunk, valamikor úgy indult el, hogy nyaralókat, lakásokat egymás között cseréltek ki az arra igényt tartók, és ennek is volt egy sajátos mozgalma és egy sajátos romantikája, közelebb hozva az egymástól távol élő embereket, és megtakarítva a szállások költségeit. Mindehhez persze bizalom kellett, és közvetlen kontroll volt, közvetlen kapcsolat volt a fogadók, a szállást nyújtók között, és a viszonyosság is természetben történt meg, mindenki mehetett a másik lakásába a nyaralás időpontjában.

A mai helyzetben azt lehet mondani, hogy a szabályozás a tekintetben is arányos, hogy olyan helyre teszi a kulcskérdést, a kulcsszabályozási lehetőséget, akik legjobban ismerik az adott település problémáit, akik legjobban ismerik azt, hogy milyen nehézségeket okoz az Airbnb alkalmazása vagy térnyerése az adott településen belül, az adott településrészen belül. E tekintetben nagyon helyesnek tartom, hogy az önkormányzatok kapnak felhatalmazást arra,

hogy ők szabályozzák azt, hogy a magánszálláshely által üzemeltetett szolgáltatás és egyéb szálláshely hány naptári napon üzemelhet egy éven belül, illetve helyes az a szabályozás, hogy amennyiben a település ilyen szabályozást nem hoz, akkor az a fajta lehetőség, hogy ilyen szolgáltatást alkalmazzanak a lakástulajdonosok, egész évben nyitva álljon.

Fontosnak tartom említeni, hogy a lakáspiaci helyzet torzulását ez a fajta szabályozás közvetlenül nem oldja meg, ellenben közvetett módon - feltételezve, hogy alkalmazni fogják az önkormányzatok a lehetőséget, hogy korlátozzák az üzemeltetés időtartamát -, közvetve azért vissza fog hatni azokra a lakásárakra, illetve albérelti díjakra, amelyek érzékelhetően és több tanulmány által igazoltan is megugrottak az elmúlt időszakban Budapesten, illetve más külföldi nagyvárosokban egyaránt.

Ezért azt gondolom, hogy az önkormányzatnak azért is fontos, hogy ez a terület hozzá kerüljön, mert azon túl, hogy a helyi adó ellenőrzése is a kezükbe kerül, ők tudják a helyi adó oldaláról is vizsgálni azt, hogy valóban bejelentett és jogosult tevékenységet folytatók üzemeltetik ezeket a szálláshelyeket, ezeknek az adóellenőrzési lehetőségei kitágulnak, ami mindenképpen az önkormányzatok számára pozitív dolog.

Hozzá kell tennem, hogy az adókérdések tekintetében Magyarország viszonylag jól áll, egy tanulmány értelmében - köszönhetően az ezt a tevékenységet elég kedvező módon adóztató adószabályoknak - Magyarországon a platformon megjelenő szálláshelyek háromnegyede az adó szempontjából átlátható és bejelentett szolgáltatást nyújtó kezében van.

Fontosnak tartom aláhúzni azt is, hogy ennek a fajta önkormányzatiságnak az erősítése egybeesik a szubszidiaritás elvével is, amihez még hozzájárul az is, hogy biztosítani fogja a törvényjavaslat, az elfogadott törvény azt is, hogy megfelelő szankciók birtokában végezhesse ezt a tevékenységet, illetve szabályozza ezt a tevékenységet az önkormányzat, tekintettel arra, hogy a tevékenység megszüntetésére és a bírságolásra is megfelelő jogalapot fog kapni.

Összességében azt gondolom, hogy a háromfajta konfliktushelyzetet ez a szabályozás megkísérli orvosolni. Bízunk abban, hogy az önkormányzatok tudnak élni megfelelő módon az adott lehetőséggel, és a megfelelő eszköztárral is tudnak majd élni, alkalmazni fogják azt, így az a szabályozási folyamat, ami a világ több országában megindult, Magyarországon is jó vagy még jobb eredményekre fog vezetni. Ezért a KDNP támogatni tudja az előterjesztést. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hát, jó reggelt kívánok! 2020-at írunk, és gyakorlatilag ebben az évben van a jubileumi 10. éve, hogy folyamatosan a Lehet Más a Politika és én magam is arról beszélünk, hogy ebben az országban, ebben a fővárosban lakhatási válság van.

Nem is olyan régen, a költségvetés tárgyalása során, illetve néhány más törvény tárgyalása során, ahol szóba került a lakhatás, fölmerültek ezek a kérdések, és mindig lepattantunk a kormányzati oldalról, hogy kérem szépen, nincs itt semmi látnivaló, itt nincs is lakhatási válság, itt nincsen semmi probléma, az emberek tulajdon akarnak, és mi tulajdonhoz fogjuk segíteni az embereket.

Egy kicsit olyan érzésem van, mintha bementem volna egy varázsajtón, mert hirtelen, egyik pillanatról a másikra valami egészen ellentétes dolgot kezdtek el kommunikálni. És ne értse félre, államtitkár úr, én ennek nagyon örülök, hogy bár tíz év kellett hozzá, de észrevették, hogy itt egy lakhatási válság van. Még akkor is örülök, ha pontosan tudom - és szerintem ezt érdemes leszögezni így a vezérszónoki felszólalás legelőjén -, pontosan tudjuk, hogy mi motiválta ennek a törvényjavaslatnak a megszületését, mert hogy a fideszes turisztikai érdekeltségeknek a lobbija szülte meg ezt a javaslatot, az nem kétséges.

(14.20)

Pontosan tudjuk, hogy a járvány gazdasági hatásainak következtében és a turizmus, mondhatom, összeomlása okán a fővárosi, illetve az országos szállodaipar hihetetlen nagy válságban van, és értelemszerűen együtt vizsgálva az eddigi kommunikációjukat és ezt a tényt, pontosan látni lehet, hogy bár nagyon jól hangzik, hogy most hirtelen elkezdtek aggódni az emelkedő albérletárak miatt, azért a motiváció a turisztikai érdekeltségekből érkező lobbis volt. De ettől függetlenül ez engem nem zavar, szívük joga, nem nekem kell elszámolniuk, hanem a választóiknak.

Azt gondolom ugyanakkor, hogy ez a törvény lényegesen árnyaltabb, mint amit államtitkár úr előadott expozéjában. Azt mondta államtitkár úr, hogy az önkormányzatok megkapják a jogot arra, hogy szabályozzák a rövid távú lakáskiadások rendszerét, de ez nem igaz. A törvény azt mondja, hogy ez a jog a kormányé, és kormányrendeletben fogja szabályozni a rövid távú lakáskiadások rendszerét a kormányzat. Igaz, hogy ennek a részleteiről még utalás szintjén sem tudunk meg semmit. Valóban az ténszerű, hogy az időtartamot, hogy egy éven belül hány napra adhatja ki egyes tulajdonos a lakását, valóban megkapja szabályozásként az önkormányzat, igaz, hogy minden törvény annyit ér, amennyit be lehet belőle tartani, meg amennyit betartanak belőle az állampolgárok.

Az ellenőrzéssel kapcsolatban nekem komoly kérdéseim vannak. Ha az adatszolgáltatás a kormányzathoz kerül, akkor az önkormányzat hogyan fogja ellenőrizni az illetén való tevékenységet? Eddig ennek az volt a gyakorlata - elvéve, mert erre eddig nemigen volt kapacitása egyetlen önkormányzatnak sem -, hogy megnézték a hirdetések, és ha találtak a saját településekre vonatkozó hirdetést, akkor elmentek oda, és gyakorlatilag ily módon ellenőrizték, hogy jogszerűen, engedéllyel, vagy bármi más módon, de helyesen működik-e az adott szálláshely-szolgáltató. Ennek a hatékonyságát tökéletesen bemutatja, hogy az V. kerületben, amely a választókerületem, gyakorlatilag minden hónapban találunk egy engedély nélkül működő motelt vagy szállodát.

Mindent elmond az ellenőrzés hatékonyságáról az az emlékeim szerint múlt heti vagy talán másfél hetes hír, amikor az I. kerületben gyakorlatilag az előbb ismertett technikával az I. kerületi önkormányzat rajtakapott feketén működtetett vagy jogszerűtlenül működtetett szállásadókat. Az a kérdésem államtitkárhoz, hogy ha ez így marad, akkor az adatfolyamból hogyan fog részesülni, hogy jut hozzá az önkormányzat. Ez az ellenőrzés alapja. Ráadásul azt azért érdemes észrevenni, hogy ha szabályozni akarjuk a rövid távú ingatlan-bérbeadás rendszerét, az a minimális mértékben sem arra az egyetlen tényezőre korlátozódik, amire egyébként ez a jogszabálytervezet lehetőséget ad, hogy milyen időszakra adhatja ki az adott tulajdonos az ingatlanát. Ez a Magyar Turisztikai Ügynökség elképzelése, de azt gondolom, hogy nagyon sok - ahogy az expozéban is elhangzott - más olyan technika is van, amivel nemcsak hogy lehet, hanem szükséges szabályozni a rövid távú lakáskiadásokat. Az én kérdésem az, hogy ennek a jogát miért nem kapják meg az önkormányzatok. Ugyanaz az érv megáll itt is, amit államtitkár úr mondott, hogy helyileg, a helyi sajátosságok figyelembevételével ezt észszerű lenne az önkormányzatokhoz terelni, a feltételek megfogalmazását.

Az volna a kérésem, hogy támogassa a kormányoldal is azt a módosító javaslatot, amit a Lehet Más a Politika adott be a tegnapi nap folyamán, ami lehetővé tenné egy sokkal szélesebb körű feltételrendszer kialakítását ahhoz képest, mint az időintervallum megszabása. Az időintervallum gyakorlatilag arra ad lehetőséget kizárólag, hogy adott esetben, amennyiben nulla napban határozza meg adott önkormányzat ezt az időintervallumot, akkor gyakorlatilag betiltsa a saját településén ezt az Airbnb-szolgáltatást, vagy olyan rövid időszakra határozza meg, amikor már nem érdemes, nem éri meg gazdaságilag fenntartani egy ilyen szolgáltatást. De az igazi szabályozás, mint ahogy a konfliktusok is innen eredeztethetők, a társasházzal való együttélési szabályok miatt szükséges. Ilyen példát is tudok Budapesten, ahol gyakorlatilag egy társasházban ma már társasházi többséget tud

biztosítani az airbnb-ző tulajdonosok összessége az ott élőkkel szemben.

Tehát azt gondolom, hogy a szabályozásnak egy sokkal szélesebb körét kellene lehetővé tenni az önkormányzatok számára. Bár én tudom támogatni ezt a javaslatot, és a Lehet Más a Politika minden kritikája ellenére fogja támogatni ezt a javaslatot, azért lássuk be, hogy ez a javaslat a TAB-os módosítással együtt sem éri el az elégséges szintet. Azt gondolom, hogy amíg ezen ismeretlen feltételek megfogalmazása a kormányzatnál marad, és nem az önkormányzatokhoz telepítjük, addig helyes és jól működő rendszert nem fogunk tudni kialakítani. Valóban azt kell mondanom, nem az a kérdés, hogy tiltsuk be, vagy engedjük szabálytalanul vagy határok nélkül terjedni az Airbnb-t, ez egy sakktábla lenne, ahol fekete és fehér van. Azt gondolom, az együttélés szabályait is figyelembe véve olyan szabályozáson keresztül lehet keretek közé szorítani ezt a szolgáltatást, amelyek az ott élők, a helyben élők érdekeit is meg tudják jeleníteni, a szolgáltatás gazdasági hozadékát sem veszítjük el egy az egyben. Azt gondolom, hogy ezeket a döntéseket az önkormányzatoknak kell meghozni. Kedvenc példám, hogy több európai városban is úgy szabályozták ennek a szolgáltatásnak a feltételeit, hogy azt a lakást lehet kiadni rövid távon, amelyik ingatlanba a tulajdonos be van jelentve, tehát ott él. Azt gondolom, hogy például most egy ilyen szabályt nem tud hozni az önkormányzat, mert ez a törvény, amiről most tárgyalunk, nem ad rá lehetőséget.

Úgyhogy én szeretném kérni tisztelt kormányparti képviselőtársaimat, hogy fontolják meg még egyszer az általunk benyújtott módosító támogatását, valamint azt szeretném mondani, hogy a Lehet Más a Politika minden kritikája ellenére támogatni fogja ezt a javaslatot, mert bár nem elégséges, de legalább megszületett az első lépés annak érdekében, hogy a Magyarországot sújtó lakhatási válságot, amelyben kiemelt szerepet kap sajnos Budapest, elkezdjük felszámolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KOCIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Airbnb szabályozásával kapcsolatban a Párbeszéd már több alkalommal kifejtette a véleményét. Én is számos alkalommal szóltam fel itt a parlamentben, mert főleg Budapesten, de több vidéki nagyvárosban is az utóbbi időben, rövid időn belül drasztikusan megemelkedtek az albérletárak, és a kormány nem lépett ebben, ezzel a kispénzű emberek lakhatása került veszélybe. Ebből a helyzetből alakult ki az, hogy életerős fiatal emberek, akik

egyébként főállásban dolgoztak, csak egy szobát tudtak általában bérelni, hiszen az átlagos albérletárak itt, Budapesten a 150-200 ezer forintot is elérték, és a rezsiről akkor még nem is beszéltem.

Többször kértem itt a kormányt, hogy lépjen ez ügyben a magyar emberek érdekében. A válasz általában cinikus volt, lekezelő volt. A 2010 előtti kormányzásra utaltak vissza, és azt mondták, hogy egyébként nincs is igazam. Az a kérdés, hogy most mi történt hirtelen, hogy ezt a szabályozást végül is bevezetik. Mi történt most? Hát, az történt, hogy hirtelen a torta nagyon kicsi lett, úgy tűnik. A járvány miatt, nyilván a válság miatt a következő években visszaesik a turizmus Budapesten, Magyarországon, és az önök egyik legfontosabb gazdasági lobbicsoportja, legfontosabb szövetségese, támogatói, akik átvették a magyarországi szállodaiipart, gondolom, ezt kérték önöktől, hogy nyújtsák be ezt a javaslatot, kezdjük el korlátozni ezt a piacot is.

(14.30)

Tehát itt az a helyzet, hogy önök nem azért léptek, mert a magyar emberek érdeke ezt kívánta. Önök azért léptek, mert az önök gazdasági lobbicsoportja ezt megrendelte önöktől. Egyébként ennek a gazdasági lobbicsoportnak üzenem: nem biztos, hogy össze fog jönni minden számításuk, hiszen az airbnb-s piac egy más típusú piac. Lehet, hogy ezek az emberek nem az ő szállodáikba fognak menni, ha nem ide jönnek, de ez legyen az ő problémájuk, hogy ennyire nem értenek a turizmushoz. Ebből látszik, hogy valószínűleg nem azért jutottak előre, mert olyan innovatívok voltak az elmúlt időszakban, hanem azért, mert nagyon jó kapcsolatokkal rendelkeztek.

Persze ahhoz nem elég bátrak, vagy nincs meg a tudásuk ahhoz, hogy ezt önök szabályozzák, önök hozzanak létre olyan szabályozást vagy önök hozzanak meg olyan döntéseket, amelyek ezt a piacot szabályozzák, hanem rábízák az önkormányzatokra. Úgy tűnik, a kormány képességeit meghaladja, hogy a többség számára elfogadható javaslatot tegyen le az asztalra. De jobb is, mi ennek örülünk, hiszen ismerjük a Fidesz gazdaságpolitikáját, ismerjük az önök gazdasági filozófiáját, hogy hogyan állnak ehhez a kérdéshez. Valószínűleg itt is inkább a jómódúak járnának jól. Ezért végül is jó megoldásnak tartjuk azt, hogy az önkormányzatokra bizzák ezt.

De újra hangsúlyozom, hogy ezt sokkal előbb kellett volna. Többéves csúszásban vagyunk, több ember lakhatását lehetetlenítette el az, hogy önök későn léptek ebben a kérdésben.

Szerintünk egy olyan szabályozásra lenne szükség - s itt csatlakozom Csárdi képviselő úrhoz -, amely lehetőséget ad az önkormányzatoknak, hogy olyan szabályozást hozzanak létre, amelynek a célja a lakhatási viszonyok javítása, legyen elérhető árú albérlet

diákoknak, munkásoknak minden településen, kerületben, de nyilván nem bünteti azt, aki csak jövedelemkiegészítésként használja ezt a szolgáltatást, és nem üzletszerűen. Mondjuk, ha egy pár összeköltözik, és mind a kettő lakással rendelkezik, akkor az egyik fél különösebb büntetés nélkül ki tudja adni a lakását, be tudja vinni ebbe a szolgáltatásba.

Nagyon fontos, hogy a visszaéléseket is vissza kellene szorítani ezen a területen. Sokan vannak, akik nem fizetik be ez után a szolgáltatás után - miközben használják és regisztrálnak - az szja-t, a helyi önkormányzati adókat. Ha ezen lehetne szigorítani, akkor akár 20-30 százalékkal lehetne csökkenteni ezt a szolgáltatást, ezzel nyilván lejjebb vinni az árakat.

Reméljük, hogy minden önkormányzat ezeket a szempontokat figyelembe véve fogja szabályozni, és csak ezért támogatjuk ezt a javaslatot. Azt gondolom, hogy ha az ellenzéki önkormányzatoknak ennél szélesebb körű lehetőségük van, akkor nem félnek a nehéz döntésektől, a magyar emberek érdekében nem félnek ezeket meghozni, tehát meg fogják hozni ezeket a döntéseket. Azt gondolom, hogy ez elsőként egy elfogadható lépés, jó lépés, de ahhoz, hogy ezt a piacot jobban szabályozzuk, további lépésekre van szükség.

A Párbeszéd ebben a formában támogatja ezt a javaslatot. A Fidesz mai EU-s manipulációs színjátékában nyilvánvalóan nem veszünk részt, tehát a szavazáson nem veszünk részt, de ezt a javaslatot ebben a formában támogatjuk, és további hasonló lépéseket tartunk szükségesnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Erre senki nem jelentkezett.

Megadom a szót Volner János független képviselő úrnak, aki normál időkeretben kért szót. Nyolc perc áll rendelkezésére.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az airbnb-s lakásmodell negatív következményeivel az elmúlt években bőséggel volt alkalmunk szembesülni. Ismertek ennek a társadalmi következményei is. A társadalmi következmények között nem kis részben említhetjük az olcsó túlturizmust jelentő bulituristák ezreit, az emelkedő albérletárakat és az ilyen módon történő lakáskiadásból származó csökkenő adóbevételeket egyaránt.

Amire szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, amiről a képviselők még nem beszéltek előttem, és nem beszél az előttünk fekvő törvényjavaslat sem, az az, hogy ezek egymással összefüggő kérdések, és Csárdi Antallal ellentétben én másképp látom a felhívási kérdéseket. Miért nem lehet ezt a törvényjavaslatot egy az egyben az önkormányzatokra bízni? Ennek a törvényjavaslatnak a megoldását miért nem lehet az önkormányzatokra bízni? Egész egyszerűen azért, mert társadalmpolitikai kérdéseket ölel föl ennek a törvényjavaslatnak a témája, egészen konkrétan

például azt, hogy a növekedési pólusokat jelentő nagyvárosok belső területeiről tömegesen kiszorulnak az emberek, mert nem tudják megfizetni a magas albérletárakat. Ezzel szemben nem egy-egy kerületi önkormányzatnak kell Budapesten sem fellépnie, hanem ezt kormányzati szinten kell koordinálni. Megjegyzem, sokkal előbb kellett volna, mint ahogy ez a törvényjavaslat be lett nyújtva. Több olyan személyes példát is ismerek, ahol a Covid-járvány miatt olyan szinten csökkentek az albérletárak - és ezek tükrözik az albérletpiac valóságát -, hogy a korábban a tulajdonosok által realizált jövedelemhez képest a havi bérleti díj kevesebb, mint feleakkora lett ezeken a belső területeken fekvő lakásokból, mint amennyit az airbnb-s modellen keresztül a tulajdonosok realizálni lettek volna képesek.

Itt szeretnék kitérni, képviselőtársaim, egy másik területre, arra, hogy mire kellene még reagálnia ennek a törvényjavaslatnak, és az ezzel összefüggő problémacsoport egy részletét szeretném felvillantani. Az egyik az, hogy rendszeres összeütközést jelentett Budapesten a lakóövezet és a bulinegyed problémája. Ez ötvöződött elsősorban Budapest VI. és VII. kerületében. Azonban nagyon fontos azt is látni, hogy nincs egységes városfejlesztési koncepció, mint ahogy az elmúlt harminc évben nem is volt soha. Voltak homályos elképzelések még húsz évvel ezelőtt arról, hogy a Nagymező utca környékén lesznek majd bulinegyedre alkalmas területek, ezek azonban nem lettek keresztül vive, a bulinegyed fejlődése gyakorlatilag spontán volt, és ennek a társadalmi hatásait sem önkormányzati, sem kormányzati szinten senki nem mérte föl, senki nem is próbálta megtervezni. Ilyen módon tehát spontán jött létre egy olyan mulatónegyed, amelyik egyébként joggal zavarja az ott lakó embereket.

Nagyon fontos látni azt, hogy azok a rozsdáövezetek, amelyeket remélem, hogy fejleszteni fog majd egy másik törvényjavaslat révén az ország - például a Hajógyári-sziget, illetve a Népsziget, más néven Szűnyogsziget néven ismert terület -, alkalmat adnának arra, hogy az olcsóbb turistáknak, a bulituristáknak is kellő szálláshelyet biztosítsanak szórakozóhelyek tömegét jelentő területeken, ahol ráadásul nincs helyben élő lakosság, akiket az ilyenfajta turizmus zavarja, ellentétben például Budapestnek az V., VI. és VII. kerületével. Én tehát azt kérem a kormánytól, gondolják meg annak a lehetőségét, hogy ezeken a területeken elhelyeznek-e olyan szórakozónegyedeket, olyan szórakozólétesítményeket, amelyek a budapesti belső területek jelentős terheléséből legalább egy részt átvállalnak és átvesznek.

Meggyőződésem, hogy Budapest is jobban jár akkor, ha nem a belső területein belül, nem a belső kerületekben növekszik a turizmus, nem jelenik meg a város jelentősen terhelő túlturizmus formájában, hanem kijebb kerül, más turisztikai desztinációba kerül, és ilyen módon a turizmus terhelő hatását sikerül mérsékelni, területileg is kiszervezni a városközpontból.

Megjegyzem, a turisztikai desztinációk ilyen jellegű fejlesztése világszintű trenddé vált pont a túlturizmus következtében, és ezt egymás után ismerték fel a jövőbe a magyarországinál, illetve a budapestinél jobban látó kormányzatok és önkormányzatok vezetői. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szokatlan lesz, amit most mondok. Meghalt egy 46 éves cigány ember, Bogdán László, Cserdi polgármestere, az az ember, aki a cigány-magyar együttélés ügyéért, a XXI. században ránk váró sorskérdés megoldásáért többet tett, mint garmadányi szociológus és ilyen-olyan tudós ember, legyen bármilyen párthoz kötődő is.

(14.40)

Feladta a leckét mindannyiunknak ez a cigány ember, feladta magyaroknak, feladta cigányoknak. A tragikus, hirtelen bekövetkező halála megdöbbentett mindenkit. Feladta nekünk is a leckét, mert igenis rádöbbentett minket, hogy segítő kezet kell nyújtani azoknak a cigány embereknek, akik cigánynak születve, de felelősen vállalt gyermekeik jövőjét a tanulásban és a munkában látják, és nem üthetjük el ezt a segítségért hozzánk forduló kezet. És feladta a leckét a cigányságnak is, mert volt bátorsága cigány emberként kimondani, hogy a mindenkire nézve kötelező együttélési normákat be kell tartani. Támadták ezért őt minden oldalról. Példát mutatott, és ezt a kicsiny baranyai települést, Cserdit visszahozta a pokol tornácáról. Erről az emberről szeretnék itt most még néhány mondatot szólni, hiszen a halála, mint mondtam, hirtelen jött, és megdöbbentett mindenkit. Nem lesz rá alkalom, hogy itt, e Ház falai között erről meg tudjunk emlékezni, és fejte tudjunk hajtani, ki tudjuk fejezni azt a tiszteletet, ami az ő általa az asztalra, a közös asztalra lerakott munka formájában valósult meg.

Képviselőtársaim, ő volt az az ember, aki lasipéről, a cigánylecsóról álmodott, mondván, az lesz a szlogenje, hogy „nem loptuk, hanem termeltük”, és ha kellett, akkor karitatív célokra is felajánlotta ezt. Azért dolgozott, hogy az ő közössége egy olyan útra térhessen, ami ennek a hazának az üdvét szolgálja. Azt hiszem, hogy cigány emberként, közéleti szereplőként, és közéleti szereplőként, nem politikusként, hiszen ezt a titulust ő mindig elutasította magától, nem kívánt semelyik oldal kitarítottja, úgymond szájhája lenni, tehát közösségi emberként, közéleti szereplőként, azt hiszem, megérdemli a tiszteletet, hi-

szén sokszor elmondtuk már, az elkövetkezendő évtizedek legfontosabb feladatainak egyike lesz itt Magyarországon a cigányság integrációja, a cigány-magyar együttélés kérdésének a megoldása. Bogdán László élete, munkássága pontosan arra példa, hogy lehet változni, és ha ez a változás jó irányba következik be, akkor nekünk kutya kötelességünk ezt a változást támogatni, segíteni.

A Jobbik frakciójának nevében őszinte gyászunkat fejezzük ki polgármester úr családtagjai felé, és itt egy rövid főhajtás keretében kívánunk megemlékezni arról, amit ő tett, amit ő szeretett volna elérni, annak érdekében, hogy az általa emlegetett cigányplutonium ne robbanjon. Köszönöm a figyelmüket, és köszönöm elnök úr türelmét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérem, álljunk fel! *(A teremben lévőek néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az öszvevont vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak mint előterjesztőnek. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Megköszönve a képviselőtársak türelmét, engedjek meg, hogy röviden válaszoljak a Jobbik-frakció felvetéseire. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem tilalomról van szó, hanem arról, hogy az önkormányzatoknak lesz lehetősége, hogy szigorúbb szabályozást hozzanak, amennyiben így látják helyesnek. A tudás, a megfelelő tudás arról, hogy mi az ilyen típusú szálláskiadásnak a helyi hatása, náluk megvan. Azzal vitatkoznék, hogy mekkora a teher az önkormányzatokon, tekintve, hogy több mint ezermilliárd adósságot vállalt át a kormány, egyébként feladatokkal együtt, feladatokat is átvállalt, tehát tehermentesítette már évekkel ezelőtt az önkormányzatokat a mostani kabinet.

Azzal egyetértek, hogy az adóelkerülési vonatkozásokkal is foglalkoznunk kell. Most én nem akarok tippeket adni az önkormányzatoknak, de érdemes, mondjuk, megnézni a görög példát, ahol kifejlesztettek egy programot, amely képes kiszűrni azokat a hirdetésekkel, amelyek nem rendelkeznek nyilvántartási számmal. Berlinben szintén hasonló módon, csak nyilvántartási számmal lehet ingatlanokat kiadni, ott büntetéshez is kötik. Dániában azokat jutalmazza a rendszer, azokat a szálláshely-szolgáltatókat, akik hajlandóak megállapodást kötni a dán hatóságokkal. Párizsban nyilvántartási számot kell feltüntetni a hirdetésekben, Barcelonában pedig egy intenzív együttműködés van az adóhatóság, illetőleg az Airbnb kö-

zött. Ezt azért mondom külön, mert a napokból rémlik, hogy az egyik kerületi önkormányzat - talán a VI. kerületi volt - arra panaszkodott, hogy az Airbnb nem volt hajlandó velük együttműködni. Tehát vannak létező nemzetközi példák hatékony hatósági és airbnb-s együttműködésre.

Csárdi képviselő úrnak annyit mondanék, hogy a jegyzők, a helyi jegyzők eddig és ezután is tudják ellenőrizni a szálláshelyek működését. Az állami adat-szolgáltatás egyébként az országos szálláshely-statisztikához kapcsolódik, amelyben minden szálláshely szerepel.

Ami az adók kérdését illeti, sőt, mielőtt oda kilyukadnék, Kocsis képviselő úr, azt azért önnek is érdemes tudnia, és a szakmai szervezetek is gyakran kilyukadnak erre, hogy a szállodák és az Airbnb-lakások közönsége, a célközönsége teljesen különbözik. Ezt valószínűleg ön is jól tudja. Azt látom, engedje meg, hogy ezt mondjam, hogy hadviselést folytatnak a turisztikai ágazat szereplői ellen, ami azért nem helyes, mert ön is tudhatja, hogy tavasszal volt arra példa, hogy 97 százalékkal csökkent a forgalmuk, 97 százalékkal, úgyhogy a magyar kormánynek ennek az ágazatnak is segítő kezét kell nyújtani, és ezt meg is tette. Arra kérem, hogy ne folytassanak hadviselést ellenük.

En azt látom, hogy bár az jó hír, hogy támogatólag is nyilatkoztak erről az előterjesztésről, azért két pontban komoly vitánk van. Például azt látom, hogy az egyes önkormányzatok arra is felhasználnák ezt a lehetőséget, hogy adókat emelnének. A Jobbik egyes szereplői beszéltek arról, hogy különadóra van szükség; van olyan DK-s polgármester, aki úgy fogalmazott, hogy adózniuk kellene ezeknek a szereplőknek rendszeren. Szóval, én óva intenék attól, hogy ez a típusú lehetőség megnyissa a nagyszabású adóemelések kiskapuit. A kormány nem szeretne adókat emelni.

Van még egy vitás kérdés, az pedig a bérlakások kérdése. Mi azt az álláspontot fenntartjuk, hogy szeretnénk, ha minél több magyar családnak lenne saját, saját tulajdona, és ilyen szempontból úgy látom, hogy ez a vita fennáll közöttünk. Nem a mostani előterjesztés az első, amelyik a lakhatási ügyekben segítséget nyújt a magyar családoknak. Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy 136 ezer családnak nyújtott eddig segítséget csak a családi otthontermelési kedvezmény 425 milliárd forint értékben, ez gyakorlatilag közel félmillió embernek nyújtott segítséget, és akkor még nem beszéltem a babaváró támogatásról, amelyet azok is igénybe vehetnek, akiknek még nincsen több gyermekük.

Tisztelt Ház! Mindent összefoglalva, az önkormányzatoknak minden eszközük és elviükben a tudásuk is megvan ahhoz, hogy a helyben élők visszajelzéseit figyelembe véve, saját hatáskörben eljárjanak, és szükség esetén szigorítsanak. Olyan területről van szó, ahol egyszerre kell figyelembe vennünk az albérletárak, az ingatlanárak alakulását, amint az elmúlt

években mutatott példa mutatja, emelkedését, a turizmusfejlesztési és adófizetési szempontokat, valamint azt, hogy a rövid távú lakáskiadás milyen hatással van a régóta, évtizedek óta helyben élők életére. Azt gondoljuk, hogy az előterjesztett törvénymódosítás jó egyensúlyt teremt ezen szempontok között, és mindenekelőtt lehetőséget arra, hogy csillapítani tudjuk az albérlet- és ingatlanár-emelkedéseket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Két perc technikai szünetet rendelék el. Kérem képviselőtársaimat, maradjanak a helyükön, határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. *(Rövid szünet.)*

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, jelenlét-ellenőrzés következik. Kérem, nyomják meg szavazógépük valamelyik gombját! *(Jelenlét-ellenőrzés. - Jelen van: 141; távol van: 57.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **koronavírus gazdasági hatásaival kapcsolatos európai uniós gazdasági intézkedésekről** szóló H/11282. számú határozati javaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a határozati javaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/11282. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 128 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **rövid távú szálláshelykiadással összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/11328. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11328/3. számon, összegző jelentését pedig T/11328/4. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11328/3. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 146 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik, amelynek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11328. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 149 igen szavazattal, 1 nem¹ ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalunk végére értünk, most kétperces technikai szünetet rendelünk el. Jó pihenést kívánok a nyárra. *(Kövér László felé:)* Köszönjük, elnök úr! *(Rövid szünet. - Számos képviselő elhagyja az üléstermet.)*

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend utáni felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Akik esetleg nem kívánnak részt venni az ülés további részében, kérem, hogy csendben hagyják el az üléstermet.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt képviselő úr, frakcióvezető, LMP-képviselőcsoport: „A vidék helyzetéről” címmel. Ön a szó, frakcióvezető úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hát, valóban a vidék helyzetéről beszélek, és ha már a vidék helyzete, akkor mindenképpen először egy mai tragikus eseményről kell szólni.

(15.00)

Azt gondolom, mindannyian hallhatták már a hírt, hogy a mai napon tragikus körülmények között elhunyt a Baranya megyei Cserdi polgármestere, Bogdán László, 46 éves korában. Én azt gondolom, hogy mindenképpen egy tragédia, egy vidéki kistéleplési polgármestert veszítettünk el, aki, mondhatjuk, hogy egy nagyon kemény, nagyon szókimondó ember volt, és bátran, a jobbítás, a cselekvés szándékával foglalkozott olyan kérdésekkel, amikről nagyon sokan még beszélni se mertek.

Egy végtelenül hiteles ember volt; nem politikus volt ő, ízig-vérig polgármester, egy olyan ember, aki a cigánységért dolgozott; egy olyan ember volt, aki a kistéleplésért dolgozott; egy olyan ember volt, aki a magyar vidékért dolgozott. Nagyon sok eredményt tett ő le az asztalra, de azt elmondhatjuk, hogy nagyon sok minden várt még rá, nagyon sok feladat állt még előtte. Minden szempontból tragédia az ő korai távozása. Az LMP frakciója nevében szeretném kifejezni részvétünket mindenki számára, aki közel állt Bogdán László polgármester úrhoz.

És ha már a vidék helyzete, akkor reagálnom kell arra is, hogy miniszterelnök úr néhány nappal ezelőtt egy olyan nyilatkozatot tett, igyekszem a lehető legpontosabban idézni, miszerint már nem vagyunk attól messze, hogy azt tudjuk mondani, hogy ma egy magyar faluban olyan minőségű életet lehet élni vagy lehessen élni, mint a fővárosban. Én azt gondolom, hogy az mindenki számára világos lehet, hogy miniszterelnök úrtól ez egy túlzó kijelentés volt. Ismerve a vidék helyzetét, ismerve a periferikus régió kistélepléseinek a nagyon sok esetben szinte kilátástalan helyzetét, én azt gondolom, nem méltó miniszterelnök úrtól, hogy ilyen kijelentésre ragadhatja magát, főleg, ha azt vesszük, hogy retorikája tekintetében a Fidesz mindig is vidékpárti volt, mindig kiállt a falvak, a vidék mellett.

Ugyanakkor azt tudjuk mondani, hogy sajnós érdemi, jelentős változást a 2010 előtti időszakból, még ha pozitívumok vannak is a magyar kormány vidékpolitikájában, főleg ami a periferikus, leszakadó vidéki térségeket érinti, nem fedezhetünk föl. És még az elmúlt időszakban is rengeteg olyan intézkedés volt, ami nemhogy segítené a kistalvak fennmaradását, a kistalvak fejlődését, de azzal ellentétes. Gondolhatunk itt nem olyan régen azokra a megszorító, korlátozó intézkedésekre, amelyek a bevételeik egy fontos részétől megszabadították vagy megfosztották a falvakat; a gépjárműadó elvétele jellemzően a kistélepléseket érinti nagyon hátrányosan.

De láthatjuk azt is, hogy egy gyalázatos intézkedéssel 34 vasúti mellékvonalat - egy járványügyi intézkedésre hivatkozva - gyakorlatilag halálra ítélték. Ez szintén egy vidékellenes, a kistalvak ellen indított támadás. Mondjuk, ez ügyben már némi jó hírt talán látunk, vagy talán van egy kezdeményezés, hogy mintha bizonyos esetekben legalább felülvizsgálják ezt a döntést. Reméljük, a kormány mielőbb belátja azt, hogy a Bajnai- és Gyurcsány-kormányoknak a gyalázatos vasútromboló, vidékellenes politikáját meg kell állítani, és nem halálra ítélni kell a vasúti mellékvonalakat, hanem fejleszteni és megfelelő menetrendet kialakítani.

De hasonlóképpen elmondhatjuk azt, hogy az egyik legfontosabb infrastruktúra, ha nem a legfontosabb infrastruktúra, a mellékúthálózat fejlesztése kapcsán is óriásiak a lemaradások. Rengeteget vitatkoztunk az Országgyűlés előtt, hogy milyen jellegű a probléma, melyik kormány milyen mértékben felelős, de elmondhatjuk azt, hogy valóban, jó, pozitív dolgot a 2010 előtti balliberális kormányokról a vidék fejlesztése tekintetében nem tudok, és nem is akarok megfogalmazni. Minden kritika jogos, de 2010 után is nagyon sok tekintetben romlott, és folyamatosan romlik a helyzet.

Ha a mellékutakat nézzük, ma már 17 ezer kilométernyi mellékút van országosan, ami a rossz vagy a

¹ Font Sándor (Fidesz) tévesen szavazott.

nem megfelelő kategóriában van, és ezeknek évről évre növekszik a hossza, növekszik a száma. És most is láthatjuk, hogy a kormány az idei évben is, a jövő évben is mindössze 400-500 kilométer felújítására ad elegendő forrást, így a problémát nem megoldja, hanem növeli, tehát egyre mélyebbek a problémák.

De számos más téren is lehetne a kormány politikáját kritizálni; a legfontosabb közszolgáltatásokhoz való hozzájutás, a közművek fenntartása és minden egyéb, amely tekintetében elmondhatjuk azt, hogy sajnos szavakban kiáll a kormány a vidék mellett, illetve ez nem sajnos, ez örömteli, hogy legalább szavakban, a retorikájában kiáll, de a cselekvés még mindig nem elegendő. Lényegesen több forrást kell biztosítani a magyar falvaknak, hogy először is a leszakadást meg lehessen állítani, és egy érdemi fejlesztéspolitikát lehessen megvalósítani.

Mi is az LMP részéről azt valljuk, hogy valódi fejlesztésről, gazdaságfejlesztésről akkor lehet beszélni, ha abból részesednek az ország térségei, a kistérségek is, a periferikus, határ menti térségek is, és ha ismét a legkisebb településeknek is meg tudjuk adni a megfelelő jövőt a fejlődésükhöz, és mindenkinek meg tudjuk adni a lehetőséget, hogy a szülőföldjén boldoguljon. Ehhez alapvetően egy önkritikára van szükség a kormány részéről, hogy ilyen szempontból tíz évet elvesztegetett, és egy alapvető szemléletváltásra, hogy valóban vidékpárti politikát folytasson, és megadja a megfelelő forrásokat a magyar falvak felvirágoztatására. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Fontos kérdések” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Fontos kérdések. Valóban, fontos kérdések hangzottak el itt, az Országgyűlés falai között is az elmúlt hónapokban a sávolyi MotoGP-pálya befejezésével kapcsolatban. És a diskurzus során én is kaptam kérdéseket, Schanda Tamás államtitkár úr megkérdezte, hogy miért lobbizok egy bedőlt projektért, és mi annak az üzenetértéke, hogy én ezért lobbizok. Úgyhogy most meg is ragadom az alkalmat, hogy válaszoljak Schanda Tamás kérdéseire. A válaszom nagyon egyszerű: a somogyi emberek érdeke és a térség fejlődése. Úgy gondolom, ez minden somogyi képviselőtől elvárható lenne. Sajnálom, és megdöbbenve tapasztalom, hogy a fideszes somogyi képviselők ezt nem így gondolják.

És ha már itt tartunk, elnök úr, szeretném megjegyezni azt is, hogy engem a nép küldött ide, én a népet képviselem, a nép képviselője vagyok, nekem feladatomban és egyben jogom és kötelezettségem a végrehajtó hatalmat, jelesül a kormányt ellenőrizni. Ezt úgy

tehetem meg, hogy kérdéseket teszek föl. Tehát amikor a nép képviselője kérdez, a miniszter vagy az általa megbízott államtitkár, a nép szolgálja - a miniszter szolgát jelent szó szerinti értelemben - pedig válaszol. A válaszadás során pedig, úgy gondolom, hogy semmiképpen nem etikus, nem udvarias - és egyáltalán, ellene megy az országgyűlési etikának - visszakérdezni, vádaskodni, számonkérni a nép képviselőjét. Úgyhogy kérem elnök urat, hogy ha ilyen tapasztal a jövőben, akkor legyen kedves figyelmeztetni...

ELNÖK: Képviselő úr, ön napirend utáni felszólalását mondja... *(Dr. Steinmetz Ádám: Igen...)* Azt kérem, hogy az ülés vezetését vegyüek le napirendről. Köszönöm.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Rendben. Egy kérést fogalmaztam meg, és arra is tekintettel, hogy nem volt lehetőségem válaszolni, akkor ezért megtettem most.

És akkor visszatérve a kérdésekre, nekem is vannak kérdéseim, amikre persze nem kaptunk érdemi választ. Ilyen, hogy kiadják-e a Dornával, a MotoGP jogtulajdonosával kötött megállapodást, ahol a magyar kormány anyagi jellegű kötelezettséget is vállal az elkövetkezendő évekre versenyek szervezésére és pálya építésére. Nem kaptunk választ.

Nem kaptunk választ arra sem, hogy bízhatunk-e abban, hogy kormányzati segítséggel 2023-ra megépítik-e vagy befejezik-e a sávolyi MotoGP-pályát. Erre sem jött válasz. Viszont jöttek érvek a pályaépítés befejezése ellenében.

Ezek az érvek mik is voltak? Lássuk csak! A vonalvezetés elavultnak tekinthető. Hát, én úgy gondolom, 12 évvel ezelőtt Hermann Tilke a világ egyik legmodernebb pályáját tervezte meg. Egyébiránt szeretném megjegyezni azt is, hogy a Hungaroring 35 éve épült, és még mindig nem avult el. Sávolyon pedig lehetőség van esetleges bővítésre is, mint ahogy azt el is fogom mondani.

A következő érv: nincs elegendő hely a megfelelő infrastruktúra kialakításához. 600 hektárnyi terület áll rendelkezésre erre a projektre; ez a megállapítás józan paraszti ésszel is cáfolható.

Aztán, a bontással jelentősen drágább lenne, mint az új fejlesztés. Kérdezem én, készült-e egyébként hatástanulmány erről. És mit kellene elbontani? Aki járt már Sávolyon, az láthatta, hogy nincsenek épületek. Van a MotoGP-pálya alapja, amire 4 ezer tonna követ tettek, de felépítmény nincsen. És amikor az államtitkár úr azt mondja, hogy érdemes körbenézni a helyszínen, hogy milyen állapotok uralkodnak, én körbenéztem, rendszeresen kint vagyok, és látom a területet. Kérdés, hogy államtitkár úr járt-e egyáltalán Sávolyon, mielőtt ezt a döntést meghozták. Amennyiben nem, én örülnék neki, hogyha ellátogatna, meg is hívom őt majd egy területbejárásra.

És szeretném hangsúlyozni, hogy én nem Hajdúnánás ellen, hanem Sávoly mellett, Somogy mellett állok. Megvan a kormányzati szándék a MotoGP-pálya építésére, megvan hozzá a 65 milliárd forint elkülönítve, és egyes számítások szerint ennek a töredéke, 30 milliárd forint elegendő lenne a sávolyi pálya befejezéséhez. Az itt megspórolt pénzt pedig akár az egészségügyre, kiváltképp a marcali kórház fejlesztésére lehetne fordítani. Úgyhogy úgy gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy még mindig nincs késő ahhoz, hogy ezt átgondoljuk, hogy ezeket a kérdéseket megvitassuk.

(15.10)

Nagyon bízom benne, hogy a somogyi emberek érdekeit is szem előtt fogják tartani, és bízom abban is, hogy a jelenlegi döntést meg fogják változtatni a somogyi emberek érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Nyitrai Zsolt képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Eger és térsége országgyűlési képviselőjeként kértem a napirend utáni felszólalás lehetőségét. A magyar Országgyűlés nyilvánosságán keresztül kívánom tájékoztatni önöket, valamint Eger és térsége lakosait, hogy hosszú-hosszú évtizedek várározása és ígéretése után megvalósult a nagy álmunk, az M25-ös úttal összeköttöttük Egert az autópályával. Az utat jövő hétfőn, július 20-án adják át a forgalomnak. Ilyen módon az Eger-Budapest távolság lerövidül, gyorsabbá, biztonságosabbá válik majd a közlekedés. Még több turista, látogató és vállalkozás jön, jöhet majd Egerbe, ezzel is segítve a környékbeli családok boldogulását. Még többen láthatják majd történelmi emlékeinket, fürödhetnek gyógyító vizeinkben és kóstolhatják kiváló borainkat.

Tisztelt Országgyűlés! Az új, az Egert az autópályával összekötő M25-ös út 19 kilométer hosszú és öt települést érint. Szakértői számítások, becslések szerint 10-15 perccel is csökkenhet a menetidő Eger és az M3-as autópálya között. Ez azoknak, akik gyakran tesz meg a Budapest-Eger távolságot, nagyon komoly időspórolást jelent éves szinten. Mindezek mellett az érintett települések mentesülnek a mindennapos átmenő forgalom zajától, környezeti ártalmaktól. Az autótút és kapcsolódó beruházásainak építésével több mint tízezer darab fát és cserjét ültettek és közel 880 ezer négyzetméteren füvesítettek. A kivitelezési munkálatok egy alapos tervezést követően 2017 nyarán kezdődtek meg kétszer két sávon.

Tisztelt Országgyűlés! Megépült tehát az út, amellyel összeköttöttük Egert az autópályával. Köszönetet mondok Magyarország Kormányának a támogatásért, a kivitelezőknek pedig a precíz és pontos munkáért. Az autósoknak balesetmentes közlekedést kívánok. M25-ös út - megígértük, megcsináltuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kálló Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A második hullám” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kell virológus szakértőnek lenni ahhoz, hogy tudjuk, a koronavírus nem ért véget, és készülünk kell a második hullámra is. A szomszédos országokban egyre aggasztóbb számok jönnek a fertőzöttek kapcsán, így tudhatjuk, hogy előbb-utóbb ide is vissza fog köszönni a vírus és a fertőzésveszély fokozódni fog.

Magyarország valóban helytállt a koronavírus idején. Derekasán küzdöttek az emberek, betartották a szabályokat. Itt külön köszönet illeti a magyar állampolgárokat, akik betartották a karantén szabályait, és külön köszönet illeti azokat az önkormányzatokat, akik vezették a lakosaikat és segítették az ott élőket. Nagyon büszke vagyok arra, ami Fejér megye 4-es választókerületében történt, az én választókerületemben. Budapest és Pest megye után ugyanis Fejér megyében volt a legtöbb fertőzött, ennek ellenére az én választókerületemben egy-két fertőzöttről tudunk csak és szerencsére halálesetről pedig nem.

És mi történt most a költségvetés kapcsán, illetve az elmúlt hónapokban? Azért, hogy ilyen derekasán helytálltak az önkormányzatok, milyen hálában részesültek önkéntől? Semmilyenben, megvonásokat kaptak. Három dolgot mondanék: idegenforgalmi adó, iparűzési adó, gépjárműadó. Nem beszélve azokról az egyéb költségekről, amiket az önkormányzatok vállaltak, és nem térítik meg nekik, ilyenek az extrafertőtlenítések, ilyenek azok, amikor az időseket látták el szociális alapon, az intézményeket szerelték fel fertőtlenítővel, és extrataratásokat is vállaltak. Ezeknek a költségei is mind az önkormányzatokat terheltek. Nem kapják ezeket vissza. Általában a számok embere vagyok, ezért hoztam önöknek most néhány számot. A gépjárműadót szeretném kiemelni, hogy a körzetemnek az elvonása micsoda anyagi veszteség. Ercsőtől 25 millió forintot vettek el, Kulcstól 11 millió forintot vettek el, Adonytól 10 millió forintot vettek el, Pusztaszabolcstól 13 millió forintot vettek el, Nagyvenymtól 16 millió forintot vettek el, Iváncsától 8 millió forintot, Perkátától 7 millió forintot vettek el, Rácalmástól 10 millió forintot vettek el és Dunaújvárostól

132 millió forintot vettek el csak a gépjárműadó megvonásával.

Volt egy kis szalmaszál. Önök azt mondták, hogy 2000 milliárd forint hitelkeretet biztosítanak az önkormányzatok számára, hogy ezeket a veszteségeket valahogy tudják kárpótolni. Hát, ezt a szalmaszálat is felgyújtották, ugyanis néhány nappal ezelőtt mindezt visszavonták. Arról nem is beszélve, hogy az iparüzési adó elvonásával milyen veszélybe hozzák az önkormányzatok költségvetéseit, hiszen az egyik legnagyobb bevételi forrása volt az én körzetemnek is az iparüzési adó.

Mondanám, hogy üzenek a kormánypártnak, de ezt két dolog miatt nem tehetem. Egyrészt egyetlenegy fideszes képviselőt sem látok itt a padsorban. Százharminchárom képviselőből egyetlenegyét sem látok jelenleg, akinek üzeni tudnék. Bocsanat, a házelnök urat leszámítva, de azt hiszem, ez önnek kötelessége. A másik dolog, amit megemlítenék, illetve a másik probléma, ami miatt nem tudok üzeni, ugyanis az előző költségvetésben megláttuk azt, hogy önök még a válság ellenére sem keresik a konszenzust. Megint úgy fogadtak el egy költségvetést, hogy egyetlenegy ellenzéki módosító javaslatot nem fogadtak el. Ezért most nem önöknek üzennék, hanem

üzennék a független, illetve az ellenzéki polgármestereknek, akiket megsarcoltak. Túl vagytok egy nagyon kemény víruson. Jól vizsgáztatok. Azt kérem tőletek, hogy tartsatok ki továbbra is. Az elmúlt hónapok bizonyították, hogy összefogva, fogat szorítva mindenre képesek vagyunk. Képesek leszünk a sarcolásokat is túlélni.

De mégis üzennék azoknak a fideszes polgármestereknek és fideszes önkormányzati képviselőknek, akik némák maradtak ezeknek a sarcolásoknak a látán és hallatán, akik nem szólaltak fel. Jól jegyezzétek meg: vétkesek közt cinkos, aki néma. Szégyelljétek magatokat!

Maradok a körzetem szolgája. Köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülés**ére várhatóan 2020. szeptember 21-én kerül sor.

Megköszönöm az együttműködésüket, munkájukat. Jó pihenést, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 15 óra 17 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)